

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 1 april 2022
(OR. en)

7799/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0094(COD)**

**ENT 42
MI 245
CODEC 418
IA 38
COMPET 215**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	31 mars 2022
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2022) 144 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av förordning (EU) 305/2011

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 144 final.

Bilaga: COM(2022) 144 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.3.2022
COM(2022) 144 final

2022/0094 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter, om ändring
av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av förordning (EU) 305/2011**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 167 final} - {SWD(2022) 87 final} - {SWD(2022) 88 final} -
{SWD(2022) 89 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 (*förordningen om byggprodukter*) fastställs harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter¹. Förordningen om byggprodukter säkerställer en väl fungerande inre marknad och fri rörlighet för byggprodukter i EU. Detta görs genom harmoniserade tekniska specifikationer som fastställer ett gemensamt tekniskt språk om hur man ska prova och kommunicera prestandan hos byggprodukter (t.ex. reaktion vid brandpåverkan, värmeledningsförmåga eller ljudisolering). Det är obligatoriskt att använda standarder när de anges i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT). Byggprodukter som omfattas av sådana standarder ska vara försedda med CE-märkning som visar att de överensstämmer med sin angivna prestanda. Sådana produkter kan då cirkulera fritt på den inre marknaden. EU-medlemsstaterna får inte kräva ytterligare märkning, intyg eller provning. I förordningen om byggprodukter fastställs inga produktkrav. Medlemsstaterna ansvarar för de säkerhets-, miljö- och energikrav som är tillämpliga på byggnader och civiltekniska anläggningar.

I kommissionens genomföranderapport för 2016 om förordningen om byggprodukter² identifierades vissa brister i dess genomförande och ett betydande antal utmaningar kopplade till bland annat standardisering, förenkling för mikroföretag, marknads kontroll och verkställighet, vilka förtjänar ytterligare granskning och diskussion. Utvärderingen av förordningen om byggprodukter³, yttrandena från Refit-plattformen samt medlemsstaternas och berörda parternas återkoppling pekade tydligt på bristerna i ramen, som hindrade den inre marknaden att fungera för byggprodukter och därför gjorde att målen i förordningen inte uppnåddes.

I meddelandet från november 2016 om ren energi för alla i EU⁴ betonades behovet av att frigöra tillväxt- och sysselsättningspotentialen genom att förbättra funktionen hos den fortfarande fragmenterade inre marknaden för byggprodukter. I meddelandet om den europeiska gröna given⁵, handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁶ och meddelandet om renoveringsvågen⁷ betonades den roll som förordningen om byggprodukter spelar som en del av insatserna för energi- och resurseffektiva byggnader och renoveringar och för att ta itu med hållbarheten hos byggprodukter. I förslaget till ett reviderat direktiv om byggnaders

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG, EUT L 88, 4.4.2011, s. 5.

² Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG, COM/2016/0445 final.

³ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2019) 1770 – *Evaluation of Regulation (EU) No 305/2011 laying down harmonised conditions for the marketing of construction products and repealing Council Directive 89/106/EEC*.

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, *Ren energi för alla i EU*, COM(2016) 860.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640.

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin*.

⁷ COM(2020) 662 final.

energiprestanda⁸ betonades den vikt som växthusgasutsläppen under hela livscykeln för byggnader och byggnadsmaterial har för att beräkna faktorn för global uppvärmningspotential för nya byggnader från och med 2030. I samband med översynen av förordningen om byggprodukter tillkännagavs i EU:s skogsstrategi⁹ och meddelandet om hållbara kretslopp för kol¹⁰ att en standardiserad, robust och transparent metod skulle utarbetas för att kvantifiera klimatfördelarna när det gäller byggprodukter och avskiljning och användning av koldioxid. Dessutom har både Europaparlamentet och rådet efterlyst åtgärder för att främja byggprodukternas cirkularitet, ta itu med hinder på den inre marknaden för byggprodukter och bidra till målen i den europeiska gröna given och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin¹¹.

De två allmänna målen för översynen av förordningen om byggprodukter är därför 1) att uppnå en väl fungerande inre marknad för byggprodukter och 2) att bidra till målen för den gröna och digitala omställningen, särskilt den moderna, resurseffektiva och konkurrenskraftiga ekonomin.

Detta är ett initiativ inom programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet (Refit-programmet) eftersom förslaget överensstämmer med Refit-programmets mål, nämligen att göra EU:s lagstiftning enklare, mer målinriktad och lättare att efterleva¹².

Detta förslag syftar till att ta itu med följande problem:

Problem 1: En inre marknad för byggprodukter har inte uppnåtts.

Den standardiseringsprocess som ligger i centrum för förordningen om byggprodukter har varit bristfällig. Under de senaste åren har de förslag till harmoniserade standarder som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganisationerna sällan kunnat anges i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT), huvudsakligen på grund av rättsliga brister. Bristen på angivande av uppdaterade harmoniserade standarder för byggprodukter är en nyckelfaktor som undergräver den inre marknadens funktion och skapar handelshinder och ytterligare kostnader samt administrativa bördor för de ekonomiska aktörerna. Föråldrade harmoniserade standarder innebär även att de inte alltid är relevanta för marknaden, eftersom processen inte kan hålla jämna steg med utvecklingen inom sektorn. Den nuvarande situationen gör det dessutom inte möjligt att uppfylla medlemsstaternas regleringsbehov. På grund av dessa brister använder medlemsstaterna nationella märkningar, certifieringar och godkännanden. Detta strider mot förordningen om byggprodukter och är inte förenligt med rättspraxisen vid Europeiska unionens domstol. Mot bakgrund av bristfälligheten hos den konventionella standardiseringsvägen har arbetsbelastningen dessutom gradvis ökat på den alternativa vägen för att erhålla CE-märkning via de europeiska bedömningsdokumenten. Denna ökning av

⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda (omarbetning), COM(2021) 802 final.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Ny EU-skogsstrategi för 2030*, COM(2021) 572 final.

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Hållbara kretslopp för kol*, COM(2021) 800 final.

¹¹ Genomförande av förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter (förordningen om byggprodukter), 2020/2028 (INI) och <https://www.consilium.europa.eu/media/41508/st14523-en19.pdf>.

¹² I syfte att demonstrera förenklingen och minskningen av onödiga regleringskostnader, samtidigt som de underliggande politiska målen uppnås, utarbetade man i konsekvensbedömningen en tabell som illustrerar Refit-kostnadsbesparingarna för det rekommenderade alternativet. Dessutom tillämpas den nya principen ”en in och en ut” för att stärka Refit-programmet.

arbetsbördan har därför lett till att kommissionen behöver mer tid för att genomföra sina bedömningar och den riskerar till och med att förlama systemet.

Problem 2: Genomförandeutmaningar på nationell nivå.

Dessa frågor bidrar också till den rättsliga ramens komplexitet och till att marknadskontrollen varierar stort (i kvalitet och ändamålsenlighet) från en medlemsstat till en annan. Ineffektiv marknadskontroll och verkställighet begränsar i allmänhet förtroendet för regelverket och minskar därför företagens motivation att följa lagstiftningen.

Bristar i samband med de anmälda organens funktion identifierades i genomföranderapporten, där det angavs att relevanta bestämmelser i förordningen om byggprodukter skulle gynnas av större noggrannhet, t.ex. om krav på dem (artikel 43 i förordningen om byggprodukter), om operativa skyldigheter för dem (artikel 52) och om samordning av dem (artikel 55).

Problem 3: Den rättsliga ramens komplexitet/förenkling ej uppnådd.

Harmoniserade tekniska specifikationer fastställer ett gemensamt tekniskt språk om hur man ska prova och kommunicera prestandan hos byggprodukter (t.ex. reaktion vid brandpåverkan, värmeledningsförmåga eller ljudisolering). CE-märkningen enligt förordningen om byggprodukter är kopplad till bedömningen av en byggprodukts prestanda och inte till dess överensstämmelse med produktkraven, eftersom dessa inte fastställs i förordningen. Med tanke på att detta är en ganska exceptionell situation jämfört med annan lagstiftning inom ramen för den nya lagstiftningsramen missförstås och misstolkas ofta CE-märkningens innebörd.

Andra bestämmelser i förordningen om byggprodukter är inte tillräckligt tydliga eller skapar överlappningar antingen inom själva ramen (t.ex. överlappningen mellan den information som krävs för prestandadeklarationen och CE-märkningen) eller mellan förordningen om byggprodukter och annan EU-lagstiftning (potentiellt parallella vägar till CE-märkning för vissa byggprodukter enligt förordningen om byggprodukter och ekodesigndirektivet¹³). Dessutom har tillämpningen av de förenklingsregler i förordningen om byggprodukter som främst riktar sig till små och medelstora företag¹⁴ varit begränsad på grund av bristande medvetenhet och oklarhet i bestämmelserna. De minsta företagen bär den största administrativa bördan. Överlappningar och inkonsekvenser skapar ineffektivitet.

Dessutom finns det inga särskilda bestämmelser om tillhandahållande av information i det digitala formatet. Detta kommer att bli en utmaning, särskilt eftersom tillförlitlig produktinformation, från tillverkning till installationen i byggnaden och rivning, kommer att bli nödvändig i samband med de digitala byggnadsloggböckerna¹⁵, Level(s)¹⁶ eller andra verktyg för att bedöma och rapportera om byggnaders hållbarhetsprestanda.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter.

¹⁴ Dvs. artikel 5 (undantag från upprättande av en prestandadeklaration), artikel 36 (som syftar till att undvika onödig upprepning av tester), artikel 37 (förenklade förfaranden för mikroföretag) och artikel 38 (förenklade förfaranden för produkter som är individuellt tillverkade eller specialtillverkade i en process som inte innebär serietillverkning).

¹⁵ En digital byggnadsloggbok är ett dynamiskt verktyg som gör det möjligt att registrera, få tillgång till och berika en mängd olika data, information och dokument och organisera dem i specifika kategorier. Den utgör ett register över viktiga händelser och förändringar under en byggnads livscykel, såsom ägarbyte, ändrat innehav

Problem 4: Förordningen om byggprodukter kan inte uppfylla bredare politiska prioriteringar, såsom den gröna och digitala omställningen, och produktsäkerhet.

De tillgängliga harmoniserade bedömningsmetoderna för byggprodukters prestanda omfattar endast vissa element som är kopplade till miljöpåverkan, såsom föroreningar, men har inte fastställts när det gäller hållbar användning av naturresurser. Förordningen om byggprodukter tillåter inte heller fastställande av miljökrav, funktionella krav och säkerhetskrav för byggprodukter, vilket försämrar möjligheten att hantera frågor som inte är prestandabaserade. För att stimulera incitamenten för och efterfrågan på koldioxidsnåla och koldioxidlagrande byggprodukter behövs dock sammanhängande och transparent information om byggprodukternas klimat-, miljö- och hållbarhetsprestanda samt möjlighet att styra inneboende produkttegenskaper, såsom hållbarhet eller reparerbarhet. En förbättring av byggprodukternas cirkularitet kommer även att stärka EU:s resiliens när det gäller tillgång till byggmaterial¹⁷. Dessutom är digital information om byggprodukter inte tillräckligt tillgänglig för att hantera målen om cirkularitet och hållbarhet och för att tillhandahålla information som krävs enligt annan relaterad lagstiftning (t.ex. direktivet om byggnaders energiprestanda eller förordningen om ekodesign för hållbara produkter).

Förordningen om byggprodukter begränsar avsevärt sektorns möjligheter att på ett konsekvent och harmoniserat sätt redovisa sina produkters prestanda och att differentiera produkterna när det gäller klimat-, miljö- och hållbarhetsprestanda. Den begränsar även avsevärt medlemsstaternas möjligheter att fastställa nationella krav för byggnader eller att inkludera kriterier beträffande hållbarhetsmål i offentliga upphandlingar utan att äventyra den inre marknadens funktion.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Initiativet är förenligt med principen om att inte orsaka betydande skada, eftersom det bidrar till målen för den gröna omställningen i den europeiska gröna given (särskilt renoveringsvågen) och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin. Det främjar en grönare tillverkning, återanvändning, återtillverkning och återvinning av byggprodukter. Det säkerställer klimatanpassning. Det stöder översynen av direktivet om byggnaders energiprestanda genom att tillhandahålla information om byggprodukters miljöprestanda och därigenom underlätta beräkningen av byggnaders energiprestanda, av deras faktor för global uppvärmningspotential och av koldioxidupptaget i samband med koldioxidlagring.

I handlingsplanen för den cirkulära ekonomin tillkännagavs initiativet för hållbara produkter, som syftar till att göra produkter lämpade för en klimatneutral, resurseffektiv och cirkulär ekonomi, i synnerhet genom antagandet av förordningen om ekodesign för hållbara produkter. Om produktspecifik EU-lagstiftning, som detta förslag, reglerar de miljö- och klimatomfattiga hållbarhetsaspekterna för produkter bör ytterligare utveckling av politik och lagstiftning finnas kvar i det särskilda instrumentet, med samma nivå av strikthet som förordningen om ekodesign för hållbara produkter. Detta bidrar till bättre samstämmighet mellan EU:s regler för specifika produkter och undviker administrativa bördor för ekonomiska aktörer som annars skulle behöva uppfylla kraven i olika EU-lagstiftningar.

eller ändrad användning, underhåll, renovering och andra insatser. [Definition of the digital building logbook – Europeiska unionens publikationsbyrå \(europa.eu\)](#).

¹⁶ Level(s) är ett bedömnings- och rapporteringsverktyg som utvecklats av Europeiska kommissionen för byggnaders hållbarhetsprestanda och som är fast baserat på cirkularitet: [Level\(s\) \(europa.eu\)](#)

¹⁷ [platshållare: andra fördjupade granskningen].

Med tanke på de starka kopplingarna mellan byggprodukternas miljömässiga och strukturella prestanda, inklusive hälso- och säkerhetsaspekter, fastställs därför hållbarhetskrav för byggprodukter i detta förslag. Särskilda omständigheter kan dock motivera riktade insatser för byggprodukter inom ramen för förordningen om ekodesign för hållbara produkter. Detta kommer till exempel att vara fallet för energirelaterade byggprodukter, som redan regleras inom ramen för det befintliga ekodesigndirektivet, till exempel spisar med fast bränsle.

I meddelandet *En ny industristrategi för EU*¹⁸ från mars 2020 fastställs en plan för att EU:s industri ska leda den dubbla gröna och digitala omställningen, där man utnyttjar styrkan hos dess traditioner, företag och befolkning för att öka konkurrenskraften. För att uppnå dessa mål fastställdes en industriell ekosystembaserad strategi för att bättre sammankoppla behoven och stödja nyckelaktörerna i varje värdekedja. I meddelandet om uppdatering av industristrategin 2020¹⁹ identifierades byggindustrin som ett av de prioriterade ekosystem som står inför de viktigaste utmaningarna när det gäller att uppfylla klimat- och hållbarhetsmålen och ta till sig den digitala omvandlingen och vars konkurrenskraft är beroende av detta. Kommissionen har, som en del av den uppdaterade industristrategin, utvecklat en övergångsbana för byggindustrins ekosystem i en process för gemensamt skapande tillsammans med industrin, berörda parter och medlemsstaterna. Som en del av detta arbete offentliggjorde kommissionen den 15 december 2021 ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar²⁰ där man föreslår scenarier för att byggsektorn ska bli mer miljövänlig, digital och resiliënt. En stödjande och rättslig ram som är lämplig för framtiden och som främjar investeringar och uppbyggnad av förtroende är avgörande för ekosystemets resiliens och en förutsättning för den dubbla omställningen.

I SMF-strategin för ett hållbart och digitalt EU²¹ betonades de små och medelstora företagens viktiga roll för att driva på den gröna omställningen och man upprepade behovet av att förse dem med instrument för att förstå och minska miljöriskerna, bland annat inom byggsektorn.

I *En EU-strategi för standardisering: Globala standarder för en resiliënt, grön och digital inre marknad i EU*²² identifierades byggsektorn som ett av de mest relevanta områdena där harmoniserade standarder skulle kunna förbättra konkurrenskraften och minska marknadshindren.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på **artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** (EUF-fördraget), eftersom huvudsyftet med förordningen är att undanröja hinder för byggprodukters rörlighet på den inre marknaden.

¹⁸ COM(2020) 102 final. Det industripolitiska paketet 2020 omfattar även en särskild strategi för små och medelstora företag (COM(2020) 103 final) samt särskilda åtgärder för att ta itu med hinder för en väl fungerande inre marknad och förbättra verkställigheten av gemensamt överenskomna regler, COM(2020) 93 final och COM(2020) 94 final.

¹⁹ COM(2021) 350 final, *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning*.

²⁰ SWD(2021) 419 final, <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/47996>.

²¹ COM(2020) 103 final.

²² COM(2022) 31 final.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Utan en EU-förordning kan bristerna i förordningen om byggprodukter inte åtgärdas genom nationell lagstiftning, eftersom medlemsstaterna inte har befogenhet att ändra ramen för förordningen eller att korrigera dess brister genom nationella åtgärder. I avsaknad av en lämplig standardisering inom EU hanteras för närvarande miljö- och säkerhetsprestandan hos byggprodukter på olika sätt på nationell nivå, vilket leder till skillnader när det gäller kraven på ekonomiska aktörer. **EU-åtgärder är därför motiverade och nödvändiga.** Endast på EU-nivå kan villkoren för att säkerställa fri rörlighet för byggprodukter fastställas samtidigt som lika villkor säkerställs och hållbarhetsmål eftersträvas.

När det gäller **mervärdet av åtgärder på EU-nivå** kommer förslaget att bidra till att förbättra den inre marknadens övergripande funktion för byggprodukter genom att öka rättssäkerheten och förutsägbarheten, förbättra de likvärdiga förutsättningarna inom byggekosystemet och ta itu med aspekterna i fråga om klimat- och miljöprestanda och cirkularitet när det gäller byggprodukter, vilka endast kan hanteras på EU-nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå en väl fungerande inre marknad för byggprodukter och är proportionerligt för att uppnå det avsedda målet.

Förslaget syftar till att åtgärda de konstaterade bristerna i förordningen om byggprodukter och målen i den europeiska gröna given och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin när det gäller byggprodukter, samtidigt som det bygger på grundprinciperna i förordningen om byggprodukter (inklusive de harmoniserade standarder som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganisationerna). Det är absolut nödvändigt att ta itu med och förbättra den grundläggande funktionen i ramen för förordningen om byggprodukter, särskilt standardiseringsprocessen, för att uppnå de politiska målen. Några av de nya funktionerna, såsom produktkrav eller kommissionens rättsakter som innehåller tekniska specifikationer, kommer endast att tillämpas när det behövs för specifika produkter.

Förslaget **tar upp alla identifierade problem på det mest effektiva och ändamålsenliga sättet**. Det föreslår ett framtidssäkert och omfattande regelverk och integrerar reservlösningar och nya regleringsverktyg som kan aktiveras om en viss produktkategori eller produktgrupp behöver det, baserat på en detaljerad analys. Med tanke på den breda mångfalden av byggprodukter är det bara denna strategi som kan garantera att förslagets mål uppnås på ett ändamålsenligt sätt utan att skapa onödiga bördor för de ekonomiska aktörerna.

- **Val av instrument**

Förslaget har formen av en **förordning** som upphäver den gällande förordningen om byggprodukter. Det säkerställer ett gemensamt genomförande av den föreslagna lagstiftningen i hela EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

År 2016 offentliggjorde kommissionen en kompletterande studie för kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller byggsektorn²³. I studien bedömdes samstämmigheten mellan utvalda EU-rättsakter som är tillämpliga på byggsektorn och man övervägde de rättsliga överlappningarna mellan förordningen om byggprodukter och ekodesigndirektivet (2009) samt energimärkningsdirektivet. Den bekräftade även inkonsekvenserna när det gäller definitioner, bristen på korshänvisningar och överlappningarna mellan de tre rättsakterna.

År 2019 offentliggjorde kommissionen utvärderingen²⁴ av förordningen om byggprodukter. De övergripande problem som identifierades i denna utvärdering var, ordnade efter betydelse, i) ett bristfälligt standardiseringssystem i kärnan av förordningen om byggprodukter, ii) en ineffektiv marknadskontroll som varierade stort (mellan medlemsstaterna) samt iii) mindre förenkling uppnådd genom förordningen än förväntat.

Slutsatserna i båda dokumenten har beaktats i förslaget.

- **Samråd med berörda parter**

Under utarbetandet av förslaget rådfrågades olika berörda parter: medlemsstaterna, europeiska tekniska organ och sammanslutningar, nationella myndigheter, företag/tillverkare, importörer och distributörer, konsumentorganisationer, marknadskontrollmyndigheter, europeiska och internationella organisationer (branschorganisationer), anmälda organ, arbetstagarföreningar och yrkesorganisationer samt andra, såsom enskilda personer och andra icke-statliga organisationer.

I enlighet med EU-riktlinjerna för bättre lagstiftning genomfördes ett antal samråd av olika slag. En kort beskrivning ges i punkterna nedan.

- Övergripande onlineundersökning (undersökning om övergripande frågor)²⁵

Den övergripande undersökningen riktade sig till utvalda experter och syftade till att fastställa hur man ska ta itu med de olika övergripande frågor som identifierades under utvärderingen av förordningen om byggprodukter, för att samla in synpunkter som ska användas för att ytterligare förfinna alternativen.

- Två särskilda möten med medlemsstaternas experter om översynen av förordningen om byggprodukter ägde rum i mars och september 2020

Syftet med mötena var att diskutera processen och dokumentet med de förfinade vägledande alternativen²⁶ samt att samla in medlemsstaternas synpunkter på följande ämnen:

²³ Economisti Associati, Milieu & CEPS (2016). *Supporting study for the fitness check on the construction sector: EU internal market and energy efficiency legislation*.

²⁴ *Evaluation of Regulation (EU) No 305/2011 laying down harmonised conditions for the marketing of construction products and repealing Council Directive 89/106/EEC*, SWD(2019) 1770.

²⁵ Copenhagen Economics (CE), Dansk Teknologisk Institut (DTI) och Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). *Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VI: Results of the horizontal survey (Inception report)*. Undersökningen genomfördes mellan den 11 oktober 2019 och den 31 oktober 2019.

²⁶ *Refined indicative options for the review of the Construction Products Regulation* (2020), <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/40762>.

tillämpningsområde och samband med annan EU-lagstiftning, harmoniserad sfär, nationell lagstiftning och informationsbehov, bilaga I (grundläggande krav för byggnadsverk) och miljökrav.

- **Företagsundersökning²⁷**

Syftet med företagsundersökningen var att bedöma hur de förfinade vägledande alternativen förväntades påverka företagen inom den europeiska byggproduktsektorn. Undersökningen riktade sig till ekonomiska aktörer inom sektorn.

- **Offentligt samråd²⁸**

Det offentliga samrådet visade att alla intressentgrupper eftertryckligen avvisade ett upphävande av förordningen om byggprodukter (alternativ E). I de flesta intressentgrupperna var de största grupperna för att behålla den nuvarande förordningen om byggprodukter (dvs. grundalternativet A). En betydande del av intressentgrupperna föredrog en översyn av förordningen om byggprodukter (dvs. alternativ B, C eller D)²⁹.

Dessutom visade företagsundersökningen att även om de ekonomiska aktörerna i allmänhet var för den nuvarande förordningen om byggprodukter framhöll de ett antal problem som behövde åtgärdas, vilket krävde en översyn. Detta gällde främst standardiseringsprocessen.

- **Insamling och användning av sakkunskap**

Den kvantitativa och kvalitativa analysen av effekterna av olika alternativ stöddes av ett särskilt avtal om tekniskt bistånd³⁰.

Studien samlade in och kompletterade tillgängliga bevis för att analysera alternativen och bedöma deras möjliga effekter. Alternativen har undersökts för att bedöma preferenser och effekter, huvudsakligen genom resultaten från undersökningen och det offentliga samrådet.

Dessutom identifierades ytterligare sakkunskap genom relevanta rapporter, studier och möten med medlemsstaternas företrädare, näringslivsorganisationer, företag, tekniska organ och provningsorgan.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionen genomförde en konsekvensbedömning av översynen av förordningen om byggprodukter. Efter att ha beaktat de kommentarer som nämnden för lagstiftningskontroll gjorde i sitt första negativa yttrande av den 26 juli 2021 erhöll konsekvensbedömningen ett positivt yttrande med reservationer den 26 januari 2022. Nämndens yttrande samt den slutliga konsekvensbedömningen och sammanfattningen av den offentliggörs tillsammans med detta förslag.

²⁷ Copenhagen Economics (CE), Dansk Teknologisk Institut (DTI) och Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). *Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VII: Results of the Company survey (Second progress report)*. Undersökningen genomfördes mellan den 10 augusti 2020 och den 25 oktober 2020.

²⁸ Copenhagen Economics (CE), Dansk Teknologisk Institut (DTI) och Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). *Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VIII: Results of the Open Public Consultation survey (First findings report)*. Undersökningen genomfördes mellan den 4 september 2020 och den 25 december 2020.

²⁹ Copenhagen Economics (CE), Dansk Teknologisk Institut (DTI) och Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021), s. 68.

³⁰ *Supporting study for the Impact Assessment for the CPR review*, avtal nr 575/PP/2016/FC, lett av Civic Consulting GmbH.

I konsekvensbedömningen undersöktes och jämfördes fem alternativ för att ta itu med problemen i samband med förordningen om byggprodukter:

Alternativ A – Grundalternativet (ingen översyn)

Grundscenariot innebar ingen översyn av förordningen utan att man förbättrar genomförandet genom vägledning och andra icke-bindande åtgärder. Grundscenariot innebar därför en fortsättning på harmoniseringssystemet och dess genomförande.

Alternativ B – Reparera förordningen om byggprodukter

Alternativ B syftade till att ta itu med de problem som lyfts fram i utvärderingen genom följande åtgärder:

- För att ta itu med utmaningarna med det tekniska harmoniseringssystemet införs genom alternativ B en **befogenhet för kommissionen att använda en reservlösning** om standardiseringssystemet inte levererar standarder i tid och av tillräcklig kvalitet.
- Den fortsatta förekomsten av nationella krav och märkningar kommer att mildras genom **en tydlig definition av det område som regleras på EU-nivå**.
- Möjliggöra en harmoniserad ram för att **bedöma och kommunicera miljöprestandan** hos byggprodukter.
- Skapa en digital struktur som är kompatibel med det **digitala produktpasset**.
- Främja **återanvändning** av byggprodukter.
- **Förbättra marknadskontrollen** genom att stärka tillsynsbefogenheterna och anpassa olika marknadskontrollmyndigheters arbete och eventuellt fastställa ett minsta antal kontroller och en miniminivå av mänskliga resurser som ska användas i marknadskontrollen av byggprodukter.
- Förbättra **det gemensamma beslutsfattandet** mellan alla myndigheter och anmälda organ.
- Begränsa överlappningar med annan EU-lagstiftning genom att **införa kollisionsregler** och säkerställa samstämmighet.
- Införa en **särskild märkning** för byggprodukter (*European Construction Product* – ECP) för att klargöra att märkningen avser prestandadeklaration och inte överensstämmelse.
- **Riktade bestämmelser och** en befogenhet för medlemsstaterna att villkorligt undanta vissa mikroföretag från skyldigheterna i förordningen om byggprodukter.

Alternativ C – Fokusera förordningen om byggprodukter

Detta alternativ bygger på de element som beskrivs i alternativ B. I alternativ C är dock **tillämpningsområdet för förordningen om byggprodukter begränsat till vissa områden**, beroende på följande tre delalternativ som kan kombineras:

- Delalternativ C1: Harmoniserade standarder och kommissionens rättsakter som innehåller tekniska specifikationer skulle endast omfatta bedömningsmetoder för

beräkning av prestanda, utan att några prestandarelaterade tröskelvärden, klasser eller andra krav fastställs på EU-nivå.

- Delalternativ C2: Tillämpningsområdet för förordningen om byggprodukter skulle endast fokusera på de centrala områdena, beroende på medlemsstaternas regleringsbehov, relevansen för miljön eller produktsäkerheten samt marknadsrelevansen.
- Delalternativ C3: Medlemsstaterna skulle ha möjlighet att erbjuda en alternativ väg mot marknadstillträde på grundval av nationella bestämmelser och som inte beror på harmoniserade standarder och kommissionens rättsakter som innehåller tekniska specifikationer.

Alternativ D – Förbättra förordningen om byggprodukter

Genom att bygga vidare på alternativ B kan krav som rör **en produkts inneboende egenskaper** även införas för att skydda folkhälsan, säkerheten och miljön. Sådana produktspecifika krav kan formuleras via tre delalternativ eller metoder (delalternativen D1 och D2 skulle kunna kombineras):

- Delalternativ D1: En strategi med ny lagstiftningsram för produktkrav (som bygger på standardisering som utvecklats av de europeiska standardiseringsorganisationerna).
- Delalternativ D2: Gemensamma tekniska specifikationer (som utarbetats av eller under överinseende av kommissionen).
- Delalternativ D3: Hybrid mellan D1 och D2.

Alternativ E – Upphäva förordningen om byggprodukter

Förordningen om byggprodukter skulle upphävas. Handeln med byggprodukter skulle bygga på ömsesidigt erkännande.

Det rekommenderade alternativet

Alternativ D ansågs vara det bästa alternativet eftersom det banar väg för att målen och de huvudsakliga bristerna i ramen för förordningen om byggprodukter åtgärdas med största möjliga ändamålsenlighet och samstämmighet. Detta garanterar den fria rörligheten för byggprodukter på den inre marknaden och motsvarar ambitionerna i den europeiska gröna given och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin. De viktigaste ändringarna är följande³¹:

- Ge en tydligare definition av omfattningen och inkluderingen av återanvända och 3D-printade byggprodukter och monteringshus.
- Införa en ny befogenhet för kommissionen att 1) anta tekniska specifikationer genom kommissionens rättsakter i de fall där standardiseringssystemet inte levererar i tid och av tillräcklig kvalitet samt 2) fastställa produktkrav.
- Införa miljökrav, funktionella krav och säkerhetskrav för byggprodukter.
- Upprätta en ”harmoniserad zon”, en tydligare uppdelning av medlemsstaternas roller och en mekanism för att samla in och aktivt utbyta information om

³¹ Se den detaljerade förklaringen av de specifika bestämmelserna i förslaget för mer information.

medlemsstaternas regleringsbehov eller regleringsåtgärder och hantera dem som rör målen för den inre marknaden.

- Införa en ny skyldighet för tillverkare att tillhandahålla en deklaration om överensstämmelse (överensstämmelse med produktkrav) utöver en prestandadeklaration; möjlighet att tillhandahålla information på elektronisk väg.
- Tillhandahålla en förteckning över allmänna hållbarhetskrav (som ska definieras ytterligare per produktfamilj i kommissionens rättsakter/harmoniserade standarder).
- Införa och förbättra förenklings- och undantagsbestämmelser för mikroföretag.
- Stärka marknadskontrollmyndigheternas tillsynsbefogenheter.
- Utvidga den roll som kontaktpunkterna för byggprodukter spelar till att stödja ekonomiska aktörer.
- Inrätta ett nytt kommissionssystem som gör det möjligt för alla fysiska eller juridiska personer att dela klagomål eller rapporter om eventuella överträdelser av förordningen.
- Anpassa till förordningen om ekodesign för hållbara produkter när det gäller klimat- och miljöhållbarhet och det digitala produktpasset.

Alternativ D hade planerat att ersätta CE-märkningen med en ny etikett (*European Construction Product* eller ECP). Det finns dock även en risk för att en sådan ändring skulle kunna öka otydligheten för de ekonomiska aktörerna i stället för att minska den, särskilt under övergångsperioden när två märkningar skulle krävas. Därför kommer CE-märkningen att behållas och tillverkarna måste applicera den på produkter för vilka de har upprättat en prestandadeklaration eller deklaration om överensstämmelse.

I den studie som underbyggde konsekvensbedömningen drogs slutsatsen att alternativ D kan leda till ytterligare kostnader för de ekonomiska aktörerna, främst på grund av införandet av en deklaration med information om miljöprestanda, men det fanns vissa begränsningar kopplade till de data som användes. På grund av den ytterligare förenkling som anges i alternativ D kan det faktiskt leda till en nettominskning på omkring 180 miljoner euro när det gäller den administrativa bördan (se bilaga III till konsekvensbedömningsrapporten).

• **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget kommer att minimera efterlevnadskostnaderna genom en välfungerande standardiseringsprocess och genom tydligare bestämmelser, som uppmuntrar återanvändning av produkter och färre ytterligare nationella krav och skapar lika villkor för alla tillverkare, särskilt små och medelstora företag, i alla medlemsstater. Dessutom kommer den planerade arbetsdelningen och den tekniska finjusteringen med förordningen om ekodesign för hållbara produkter att undvika onödiga kostnader för företag, särskilt små och medelstora företag.

I förslaget utnyttjas digitaliseringens potential maximalt för att minska den administrativa bördan, med tanke på att förordningen om byggprodukter inte föreskriver tillämpning av digitala verktyg. All relaterad information och dokumentation i förslaget kan behandlas i digital form (t.ex. ett digitalt produktpass) och lagras, delas och nås på ett hållbart sätt i ett informationssystem. Detta kommer att leda till större transparens i leveranskedjorna och göra det möjligt att lagra byggprodukternas uppgifter i byggnadsloggböcker och använda dem för de beräkningar som krävs enligt annan lagstiftning (t.ex. direktivet om byggnaders energiprestanda). Det kommer även att underlätta marknadskontrollen.

En ytterligare minskning av den administrativa bördan för tillverkarna kommer att uppnås genom att undanröja överlappningen mellan CE-märkningen och prestandadeklarationen. Medlemsstaterna kommer även att kunna undanta mikroföretag som inte bedriver gränsöverskridande handel från skyldigheterna.

Genom att införa en ny befogenhet för kommissionen att införa ett minsta antal kontroller som ska utföras av marknadskontrollmyndigheterna syftar förslaget till att förbättra den ojämna tillämpningen av reglerna för förordningen om byggprodukter på marknaden. Detta kan kräva mer kapacitet för marknadskontrollmyndigheterna men kommer att ge bättre stöd till medlemsstaterna när de utövar sitt ansvar för att säkerställa byggnadsverkens säkerhet och hållbarhet.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget får **inga** konsekvenser för skyddet av grundläggande rättigheter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer att kräva ytterligare resurser för att hantera ramen för förordningen om byggprodukter på ett ändamålsenligt sätt. Den begärda **ökningen med 7 heltidsekvivalenter i personalbehovet**³² är proportionerlig till målen. Kommissionens personal kommer att utföra följande huvudsakliga verksamheter:

- Utveckla och genomföra förordningen om byggprodukter.
- Utarbeta sekundärlagstiftning (genomförandeakter och delegerade akter).
- Utarbeta och hantera begäranden om standardisering och kommissionens rättsakter.
- Bedöma och ange harmoniserade tekniska specifikationer.
- Utarbeta gemensamma tekniska specifikationer.
- Upprätthålla kontakt med de europeiska standardiseringsorganisationerna om förstandardiseringsarbete och standardisering.
- Samarbeta med berörda parter i tekniska frågor.
- Ge stöd till medlemsstaternas myndigheter.
- Tillhandahålla utbildning till medlemsstaternas myndigheter, anmälda organ och andra organ.
- Ge vägledning till medlemsstater och företag.

Dessa verksamheter är av juridisk, teknisk och administrativ karaktär och måste utföras inom (eller i vissa fall under överinseende av) kommissionens avdelningar. I detta sammanhang skulle antalet anställda som ansvarar för förvaltningen av den nuvarande ramen för förordningen om byggprodukter behöva ökas och stödjas av andra avdelningar inom kommissionen (dvs. det gemensamma forskningscentrumet) eller genom användning av utkontraktering. Särskilt när det gäller det vetenskapliga och tekniska stödet för utarbetandet av delegerade akter och genomförandeakter och för horisontella uppgifter. I vilken utsträckning förslaget kommer att kunna uppfylla målen kommer i hög grad att bero på kommissionens tillgängliga resurser.

³² Se den bifogade finansieringsöversikten för rättsakten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att övervaka genomförandet, tillämpningen och efterlevnaden av dessa nya bestämmelser för att bedöma deras ändamålsenlighet. Den politiska övervakningen och utvärderingen i samband med förslaget skulle inriktas på de kärnfrågor som ska behandlas i översynen: hur standardiseringsprocessen fungerar, tillgången till information om miljö- och produktsäkerhet, samt de miljö- och produktsäkerhetskrav som ingår i de tekniska specifikationerna, samt konsekvenserna för hur marknadskontrollen fungerar.

Det föreslås att en utvärdering av förslaget ska äga rum tidigast åtta år efter tillämpningsdatumet, så att resultaten och effekterna av de nya reglerna kan visa sig.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Eftersom det rättsliga instrumentet är en förordning som är direkt tillämplig i medlemsstaterna behövs inget förklarande dokument.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I i förordningen innehåller de allmänna bestämmelserna.

I artikel 1 beskrivs ämnet, som uttryckligen hänvisar till byggprodukternas miljö-, klimat- och säkerhetsprestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper samt till produktkraven när det gäller miljö, klimat, funktion och säkerhet.

I artikel 2 definieras tillämpningsområdet, inklusive byggprodukter, produkter och tjänster med anknytning till 3D-printing, väsentliga delar, delar eller material om de efterfrågas av tillverkaren, satser eller monteringar som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument samt prefabricerade enfamiljshus. I särskilda fall gäller förordningen även använda produkter. Jämfört med förordningen om byggprodukter ändras tillämpningsområdet för att undvika överlappningar, t.ex. med direktivet om dricksvatten³³ och direktivet om avloppsvatten från tätbebyggelse³⁴.

I artikel 3 fastställs definitionerna.

I artikel 4 fastställs de grundläggande arbetskraven och metoderna för att fastställa byggprodukternas väsentliga egenskaper (prestandabaserade, t.ex. återvunnet innehåll). Detta kommer att göras på grundval av de grundläggande krav för byggnadsverk som fastställs i del A i bilaga I och kommer tillsammans med bedömningsmetoderna att utgöra en del av de standarder som gjorts obligatoriska för tillämpningen av denna förordning. Kommissionen ges även befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa tröskelvärden och prestandaklasser i förhållande till de väsentliga egenskaperna. Vid förseningar eller brister i standardiseringsprocessen ges kommissionen dessutom befogenhet att anta delegerade akter som innehåller tekniska specifikationer. Dessutom ges kommissionen befogenhet att ändra del A i bilaga I genom delegerade akter mot bakgrund av den tekniska utvecklingen eller för att täcka nya risker och miljöaspekter.

I artikel 5 anges att alla produkter som omfattas av förordningen måste uppfylla de allmänna, direkt tillämpliga kraven samt kraven för respektive produktfamilj eller produktkategori som anges i del D i bilaga I. Den ger även kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten, Eurllex – 32020L2184 – SV – Eurllex (europa.eu).

³⁴ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, Eurllex – 31991L0271 – SV – Eurllex (europa.eu).

närmare definierar produktkraven enligt delarna B, C och D i bilaga I. Dessa delegerade akter får kompletteras ytterligare med frivilliga harmoniserade standarder som utarbetats inom ramen för en begäran om standardisering. Dessutom ges kommissionen även befogenhet att ändra delarna B, C och D i bilaga I genom delegerade akter mot bakgrund av den tekniska utvecklingen eller för att täcka nya risker och miljöaspekter.

I artikel 6 ges kommissionen befogenhet att fastställa vilket bedömnings- och kontrollsystem som är tillämpligt, inklusive de ytterligare åtgärder som krävs för att motverka systematiska överträdelser.

I artikel 7 definieras den ”harmoniserade zonen” i motsats till de områden som medlemsstaterna ansvarar för. Dessutom inrättas i denna artikel en mekanism för att hantera medlemsstaternas tvingande regleringsbehov när det gäller hälsa, säkerhet eller miljöskydd, inklusive klimatskydd.

I artikel 8 ges befogenhet att anta delegerade akter för att undvika dubbel bedömning av produkter enligt denna förordning och annan unionsrätt.

I kapitel II (artiklarna 9–18) fastställs förfarandet, deklARATIONERNA och märkningen.

Artiklarna 9–12 reglerar prestandadeklARATIONEN och dess tillämpliga undantag (även för mikroföretag som inte bedriver gränsöverskridande handel, på vissa villkor: för återtillverkade produkter eller för delar av byggnadsverk som förberetts för återanvändning eller återtillverkning).

I artiklarna 13 och 14 fastställs regler för deklARATION om överensstämmelse (överensstämmelse med produktkrav enligt artikel 5). För att minimera den administrativa bördan ska deklARATIONEN om överensstämmelse kombineras med prestandadeklARATIONEN.

Enligt artikel 15 kan en prestandadeklARATION och en deklARATION om överensstämmelse tillhandahållas i elektroniskt format eller via en permalänk. De ska tillhandahållas på de språk som krävs av de medlemsstater där tillverkaren har för avsikt att göra produkten tillgänglig.

I artiklarna 16–18 fastställs de allmänna principerna och villkoren för CE-märkning och för användning av andra märkningar.

I kapitel III (artiklarna 19–33) definieras de ekonomiska aktörernas rättigheter och skyldigheter. I detta kapitel fastställs allmänna och detaljerade skyldigheter för tillverkare, inbegripet hur de ska använda den relevanta harmoniserade tekniska specifikationen (harmoniserade standarder och delegerade akter) för att bedöma och deklARERA produktens prestanda.

I synnerhet fastställs tillverkarnas miljöskyldigheter i artikel 22, inbegripet skyldigheten att deklARERA de obligatoriska hållbarhetsegenskaper som anges i avsnitt 2 i del A i bilaga I, faktorn för global uppvärmningspotential samt prestandabaserade krav eller det minsta återvunna innehållet. Efter att delegerade akter antagits för en viss produktfamilj är tillverkarna även skyldiga att

- utforma och tillverka produkter samt deras förpackning på ett sådant sätt att deras övergripande miljö- och klimathållbarhet når den senaste nivån,
- ge företräde för återvinningsbara material och material som producerats från återvinning,
- respektera de krav på minsta återvunnet innehåll och andra gränsvärden för miljöållbarhet som finns i harmoniserade tekniska specifikationer,

- förhindra förtida åldrande av produkter, använda tillförlitliga delar och utforma produkter på ett sådant sätt att deras hållbarhet inte understiger den genomsnittliga hållbarheten för produkter inom sin respektive kategori,
- utforma produkter på ett sådant sätt att de enkelt kan repareras, renoveras och uppgraderas.

I ytterligare artiklar fastställs de särskilda skyldigheterna för tillverkarens representanter (artikel 23), importörer (artikel 24), så att det säkerställs att produkterna förblir säkra medan de står under deras kontroll, att kontrollera att tillverkaren har fullgjort sina allmänna skyldigheter, distributörer (artikel 25), leverantörer av distributionstjänster, mäklare, onlinemarknadsplatser, onlinesäljare och onlinebutiker (varigenom dessa integreras i en struktur som säkerställer efterlevnad) (artikel 27) samt leverantörer av 3D-printing (artikel 28). I detta kapitel införs således bestämmelser som gör det möjligt för ramen att även hantera de nya affärsmodellerna. I kapitlet införs även nya särskilda skyldigheter för ekonomiska aktörer som avinstallerar eller handlar med begagnade produkter för återanvändning eller återtillverkning (artikel 29) samt skyldigheter när det gäller produkter med dubbla användningsområden och pseudoprodukter (artikel 31). Kapitlet reglerar online- eller distansförsäljning av byggprodukter (artikel 32).

Kapitel IV (artiklarna 34–42) innehåller regler om standarder för byggprodukter och europeiska bedömningsdokument. Det inkluderar obligatorisk tillämpning för alla prestandabaserade krav och frivillig tillämpning för inneboende produktkrav. I kapitlet fastställs regler för europeiska bedömningsdokument och deras förhållande till prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse (artikel 35), regler för utarbetande, antagande (artikel 36) och offentliggörande (artikel 38) av europeiska bedömningsdokument, innehållskraven för europeiska bedömningsdokument (artikel 40) samt regler för att hantera den omotiverade spridningen av europeiska bedömningsdokument (artikel 36). Det reglerar även reglerna för tvistlösning vid tvister mellan tekniska bedömningsorgan (artikel 39).

I kapitel V (artiklarna 43–46) fastställs krav för utseende myndigheter med ansvar för tekniska bedömningsorgan samt regler för hur de ska utses, övervakas och utvärderas. I detta kapitel införs även befogenheter för kommissionen att fastställa personalkraven och samordningsuppgifterna för tekniska bedömningsorgan.

I kapitel VI (artiklarna 47–63) beskrivs de anmälade myndigheternas roll (artikel 48) och de krav som är tillämpliga på dessa myndigheter (artikel 49), inklusive de viktigaste operativa skyldigheterna och informationsskyldigheterna. I detta kapitel fastställs kraven för de anmälda organen (artikel 50) samt deras operativa skyldigheter (artikel 60) och informationsskyldigheter (artikel 61) och i kapitlet förtecknas ett anmält organs skyldigheter med avseende på dess underleverantör eller dotterbolag (artikel 53). I kapitlet fastställs även reglerna för användning av andra anläggningar än det anmälda organets provningslaboratorium (artikel 54). Ett förfarande planeras för formella invändningar från medlemsstaterna och kommissionen mot harmoniserade standarder för ackreditering (artikel 52).

I kapitel VII (artiklarna 64–67) föreskrivs förenklade förfaranden. För att minska den administrativa bördan, särskilt för små och medelstora företag och mikroföretag, fastställs förenklingsförfaranden i detta kapitel, inklusive artikel 64 om användning av lämplig teknisk dokumentation, artikel 65 som gör det möjligt för mikroföretag att använda det mildare kontrollsystemet, artikel 66 om minskning av kraven för specialtillverkade produkter som inte är serietillverkade och som installerats i ett enda identifierat byggnadsverk samt artikel 67 om erkännande av ett annat anmält organs bedömning och kontroll.

I kapitel VIII (artiklarna 68–76) fastställs regler om förfaranden för marknads kontroll och skyddsåtgärder. I artikel 68 ges kommissionen befogenhet att inrätta ett system som gör det möjligt för alla fysiska eller juridiska personer att dela klagomål eller rapporter om eventuella överträdelser av denna förordning.

I artikel 70 föreskrivs hur man ska hantera bristande efterlevnad och i artikel 71 föreskrivs EU:s skyddsförfarande i de fall där medlemsstaterna på ett giltigt sätt kan hänvisa till tvingande hälso-, säkerhets- eller miljöskyddsskäl. I artikel 72 fastställs regler för hanteringen av produkter som uppfyller kraven men utgör en risk. Artikel 73 innehåller ett bemyndigande för kommissionen att fastställa ett minsta antal kontroller som ska utföras genom marknads kontroll samt att fastställa ett minsta antal personalresurser som marknads kontrollmyndigheterna ska använda för byggprodukter. I artikel 74 föreskrivs samordning av marknads kontroll och en grupp för administrativt samarbete. För att stärka sin kapacitet har marknads kontrollmyndigheterna rätt att kompensera sina kostnader för inspektioner och tester från de ekonomiska aktörerna (artikel 75). Marknads kontrollmyndigheterna måste rapportera årligen till kommissionen om sin verksamhet (artikel 76).

I kapitel IX (artiklarna 77–81) definieras principerna för informationssamarbete och administrativt samarbete. Det införs för att stärka det övergripande systemet och tillämpningen av förordningen, för att undvika avvikande beslut som skulle kunna skapa ojämlika villkor.

I enlighet med dessa mål inrättas och upprätthålls genom artikel 77 ett informations- och kommunikationssystem för att säkerställa en harmoniserad tolkning och tillämpning av denna förordning.

Genom artikel 78 ges kommissionen befogenhet att inrätta en EU-databas eller ett EU-system för byggprodukter för att underlätta tillgången till produktinformation (i synnerhet prestandadeklaration, deklaration om överensstämmelse och bruksanvisningar). I artikel 79 revideras reglerna för kontaktpunkter för byggprodukter för att bättre stödja de ekonomiska aktörerna. Enligt artikel 80 ska marknads kontrollmyndigheterna, kontaktpunkterna för byggprodukter, utseende myndigheter, tekniska bedömningsorgan, anmälade myndigheter och anmälda organ hålla sig uppdaterade inom sitt arbetsområde och erhålla utbildning om den gemensamma tolkningen och tillämpningen av reglerna. Artikel 81 kräver även att kommissionen organiserar utbildningen minst en gång om året. Enligt artikel 81 får medlemsstaterna utse myndigheter gemensamt för att fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen och dela resurser och ansvar.

I kapitel X (artikel 82) fastställs villkoren för samarbete med länder utanför EU, detta även i syfte att begränsa de negativa effekter som bristande efterlevnad hos ekonomiska aktörer baserade i dessa länder har på den inre marknaden.

I kapitel XI (artiklarna 83 och 84) behandlas medlemsstaternas incitament och miljöanpassad offentlig upphandling. I artikel 83 fastställs medlemsstaternas strategi för att uppmuntra användningen av mer hållbara byggprodukter. I artikel 84 ges kommissionen befogenhet att utarbeta hållbarhetskrav för miljöanpassad offentlig upphandling av byggprodukter.

I kapitel XII (artikel 85) ges kommissionen befogenhet att avgöra om en viss produkt är en byggprodukt.

I kapitel XIII (artikel 86) ändras förordning (EU) 2019/1020 så att den även gäller byggprodukter.

Kapitel XIV (artiklarna 87–94) innehåller de slutliga bestämmelserna. I artikel 87 fastställs villkoren för antagande av delegerade akter i förordningen. I artikel 88 föreskrivs den roll som

den ständiga bygghedskommittén ska ha. Enligt artikel 91 ska medlemsstaterna fastställa de regler som gäller för påföljder vid överträdelser av förordningen. Enligt artikel 91 ska förordningen utvärderas tidigast åtta år efter den dag då förordningen börjar tillämpas. I artikel 93 föreskrivs övergångsbestämmelser som möjliggör en stegvis överföring av alla harmoniserade standarder från förordningen om byggprodukter till den nya förordningen och således en smidig infasning för ekonomiska aktörer. I artikel 94 föreskrivs förordningens ikraftträdandedatum och tillämpningsdatum.

I likhet med förordningen om byggprodukter åtföljs förslagets bestämmelser av flera bilagor, nämligen följande:

- Bilaga I om de grundläggande kraven för byggnadsverk (del A), liksom i förordningen om byggprodukter, samt om nya element: prestandabaserade produktkrav (del B), inneboende produktkrav, särskilt avseende säkerhet och miljö (del C) samt informationskrav (del D).
- Bilaga II om innehållet i prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse.
- Bilaga III om förfarandet för antagande av ett europeiskt bedömningsdokument.
- Bilaga IV om produktområdena och kraven för tekniska bedömningsorgan.
- Bilaga V om bedömnings- och kontrollsystemen.
- Bilaga VI om de väsentliga egenskaper för vilka det inte krävs någon hänvisning till en relevant harmoniserad teknisk specifikation i samband med anmälan av anmälda organ.
- Bilaga VII om jämförelsetabellen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av förordning (EU) 305/2011

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 är en inre marknadsrättslig åtgärd med syftet att harmonisera villkoren för saluföring av byggprodukter och undanröja hinder för handeln med byggprodukter mellan medlemsstaterna.
- (2) För att en byggprodukt ska få släppas ut på marknaden åligger det tillverkaren att upprätta en prestandadeklaration för produkten. Tillverkaren tar ansvar för att produkten överensstämmer med angivna prestanda. Vissa undantag från skyldigheten medges.
- (3) Erfarenheterna av genomförandet av förordning (EG) nr 305/2011, den utvärdering som kommissionen genomförde 2019 samt rapporten om Europeiska organisationen för teknisk bedömning har visat att reglerna i olika avseenden inte har motsvarat förväntningarna, bland annat när det gäller utveckling av standarder och marknadskontroll. Dessutom har synpunkter som inkommit under utvärderingen visat på behovet av att minska överlappningar, motsägelser och repetitiva krav, bland annat i förhållande till annan unionslagstiftning, för att skapa större rättssäkerhet och begränsa den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna. Det är därför nödvändigt att fastställa mer precisa och detaljerade rättsliga skyldigheter för ekonomiska aktörer samt nya bestämmelser, bland annat när det gäller tekniska specifikationer och marknadskontroll, för att öka rättssäkerheten och undvika skiljaktiga tolkningar.
- (4) Det är nödvändigt att upprätta välfungerande informationsflöden, bland annat elektroniska, för att säkerställa att enhetlig och transparent information om byggprodukters prestanda finns tillgänglig längs hela leveranskedjan. Detta förväntas öka transparensen och effektiviteten i informationsöverföringen. Att säkerställa digital tillgång till heltäckande information om byggprodukter skulle bidra till

digitaliseringen av byggsektorn som helhet och göra reglerna anpassade till den digitala tidsåldern. Tillgång till tillförlitlig och permanent information skulle också innebära att ekonomiska och andra aktörer inte bidrar till varandras bristande efterlevnad.

- (5) I Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2021 om genomförandet av förordning (EU) nr 305/2011³⁵ välkomnades kommissionens mål att göra byggsektorn mer hållbar genom att åtgärda byggprodukternas hållbarhetsprestanda under översynen av förordning 305/2011, något som aviserades i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin. I rådets slutsatser om den cirkulära ekonomin inom byggsektorn av den 28 november 2019³⁶ uppmanades kommissionen att underlätta cirkulariteten för byggprodukter vid översynen av förordning (EU) nr 305/2011. I kommissionens meddelande *En ny industristrategi för EU*³⁷ betonades behovet av att ta itu med byggprodukternas hållbarhet och framhölls att en mer hållbar bebyggd miljö är avgörande för Europas omställning till klimatneutralitet. I kommissionens meddelande *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning*³⁸ nämndes byggsektorn som ett av de viktigaste ekosystem som har de största problemen med att nå klimat- och hållbarhetsmålen och ta till sig den digitala omställningen, som byggsektorns konkurrenskraft är beroende av. Därför bör det fastställas regler om deklaration av byggprodukters miljöprestanda och hållbarhetsprestanda, inbegripet möjligheten att fastställa relevanta tröskelnivåer och klasser.
- (6) I EU:s standardiseringsstrategi³⁹ från 2022 nämns dessutom byggsektorn som ett av de mest relevanta områdena där harmoniserade standarder kan förbättra konkurrenskraften och minska hindren på marknaden.
- (7) För att eftersträva miljömålen, inbegripet målen för klimatförändringar, är det nödvändigt att fastställa nya miljöskyldigheter och lägga grunden för utveckling och tillämpning av en bedömningsmetod för beräkning av hur miljömässigt hållbara byggprodukter är. Av samma skäl är det nödvändigt att utöka vilka ekonomiska aktörer som omfattas, eftersom distributörer, leverantörer och tillverkare alla har en roll att spela vid beräkningen av den miljömässiga hållbarheten i byggsektorn. Tillämpningsområdet bör därför utvidgas i två riktningar, nedströms från distributörerna till ekonomiska aktörer som förbereder återanvändning och återtillverkning av byggprodukter samt uppströms från tillverkarna till leverantörer av insatsvaror och råvaror. Dessutom behöver vissa aktörer som deltar i demontering av begagnade produkter eller andra delar av byggnadsverk eller återtillverkning och återanvändning av sådana föremål bidra till ett säkert andra liv för byggprodukter.

³⁵ Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2021 om genomförande av förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter (förordningen om byggprodukter) (2020/2028(INI))

³⁶ Cirkulär ekonomi inom byggsektorn, rådets slutsatser av den 28 november 2019, 14653/19.

³⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En ny industristrategi för EU*, COM(2020) 102 final.

³⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning*, COM(2021) 350 final.

³⁹ Meddelande från kommissionen av den 2 februari 2022 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En EU-strategi för standardisering. Globala standarder för en resilient, grön och digital inre marknad i EU*, COM(2022) 31 final.

- (8) För att säkerställa byggprodukternas säkerhet och funktionsduglighet och därigenom byggnadsverkens säkerhet och funktionsduglighet är det nödvändigt att undvika att produkter som av tillverkaren inte är avsedda som byggprodukter släpps ut på marknaden som byggprodukter. Importörer, distributörer och andra ekonomiska aktörer i senare led bör därför se till att dessa byggproduktsliknande föremål inte saluförs som byggprodukter. Dessutom bör vissa tjänsteleverantörer, exempelvis leverantörer av distributionstjänster eller leverantörer av 3D-utskrifter, inte bidra till andra ekonomiska aktörers bristande efterlevnad. Det är därför nödvändigt att göra relevanta bestämmelser tillämpliga även på dessa tjänster och på dem som tillhandahåller dem.
- (9) Det är möjligt att olika ekonomiska aktörer tillhandahåller 3D-dataset, 3D-skrivare eller former och det material som ska användas där, vilket leder till en situation där ingen av dessa aktörer ansvarar för den 3D-utskrivna produktens säkerhet och lämpliga prestanda. För att undvika eventuella säkerhetsrisker i detta avseende är det därför nödvändigt att fastställa bestämmelser för 3D-dataset, material avsedda att användas för 3D-utskrifter och 3D-utskriftstjänster som tillåter 3D-utskrift av byggprodukter, så att de ekonomiska aktörerna tillsammans genom att iakttä bestämmelserna uppnår en säkerhetsnivå som liknar den som är säkerställd för vanliga byggprodukter.
- (10) För att säkerställa säkerhet och miljöskydd och täppa till ett kryphål i lagstiftningen som annars skulle uppstå, är det nödvändigt att klargöra att byggprodukter som tillverkas på byggarbetsplatsen för omedelbar infogning i byggnadsverket omfattas av samma regler som andra byggprodukter. Mikroföretag tillverkar och installerar dock ofta individuellt produkter på plats. Att i alla enskilda fall låta dessa mikroföretag omfattas av samma regler som andra företag skulle påverka mikroföretagen oproportionerligt. Det är därför nödvändigt att göra det möjligt för medlemsstaterna att undanta mikroföretag från skyldigheten att upprätta en prestandadeklaration i särskilda situationer där andra medlemsstaters intressen inte påverkas.
- (11) Säkerställandet av fri rörlighet för byggsatser eller sammansättningar av byggprodukter på den inre marknaden medför påtagliga fördelar, särskilt för enskilda, konsumenter och företag. Av rättssäkerhetsskäl bör dock deras beståndsdelar anges exakt i harmoniserade tekniska specifikationer eller i europeiska bedömningsdokument.
- (12) Att skapa en unionsmarknad för små prefabricerade enfamiljshus har potential att sänka bostadspriserna och få positiva sociala och ekonomiska effekter. Rättvisa gentemot konsumenterna förblir prioriterat, särskilt men inte enbart för att säkerställa överkomliga priser på bostäder i samband med den gröna omställningen, i enlighet med förslaget till rådsrekommendation om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet⁴⁰, särskilt rekommendationerna 7 a–c. Det är därför nödvändigt att fastställa harmoniserade regler för sådana småhus. Småhus är dock också byggnadsarbeten, som medlemsstaterna är behöriga för. Eftersom det kanske inte är möjligt att samtidigt ta med alla nationella krav på små prefabricerade enfamiljshus i de framtida harmoniserade tekniska specifikationerna, bör medlemsstaterna ha rätt att välja att inte tillämpa de regler som gäller för sådana prefabricerade enfamiljshus.
- (13) Byggprodukternas överensstämmelse med unionslagstiftningen beror ofta på om deras viktigaste delar överensstämmer med lagstiftningen. Eftersom viktiga delar ofta är

⁴⁰ Förslag till rådets rekommendation om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet, COM(2021) 801 final 2021/0421 (NLE).

integrerade i olika byggprodukter uppnås skyddet av säkerhet och miljö, inbegripet klimat, bättre när dessa viktiga delar bedöms i tidigare led, dvs. när de viktiga delarnas prestanda och överensstämmelse bedöms på förhand och oberoende av bedömningen av den slutliga byggprodukt som de är infogade i. På samma sätt blir marknadskontrollen effektivare när viktiga delar som inte uppfyller kraven kan identifieras och hanteras särskilt. Det är därför nödvändigt att fastställa regler för viktiga delar av byggprodukter.

- (14) Byggprodukter som redan har bedömts och som återanvänds bör inte omfattas av reglerna för nya byggprodukter. Begagnade byggprodukter som inte varit utsläppta på unionsmarknaden tidigare bör dock omfattas av samma regler som nya byggprodukter, eftersom de produkterna inte har bedömts.
- (15) För att säkerställa byggprodukternas säkerhet och funktionsduglighet bör de regler som är tillämpliga på nya byggprodukter också vara tillämpliga på begagnade byggprodukter vars avsedda användning ändras, med undantag för dekorationsändamål, på begagnade byggprodukter vars ursprungliga avsedda användning är oklar, på begagnade byggprodukter som genomgått en betydande omvandlingsprocess samt på begagnade byggprodukter för vilka en ekonomisk aktör gör gällande att ytterligare egenskaper föreligger eller att ytterligare produktkrav är uppfyllda.
- (16) Det faktum att begagnade byggprodukter i princip inte behöver bedömas på nytt bör inte hindra den ekonomiska aktören från att låta sådana byggprodukter bedömas om detta bidrar till att göra användningen av begagnade byggprodukter mer attraktiv genom att styrka att byggprodukterna fortfarande har vissa egenskaper eller uppfyller tillämpliga produktkrav.
- (17) Byggprodukter som släpps ut på marknaden i Europeiska unionens yttersta randområden importeras ofta från grannländer och omfattas därför inte av unionsrättens krav. Att ställa unionsrättsliga krav på dessa byggprodukter skulle bli oproportionerligt kostsamt. Samtidigt omsätts byggprodukter tillverkade i de yttersta randområdena knappast alls i andra medlemsstater. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att undanta byggprodukter som släpps ut på marknaden eller installeras direkt i Europeiska unionens yttersta randområden från dessa krav.
- (18) För att uppnå största möjliga samstämmighet i lagstiftningen bör den här förordningen i möjligaste mån bygga på den övergripande rättsliga ramen, i detta fall på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012. Det följer den senaste tendensen i produktlagstiftningen att tillhandahålla en reservlösning om de europeiska standardiseringsorganisationerna inte tillhandahåller harmoniserade standarder som kan citeras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Eftersom inga harmoniserade standarder för byggprodukter har kunnat citeras i *Europeiska unionens officiella tidning* sedan slutet av 2019 och endast några dussin sedan förordning (EU) nr 305/2011 trädde i kraft, bör kommissionens nya reservbefogenheter vara ännu mer omfattande, så att den totala produktionen av tekniska specifikationer kan optimeras och förseningen i anpassningen till den tekniska utvecklingen inhämtas.
- (19) Om det i harmoniserade standarder föreskrivs regler om bedömning av prestanda med avseende på väsentliga egenskaper av relevans för medlemsstaternas bygglagstiftning, bör de harmoniserade standarderna göras obligatoriska vid tillämpningen av denna förordning, eftersom endast sådana standarder tjänar syftet att möjliggöra fri rörlighet för varor och samtidigt säkerställa medlemsstaternas förmåga att ställa krav i fråga om säkerhet och miljö, inbegripet klimat, på produktens egenskaper under hänsynstagande till

den särskilda nationella situationen. När dessa två mål eftersträvas tillsammans krävs det att produkterna bedöms med hjälp av en samlad bedömningsmetod, varför metoden behöver vara obligatorisk. Frivilliga standarder kan dock användas för att göra produktkrav anpassade till den relevanta produktfamiljen eller produktkategorin ännu mer precisa i delegerade akter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 768/2008/EG. I enlighet med beslut 768/2008/EG bör sådana standarder kunna ge presumtion om överensstämmelse med de krav som de omfattar.

- (20) För att bidra till målen för den europeiska gröna given och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och för att säkerställa säkra byggprodukter, eftersom säkerhet är ett av de mål som ska eftersträvas i lagstiftningen enligt artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), är det nödvändigt med inneboende produktkrav på säkerhet, funktionsduglighet och miljöskydd, inbegripet klimatskydd. När kommissionen fastställer dessa krav bör den beakta kravens potentiella bidrag till uppfyllelsen av unionens klimat-, miljö- och energieffektivitetsmål. Dessa krav avser inte bara byggprodukternas prestanda. I motsats till det föregående direktivet 89/106/EG ges i förordning (EU) nr 305/2011 ingen möjlighet att fastställa sådana inneboende produktkrav. Vissa harmoniserade standarder för byggprodukter innehåller dock sådana inneboende produktkrav som kan röra miljö, säkerhet eller helt enkelt produktens funktionsduglighet. Dessa standarder visar att det finns ett praktiskt behov av sådana krav på säkerhet, miljö eller helt enkelt produkternas funktionsduglighet. Att artikel 114 i EUF-fördraget tjänar som rättslig grund för denna förordning innebär också att en hög skyddsnivå för miljö, hälsa och människors säkerhet måste eftersträvas. Denna förordning bör därför införa, återinföra eller bekräfta inneboende produktkrav. Dessa krav måste visserligen fastställas av lagstiftaren, men de behöver preciseras för de över 30 produktfamiljerna, som var och en omfattar flera kategorier. Således bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på specificering av krav för respektive familj eller kategori av byggprodukter.
- (21) Tillverkningen och distributionen av byggprodukter blir allt mer komplex, vilket leder till att det uppkommer nya specialiserade aktörer, exempelvis leverantörer av distributionstjänster. Av tydlighetsskäl bör vissa generella skyldigheter, bland annat skyldigheten att samarbeta med myndigheterna, vara tillämpliga på alla aktörer i leveranskedja, tillverkning, distribution, märkning med eget varumärke, ompaketerings- eller andrahandshandel, installation, demontering för återanvändning eller återtillverkning samt själva återtillverkningen. Dessutom bör leverantörerna vara skyldiga att samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna när det gäller bedömning av miljömässig hållbarhet. Av dessa skäl och för att undvika upprepning av skyldigheterna bör begreppet *ekonomisk aktör* ges en bred definition som omfattar alla sådana aktörer, så att grundläggande generella skyldigheter kan fastställas för dem alla på en gång.
- (22) För att främja harmoniserad praxis bland medlemsstaterna, även om det inte går att nå enhällighet om praxis, bör kommissionen ges befogenhet att i ett begränsat antal frågor anta genomförandeakter om tolkningen av denna förordning. Delegeringen avser definitionerna av och skyldigheterna och rättigheterna för de ekonomiska aktörerna samt skyldigheterna och rättigheterna för de anmälda organen.
- (23) För att förbättra rättssäkerheten och minska splittringen av EU:s marknad för byggprodukter på grund av förekomsten av nationella krav och märkningar är det nödvändigt att tydligt definiera det område som regleras på EU-nivå, det

harmoniserade området, i motsats till det område som fortfarande regleras nationellt av medlemsstaterna.

- (24) För att samtidigt göra en avvägning mellan att minska splittringen av marknaden och medlemsstaternas legitima intresse av att reglera byggnadsverk är det nödvändigt att föreskriva en mekanism för att bättre ta hänsyn till medlemsstaternas behov vid utarbetandet av harmoniserade tekniska specifikationer. Av samma anledning bör det inrättas en mekanism som gör det möjligt för medlemsstaterna att av tvingande skäl som rör hälsa, säkerhet eller miljöskydd fastställa ytterligare krav på byggprodukter.
- (25) En cirkulär ekonomi, det centrala inslaget i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, kan främjas genom obligatoriska pantsystem och en skyldighet att återta oanvända produkter. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att vidta sådana åtgärder.
- (26) För att öka rättssäkerheten och minska den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna är det nödvändigt att undvika att byggprodukter blir föremål för flera bedömningar av samma aspekt på hälsa, säkerhet eller miljöskydd, inbegripet klimatskydd, enligt annan unionslagstiftning. Detta bekräftades av Refit-plattformen, som rekommenderade att kommissionen prioriterar att ta itu med problemen med överlappande och repetitiva krav. Kommissionen bör därför kunna fastställa på vilka villkor uppfyllandet av skyldigheter enligt annan unionslagstiftning också uppfyller vissa skyldigheter enligt denna förordning, om samma aspekt av hälsa, säkerhet eller miljöskydd, inbegripet klimatskydd, annars skulle bedömas både enligt denna förordning och enligt annan unionslagstiftning.
- (27) För att undvika att skiljaktig praxis uppstår hos medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna bör dessutom kommissionen ges befogenhet att anta akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget för att avgöra huruvida vissa byggprodukter omfattas av definitionen av byggprodukter.
- (28) När det gäller energirelaterade produkter som ingår i arbetsplaner för ekodesign och som också är byggprodukter samt för insatsvaror, med undantag för cement, kommer förordningen om ekodesign för hållbara produkter att prioriteras vid fastställandet av hållbarhetskrav. Detta bör till exempel gälla uppvärmningsanordningar, pannor, värmepumpar, vatten- och rumsuppvärmningsapparater, fläktar, kyl- och ventilationssystem samt solcellsprodukter, med undantag för solcellspaneler som är infogade i byggnadsverk. Denna förordning kan dock vid behov fungera kompletterande, främst när det gäller säkerhetsaspekter, men även med beaktande av annan unionslagstiftning om produkter såsom gasapparater, lågspänningsapparater och maskiner. För andra produkter kan det, för att undvika onödiga bördor för de ekonomiska aktörerna, i framtiden uppstå behov av att fastställa på vilka villkor uppfyllandet av skyldigheter enligt annan unionslagstiftning också uppfyller vissa skyldigheter enligt denna förordning. För att fastställa sådana villkor bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.
- (29) För att skapa incitament för överensstämmelse bör tillverkaren av byggprodukter åläggas ansvaret för oriktiga prestanda- och överensstämmelsedeklarationer.
- (30) Den ökade användningen av återtillverkade produkter är en del av en övergång till en mer cirkulär ekonomi och en minskning av byggprodukternas miljö- och koldioxidavtryck. Dessutom är marknaden för återtillverkning för närvarande inte särskilt utvecklad och kraven på återtillverkade produkter varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Därför, och för att iaktta subsidiaritetsprincipen, bör

medlemsstaterna ha möjlighet att undanta återtillverkade produkter från skyldigheten att upprätta en prestandadeklaration. Ett sådant undantag bör dock inte medges för produkter som inte lämpar sig för återtillverkning eller där andra medlemsstaters intressen berörs.

- (31) För att förbättra tillgången till lättillgänglig och heltäckande information om byggprodukter och därigenom bidra till deras säkerhet, funktionsduglighet och hållbarhet bör det säkerställas att prestandadeklarationen innehåller all information som användare och myndigheter behöver. För att prestandadeklarationerna ska vara användbara för användarna bör tillverkarna kunna inkludera ytterligare information i dem, förutsatt att de förblir enhetliga och lätt läsbara och att de inte missbrukas som reklam.
- (32) För att göra det möjligt att återanvända och återtillverka byggprodukter och använda överskottsbyggprodukter i stor skala, bör ett förenklat förfarande för upprättande av prestandadeklarationer fastställas för sådana byggprodukter. För överskottsbyggprodukter, där förändringar genom användning kan uteslutas, bör det förenklade förfarandet vara begränsat till de fall där den ursprungliga tillverkaren vägrar att ta ansvar för överskottsbyggprodukten, eftersom det alltid är att föredra att byggprodukterna förblir den ursprungliga behöriga tillverkarens ansvar om de inte har ändrats.
- (33) För att minska bördan för de ekonomiska aktörerna, särskilt tillverkarna, bör ekonomiska aktörer som utfärdar prestandadeklarationer och deklarationer om överensstämmelse tillhandahålla dessa deklarationer på elektronisk väg, ha tillstånd att tillhandahålla dessa deklarationer genom en permalänk till ett dokument som inte kan ändras eller att i deklarationerna ta med permalänkar till dokument som inte kan ändras.
- (34) För att tillverkarna ska kunna visa att de byggprodukter som omfattas av den fria rörligheten för varor uppfyller relevanta unionsrättsliga krav är det nödvändigt att kräva en deklaration om överensstämmelse som kompletterar prestandadeklarationen, vilket även anpassar regleringssystemet för byggprodukter till förordning (EG) nr 765/2008. För att minimera den potentiella administrativa bördan bör dock deklarationen om överensstämmelse och prestandadeklarationen vara kombinerade och tillhandahållas på elektronisk väg. Den administrativa bördan för små och medelstora företag bör minskas ytterligare genom riktade förenklingsbestämmelser, bland annat om användning av lämplig teknisk dokumentation som ersättning för typprovning, så att mikroföretag kan använda det enklare kontrollsystemet och minska kraven för specialanpassade produkter som inte är serietillverkade och som installeras i ett enda identifierat byggnadsverk. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att undanta mikroföretag som inte bedriver gränsöverskridande handel från skyldigheten att upprätta en prestandadeklaration.
- (35) För att anpassa de här reglerna till annan produktlagstiftning, och med förbehåll för de allmänna principerna i förordning (EG) nr 765/2008, bör CE-märkning anbringas på byggprodukter för vilka tillverkaren har upprättat en prestandadeklaration eller deklaration om överensstämmelse. Tillverkaren tar därigenom ansvar för att produkten överensstämmer med angivna prestanda och tillämpliga produktkrav.
- (36) För att säkerställa byggprodukternas och därigenom byggnadsverkens säkerhet, funktionsduglighet och hållbarhet, bör alla ekonomiska aktörer som deltar i leverans- och distributionskedjan vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de på marknaden endast släpper ut eller tillhandahåller byggprodukter som uppfyller de bindande

unionskraven. Av rättssäkerhetsskäl är det nödvändigt att uttryckligen fastställa de ekonomiska aktörernas skyldigheter.

- (37) Det är nödvändigt att tillverkare av byggprodukter fastställer produkttypen på ett exakt och otvetydigt sätt för att säkerställa en exakt grund för bedömningen av produktens överensstämmelse med unionens krav. För att undvika att de tillämpliga kraven kringgås bör det samtidigt vara förbjudet för tillverkare att ideligen skapa nya produkttyper där produkterna med avseende på de avgörande egenskaperna är identiska.
- (38) För att undvika vilseledande påståenden bör alla påståenden av tillverkare av byggprodukter antingen baseras på en bedömningsmetod i harmoniserade tekniska specifikationer eller, om det inte finns någon sådan bedömningsmetod, på metoder som återspeglar bästa tillgängliga teknik, om det inte finns någon sådan bedömningsmetod i en harmoniserad teknisk specifikation.
- (39) Teknisk dokumentation om byggprodukter, som upprättats av tillverkaren, underlättar myndigheternas och de anmälda organens kontroll av produkterna enligt unionens krav. För att förbättra tillgången till heltäckande information bör den tekniska dokumentationen innehålla en bedömning av byggprodukternas miljömässiga hållbarhet.
- (40) För att skapa insyn för användare av byggprodukter och undvika att produkterna används på olämpligt sätt, bör byggprodukterna och deras avsedda användning anges exakt av tillverkaren. Av samma anledning bör tillverkaren precisera om byggprodukterna är avsedda endast för yrkesmässig användning eller även för användning av konsumenter. För att säkerställa att byggprodukter kan spåras bakåt bör tillverkarna anges på produkten eller, om det inte är möjligt exempelvis på grund av produktens storlek eller yta, på förpackningen, eller om det inte heller är möjligt i ett medföljande dokument.
- (41) För att säkerställa att kraven i denna förordning är uppfyllda bör tillverkarna aktivt söka efter, lagra och bedöma information och vidta lämpliga åtgärder om bristande överensstämmelse eller bristfälliga prestanda har bekräftats eller om det finns en risk för det.
- (42) För att optimera arbetet med att nå målen för den europeiska gröna given och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin bör tillverkarna vara skyldiga att uppnå en rimlig nivå av miljömässig hållbarhet, både för produkterna och tillverkningen. Denna skyldighet förutsätter kompromisser mellan olika miljöaspekter och mellan miljö- och säkerhetsaspekter, samtidigt som både miljö- och säkerhetsaspekter kan avse produkten som sådan eller byggnadsverket. För att ge tillverkarna visshet om hur beslut om sådana kompromisser bör fattas, bör det i denna förordning fastställas tydliga regler för kompromisser.
- (43) Med målen att säkerställa byggprodukternas hållbarhet och varaktighet bör tillverkarna se till att produkterna kan användas under mycket lång tid. Sådan långvarig användning kräver lämplig konstruktion, användning av tillförlitliga delar, reparerbarhet hos produkterna, tillgång till information om reparation samt tillgång till reservdelar.
- (44) För att öka byggprodukternas cirkularitet, i enlighet med målen i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, bör tillverkarna främja återanvändning, återtillverkning och materialåtervinning av produkterna. Återanvändning, återtillverkning och materialåtervinning samt förberedelser för det kräver en viss konstruktion, nämligen underlättande av separering av komponenter och material i det senare

materialåtervinningsskedet och undvikande av blandade, sammansatta eller komplexa material. Eftersom de vanliga bruksanvisningarna inte nödvändigtvis når de ekonomiska aktörer som ansvarar för återanvändning, återtillverkning och materialåtervinning och förberedelser för det, bör den nödvändiga informationen om detta tillhandahållas i produktdatabaser eller produktsystem och på tillverkarens webbplatser, utöver i bruksanvisningen.

- (45) För att kunna tillhandahålla säkra, funktionsdugliga och miljömässigt hållbara byggprodukter är det nödvändigt att fastställa heltäckande hållbarhets- och säkerhetsskyldigheter för tillverkarna. Med tanke på hur viktigt det är med de här skyldigheterna och med att göra rätt avvägning mellan funktionsduglighet, säkerhet och hållbarhet bör kommissionen ges befogenhet att i delegerade akter fastställa villkor för när en viss produktfamilj eller produktkategori uppfyller eller kan förutsättas uppfylla skyldigheterna.
- (46) Vissa byggprodukter blir avfall även om de aldrig har använts. För att undvika sådant resursslöseri bör tillverkarna acceptera att återta äganderätten till produkter, direkt eller via sina importörer och distributörer, som efter leverans till en byggarbetsplats eller till en användare inte har använts och som är i ett skick som är likvärdigt med det skick i vilket de släpptes ut på marknaden.
- (47) För att användare av byggprodukter ska kunna göra välgrundade val bör de vara tillräckligt informerade om produkternas miljöprestanda, produkternas överensstämmelse med miljökraven och i vilken utsträckning tillverkarens miljöskyldigheter i detta avseende är uppfyllda. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter om fastställande av särskilda märkningskrav, exempelvis enligt den lättfattliga trafikljusmärkningen.
- (48) Vissa av tillverkarnas skyldigheter, t.ex. bedömning av miljömässig hållbarhet och prioritering av återvinnbara material, kan knappast uppfyllas när det gäller begagnade produkter, återtillverkade produkter eller överskottsprodukter. Ekonomiska aktörer som möjliggör återanvändning eller bedriver återtillverkning bör därför vara undantagna från dessa skyldigheter, i synnerhet eftersom återanvändning och återtillverkning gynnar miljön.
- (49) Tillverkarnas representanter är ofta de enda som kan kontaktas när det gäller importerade produkter, medan tillverkarna ofta ger dem mycket begränsade uppgifter och inte förser dem med all nödvändig information för att de effektivt ska kunna företräda tillverkarna. Representanternas roll och ansvar bör därför preciseras och stärkas.
- (50) En ekonomisk aktör som ändrar en produkt så att dess prestanda eller säkerhet kan påverkas bör ha samma skyldighet som en tillverkare för att säkerställa kontrollen av huruvida produktens prestanda eller säkerhet förblir oförändrade. Denna skyldighet bör dock inte åläggas en ekonomisk aktör som ompaketerar produkter för att göra dem tillgängliga i en annan medlemsstat, eftersom sekundär handel annars skulle hämmas och den fria rörligheten för produkter därigenom skulle motverkas och ompaketering i princip inte bör påverka byggprodukternas prestanda eller säkerhet. I syfte att bevara produkternas prestanda och säkerhet bör dock den ekonomiska aktör som utför ompaketeringen ansvara för att dessa åtgärder genomförs korrekt så att produkten inte skadas och att användarna fortfarande får korrekt information på det språk som föreskrivs av den medlemsstat där produkterna tillhandahålls.

- (51) För att öka tillverkarnas efterlevnad av skyldigheterna i denna förordning och bidra till att åtgärda de framkomna bristerna och förbättra marknadskontrollen bör tjänsteleverantörer, onlinemarknadsplatser och förmedlare ges befogenhet och uppmanas att kontrollera vissa lätt kontrollerbara egenskaper hos produkter och tillverkare av dem, exempelvis fastställande av produkttyp och upprättande av en heltäckande teknisk dokumentation, och bör aktivt bidra till att säkerställa att endast produkter som uppfyller kraven når användarna.
- (52) För att undvika att 3D-utskrifter används för att kringgå skyldigheterna i denna förordning bör leverantörer av 3D-utskriftstjänster omfattas av vissa informationskrav.
- (53) Säker användning av begagnade och återtillverkade produkter beror ofta på exakt information om den första användningen av dem. Ekonomiska aktörer som demonterar begagnade produkter för återanvändning eller återtillverkning bör därför föra protokoll över den demonterade produktens plats, skick och förmodade användningstid.
- (54) Produkternas prestanda och säkerhet beror också på de komponenter som används och på de tjänster som tillhandahålls av kalibrerare eller andra tjänsteleverantörer vid konstruktion och tillverkning. Av dessa anledningar bör vissa skyldigheter fastställas för leverantörer av komponenter och tjänsteleverantörer som medverkar i tillverkningen av produkter. Om en bristande överensstämmelse eller en risk kan ha orsakats av en viss ekonomisk aktörs komponent eller tjänst, bör leverantören informera sina andra kunder som har tagit emot samma komponent eller tjänst, så att bristande överensstämmelse och risker kan åtgärdas effektivt även för andra produkter.
- (55) Vissa föremål som används för byggändamål har flera olika potentiella syften. Tillverkarna av dem bör kunna bestämma huruvida dessa produkter är avsedda för byggverksamhet, bland annat för att undvika att de måste genomgå prestandabedömning och bedömning av överensstämmelse om det inte är nödvändigt. Om de emellertid bestämmer att en viss produkt inte är avsedd för byggverksamhet fastän den kan användas där (pseudoprodukter), bör tillverkarna och de andra ekonomiska aktörerna säkerställa att den inte används i byggnadsverk. Annars skulle några av föremålen hamna i byggnadsverk även om de inte uppfyller kraven i denna förordning.
- (56) Av samma skäl bör tillverkare av föremål, som på grund av sina egenskaper kan användas för byggverksamhet och för andra ändamål (produkter med dubbla användningsområden) och vars användning för byggverksamhet inte uttryckligen är utesluten, uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning för alla föremål av respektive typ.
- (57) För att klargöra denna förordnings tillämplighet på onlineförsäljning och annan distansförsäljning bör det fastställas på vilka villkor en viss produkt ska anses vara erbjuden till kunder i unionen. Eftersom det råder större sannolikhet för bristande efterlevnad i onlinehandeln, bör medlemsstaterna göra en särskild satsning och utse en central marknadskontrollmyndighet för att kartlägga erbjudanden om distansförsäljning som riktar sig till kunder på deras territorium, så att de ansvariga marknadskontrollmyndigheterna kan vidta lämpliga åtgärder. Eftersom kartläggningen av sådana erbjudanden kräver kunskap hos researchspecialister eller särskild programvara för artificiell intelligens bör kartläggningen centraliseras och anförtros en enda marknadskontrollmyndighet.
- (58) Digital teknik utvecklas snabbt och har stor potential att minska den administrativa bördan och kostnaderna för myndigheter och ekonomiska aktörer och samtidigt främja

innovativa och nya affärsmöjligheter och affärsmodeller. Spridningen av digital teknik kommer också att bidra avsevärt till att nå renoveringsvågens mål, däribland energieffektivitet, livscykelanalyser samt övervakning av byggnadsbeståndet. Kommissionen bör därför ges befogenhet att ta vara på ytterligare möjligheter till digitalisering genom genomförandeakter.

- (59) Eftersom harmoniserade standarder för byggprodukter (*byggproduktstandarder*) oftast är obligatoriska, bör de av rättssäkerhetsskäl inte bara överensstämma med relevanta standardiseringsbegäranden och med denna förordning utan även med de allmänna principerna i unionsrätten.
- (60) För att säkerställa att hänvisningar till byggproduktstandarder införs i god tid i *Europeiska unionens officiella tidning* bör kommissionen ges befogenhet att begränsa räckvidden för eller ändra bristfälliga standarder med avseende på rättsverkan enligt denna förordning genom delegerade akter i stället för att vägra att hänvisa till dem i Officiella tidningen.
- (61) För att säkerställa systemets enhetlighet bör den här förordningen bygga på den övergripande rättsliga ramen för standardisering. Förordning (EU) nr 1025/2012 bör därför i möjligaste mån även tillämpas på standarder som görs obligatoriska i enlighet med den här förordningen. Förordning (EU) nr 1025/2012 bör därför bland annat tillhandahålla ett förfarande för invändningar mot harmoniserade byggproduktstandarder om de standarderna inte helt uppfyller kraven i den relevanta begäran om standardisering eller andra krav i den här förordningen.
- (62) Eftersom europeiska bedömningsdokument inte är generellt tillämpliga rättsakter utan det första steget i ett administrativt tvåstegsförfarande som utmynnar i CE-märkning, bör de inte betraktas som harmoniserade tekniska specifikationer. De grundläggande principerna för utarbetande av harmoniserade standarder, som öppenhet för konkurrenter, kan och bör dock även gälla för europeiska bedömningsdokument. Dessutom bör europeiska bedömningsdokument tjäna som underlag för förfarandena för bedömning av prestanda och överensstämmelse på samma sätt som harmoniserade standarder. För att undvika omfattande upprepningar av bestämmelserna bör därför de viktigaste reglerna om harmoniserade standarder även gälla för europeiska bedömningsdokument. För att skapa insyn för konkurrenterna bör europeiska bedömningsdokument vara offentliga, och hänvisningar till alla europeiska bedömningsdokument bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (63) För närvarande riskerar det ökande antalet knappt särskiljbara europeiska bedömningsdokument, som ofta har tillför litet mervärde jämfört med andra dokument eller befintliga harmoniserade standarder, att fördröja offentliggörandet av dem. För att hantera denna risk på ett kostnadseffektivt sätt bör vissa principer för utarbetande och antagande av europeiska bedömningsdokument fastställas eller preciseras. Dessutom bör kommissionens kontroll stärkas.
- (64) De krav som gäller för utseende myndigheter för tekniska bedömningsorgan bör inte vara lägre än de krav som gäller för anmälade myndigheter, med tanke på likheterna mellan deras respektive uppdrag. Av samma skäl bör tekniska bedömningsorgan ha samma grad av oberoende och kontroll över beslutsfattandet som anmälda organ.
- (65) För att kunna svara på en anmärkningsvärd andel anmälningar som byggde på ofullständiga eller felaktiga bedömningar, särskilt när organ utan egen intern teknisk kompetens anmälts, är det nödvändigt att stärka de anmälade myndigheternas resurser genom att bland annat fastställa minimikrav, precisera kraven på anmälda

organ, särskilt i fråga om oberoende, delegering till andra juridiska personer och egen förmåga att utföra uppgifter, kräva tillräckligt med kvalificerad personal hos de anmälda organen och kontrollera att mängden personal är tillräcklig, något som kvalifikationsmatriser har visat sig vara det mest effektiva verktyget för, säkerställa och kontrollera att det är det anmälda organet som verkligen har kontroll över personalstyrkan, tilldelningen av externa experter, förfarandena, kriterierna och beslutsfattandet, och inte en underleverantör, ett dotterbolag eller ett annat företag i samma företagsfamilj samt utöka den dokumentation som organen ska tillhandahålla när de ansöker om att utses till anmält organ för att ge en djupare och jämförelsevis rättvisare grund för de anmälande myndigheternas beslut.

- (66) För att motverka en vanlig olämplig praxis hos ackrediteringsorganen är det nödvändigt att säkerställa att ackrediteringsorganen använder den här förordningen som grund för ackrediteringen och inte de ofta skiljaktiga standarderna. Det är också viktigt att säkerställa att ackrediteringsorganen bedömer förmågan hos det ansökande organet och inte hos en grupp av företag, eftersom det är det ansökande organet självt som måste ha kontroll över den framtida certifieringen.
- (67) För att skapa lika villkor och undvika rättsosäkerhet bör de anmälda organens skyldigheter definieras tydligare och anges uttryckligen, både för bedömnings- och kontrollverksamheten och de relaterade aspekterna.
- (68) För att undvika kollusion mellan de anmälda organens personal och tillverkarna bör de anmälda organen säkerställa rotation mellan den personal som utför olika uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse.
- (69) Medlemsstaternas myndigheter kan ha frågor som endast ett visst anmält organ kan besvara. De anmälda organen bör därför också svara på frågor som myndigheterna i andra medlemsstater kan ha.
- (70) För att göra det lättare för alla myndigheter att identifiera anmälda organs, tillverkares och produkters bristande överensstämmelse och för att säkerställa lika villkor, bör de anmälda organen ges befogenhet, och om den bristande överensstämmelsen tydligt kan påvisas till och med skyldighet, att på eget initiativ vidarebefordra information om bristande överensstämmelse till relevanta marknadskontrollmyndigheter eller anmälande myndigheter. De anmälda organen bör dock inte överskrida informationsskyldigheten genom att undersöka andra aktörer än sina egna kunder eller kolleger.
- (71) För att skapa lika villkor för anmälda organ och tillverkare bör samordningen mellan de anmälda organen förbättras. Eftersom endast hälften av de nuvarande anmälda organen självmant deltar i verksamheten i den befintliga samordningsgruppen för anmälda organ, bör det bli obligatoriskt att delta i den.
- (72) Försöken att införa förenklade förfaranden för små och medelstora företag enligt förordning (EU) nr 305/2011 och på så sätt minska bördorna och kostnaderna för små och medelstora företag och mikroföretag har inte helt haft avsedd verkan, och ofta blivit missförstådda eller outnyttjade till följd av bristande medvetenhet eller oklarhet om tillämpningen av dem. Genom att ta itu med de framkomna bristerna och bygga vidare på de tidigare fastställda reglerna syftar den här förordningen till att förtydliga och underlätta tillämpningen av dessa förfaranden, och därmed nå målet att stödja små och medelstora företag utan att göra avkall på byggprodukternas prestanda, säkerhet och miljömässiga hållbarhet.

- (73) Erkännandet av provningsresultat som erhållits av en annan tillverkare, i enlighet med artikel 36.1 b i förordning (EU) nr 305/2011, bör tillämpas mer allmänt för att generellt minska bördan för de ekonomiska aktörerna, särskilt tillverkarna. En sådan mekanism för erkännande är särskild nödvändig för att undvika flera bedömningar av den miljömässiga hållbarheten hos råvaror, insatsvaror och slutprodukter.
- (74) För att säkerställa rättssäkerhet i händelse av säkerhets- eller prestandaproblem bör ett sådant erkännande endast vara tillåtet om både de två berörda ekonomiska aktörerna och de två berörda anmälda organen åtar sig att samarbeta och om den ekonomiska aktör som erhåller certifieringen har det tekniska överinseendet över produkten.
- (75) Utvärderingen av förordning (EU) nr 305/2011 visade att marknadskontroll på nationell nivå varierar stort i fråga om kvalitet och ändamålsenlighet. Förutom åtgärderna i den här förordningen för bättre marknadskontroll bör de ekonomiska aktörernas, organens och produkternas överensstämmelse med den här förordningen underlättas genom att även tredje parter involveras, t.ex. genom möjligheten för alla fysiska eller juridiska personer att lämna information om eventuell bristande överensstämmelse genom en klagomålsportal.
- (76) För att åtgärda de konstaterade bristerna när det gäller marknadskontroll enligt förordning (EU) nr 305/2011 bör den här förordningen innehålla större befogenheter för medlemsstaternas myndigheter och för kommissionen, vilket bör göra det möjligt för myndigheterna att agera under alla potentiellt problematiska omständigheter.
- (77) Praxis i fråga om marknadskontroll har visat att vid bedömningen av produkter vid en viss tidpunkt finns det en risk för bristande överensstämmelse som inte materialiseras, medan motsatsen kan gälla senare. Dessutom finns det situationer där det föreligger någon annan bristande överensstämmelse än formell, som inte innebär någon risk. Därför bör medlemsstaterna ha befogenhet att agera i alla fall av misstänkt bristande överensstämmelse eller risk, samtidigt som definitionen av *produkt som utgör en risk* behöver utvidgas till att omfatta miljörisker. Det är nödvändigt att ge medlemsstaterna tillräcklig processuell flexibilitet att skilja mellan hög- och lågprioriterade fall av bristande överensstämmelse, samtidigt som alla medlemsstater bör informeras även om de lågprioriterade fallen.
- (78) För att säkerställa ett verkningsfullt genomdrivande av kraven och stärka marknadskontrollen i medlemsstaterna liksom för att säkerställa överensstämmelsen med ekodesignförordningen, bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att fastställa ett minsta antal kontroller som bör utföras av marknadskontrollmyndigheterna av enskilda produktgrupper eller produktfamiljer med avseende på enskilda krav och fastställa minimikrav på resurser.
- (79) För att stärka den överlag svaga kapaciteten hos marknadskontrollmyndigheterna när det gäller marknadskontroll och för att ytterligare anpassa verksamheten till ekodesignförordningen är det dessutom nödvändigt att tillhandahålla mer detaljerat stöd till administrativ samordning och ge dem rätt att ta ut ersättning för kostnader för inspektioner och provning från de ekonomiska aktörerna.
- (80) För att skapa incitament för att öka marknadskontrollmyndigheternas kapacitet till marknadskontroll och anpassa verksamheten till ekodesignförordningen bör medlemsstaterna redovisa sin marknadskontroll av produkter som omfattas av den här förordningen, även när det gäller påförda sanktioner.
- (81) För att ge bättre service åt de ekonomiska aktörerna bör kontaktpunkterna för byggprodukter bli effektivare och därför tilldelas mer resurser. För att underlätta de

ekonomiska aktörernas verksamhet bör uppgifterna för kontaktpunkterna för byggprodukter justeras och utvidgas så att de omfattar information om produktrelaterade bestämmelser i den här förordningen och om akter som antagits i enlighet med den.

- (82) Det är nödvändigt att inrätta en lämplig, ändamålsenlig och kostnadseffektiv samordningsmekanism för att säkerställa en konsekvent tillämpning av skyldigheterna och kraven och stärka systemet överlag, bland annat med beaktande av att nya tolkningsfrågor kan uppstå när det gäller produkters och byggnadsverks säkerhet och hållbarhet. Eftersom divergerande beslut kan leda till olika villkor, bidra till att komplicera den rättsliga ramen, resa hinder för fri rörlighet på den inre marknaden och medföra ökade administrativa bördor och merkostnader för de ekonomiska aktörerna, bör divergerande beslut förebyggas genom samordningsmekanismen.
- (83) Därför bör ett europeiskt informationssystem inrättas för att samla in tolkningsfrågor, finna lämpliga gemensamma lösningar och förbättra informationsutbytet härvidlag. För att underlätta informationsutbytet bör systemet bygga på nationella system. Dessa nationella system bör också kartlägga fall av olik tillämpning av den här förordningen, för att säkerställa att divergerande praxis inte blir allmänt förekommande och permanent.
- (84) Centraliserad registrering av produktinformation ökar insynen, vilket gynnar produktsäkerheten, miljöskyddet och skyddet av människors hälsa, samtidigt som den administrativa bördan och kostnaderna för de ekonomiska aktörerna minskar. För att upprätta en sådan centraliserad unionsdatabas eller ett sådant centraliserat unionssystem för byggprodukter bör kommissionen därför ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget. För närvarande är det inte möjligt att bedöma för- och nackdelarna med möjliga lösningar, varför kommissionen bör ges befogenhet att på lämpligt sätt gå vidare med något av dessa alternativ.
- (85) För att förbättra kompetensen, harmonisera beslutsfattandet och skapa lika villkor för ekonomiska aktörer bör utbildning anordnas för marknadskontrollmyndigheter, kontaktpunkter för byggprodukter, utseende myndigheter, tekniska bedömningsorgan, anmälade myndigheter och anmälda organ. Samma mål bör också eftersträvas genom personalutbyte mellan marknadskontrollmyndigheter, anmälade myndigheter och anmälda organ i två eller flera medlemsstater.
- (86) Medlemsstaterna har inte alltid den tekniska kompetens som krävs för att fullgöra alla sina skyldigheter i enlighet med unionslagstiftningen samtidigt för alla produktsektorer. De inhämtar därför informellt stöd från andra, större medlemsstater. Eftersom det stödet är oundvikligt i vissa fall och tillrådligt i andra, bör det i denna förordning fastställas grundläggande regler för sådant stöd, bland annat för att klargöra ansvarsfördelningen. Vidare står medlemsstaterna inför ökad teknisk komplexitet i produkterna och den lagstiftning som sammantaget är tillämplig på alla aspekter och produktsektorer, vilket tyder på att det finns potential till bättre resultat genom specialisering och arbetsfördelning mellan medlemsstaterna. Denna förordning bör därför både återspegla medlemsstaternas särdrag och göra det möjligt att utforska det eventuella mervärdet i specialisering och arbetsfördelning mellan medlemsstaterna.
- (87) Handeln med byggprodukter blir sakta men säkert allt mer internationell. Därför uppstår situationer där bristande efterlevnad av ekonomiska aktörer som är etablerade utanför unionen också behöver motverkas. Eftersom tredjeländerna knappast är beredda att stödja efterlevnaden av unionsrätten på sina territorier om unionen i

gengäld inte öppnar för möjligheten att bistå dem, bör vissa befogenheter för internationellt samarbete föreskrivas i denna förordning.

- (88) Ett visst antal tredjeländer tillämpar unionens produktlagstiftning eller erkänner åtminstone intyg som utfärdats i enlighet med den, antingen enligt internationella avtal eller ensidigt, men bägge fallen ligger i unionens intresse. För att ge dessa tredjeländer incitament att fortsätta med det och andra tredjeländer incitament att göra detsamma, bör vissa ytterligare möjligheter ges till tredjeländer som tillämpar unionens produktlagstiftning eller erkänner intyg som utfärdats i enlighet med den. Därför bör det vara möjligt att stödja dessa särskilt samarbetsvilliga tredjeländer genom att låta dem delta i vissa utbildningar och delta i EU:s databas eller system för byggprodukter, i informationssystemet för harmoniserat beslutsfattande och i informationsutbytet mellan myndigheter. Av samma skäl bör det dessutom vara möjligt att informera dessa särskilt samarbetsvilliga tredjeländer om icke-överensstämmande produkter eller produkter som medför risker.
- (89) För att stimulera användningen av hållbara byggprodukter och samtidigt undvika marknadssnedvridningar och för att överensstämma med ekodesignförordningen bör medlemsstaternas incitament för användning av hållbara byggprodukter inriktas på de mest hållbara produkterna och ingå i ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna.
- (90) För att öka användningen av hållbara byggprodukter och samtidigt undvika marknadssnedvridningar och uppnå anpassning till ekodesignförordningen bör medlemsstaternas praxis för offentlig upphandling inriktas på de mest hållbara produkterna av de produkter som uppfyller kraven. Krav tillämpliga på offentliga upphandlingskontrakt i genomförandakter bör upprättas enligt objektiva, öppna och icke-diskriminerande kriterier.
- (91) Offentlig upphandling står för 14 % av unionens bruttonationalprodukt. För att bidra till målet att nå klimatneutralitet, förbättra energi- och resurseffektivitet och ställa om till en cirkulär ekonomi som skyddar folkhälsa och biologisk mångfald, bör upphandlande myndigheter och enheter i tillämpliga fall åläggas att anpassa sin upphandling efter särskilda kriterier eller mål för miljöanpassad offentlig upphandling, som anges i delegerade akter antagna med stöd av denna förordning. Kriterier eller mål i delegerade akter för särskilda produktgrupper bör iaktas inte bara direkt vid upphandling av sådana produkter i offentliga varukontrakt utan också i kontrakt om offentliga arbeten eller tjänster, om sådana produkter kommer att användas i verksamhet som är föremål för sådana kontrakt. I jämförelse med frivillighet säkerställer bindande kriterier eller mål att de offentliga medlen utnyttjas så mycket som möjligt för att stärka efterfrågan på produkter med bättre prestanda. Kriterierna bör vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande.
- (92) För att beakta teknikens framåtskridande och nya vetenskapliga rön, säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, underlätta tillgången till information och säkerställa enhetlig tillämpning av reglerna, bör kommissionen tilldelas befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vad gäller fastställande och ändring av produktspecifika tekniska föreskrifter och krav, fastställande av tillämpliga bedömnings- och kontrollsystem, fastställande av villkor under vilka skyldigheter enligt annan unionsrätt uppfyller vissa skyldigheter enligt denna förordning, ändring av mallarna för prestandadeklaration och deklaration om överensstämmelse, fastställande av ytterligare skyldigheter för tillverkare, revidering och komplettering av processuella regler för utveckling av europeiska bedömningsdokument, fastställande av minimikrav på marknadskontrollmyndigheter,

inrättande av en unionsdatabas eller ett unionssystem för byggprodukter, fastställande av krav på miljöanpassad offentlig upphandling samt fastställande av minimisanktioner. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁴¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (93) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter vad gäller fastställande av medel för informationsöverföring, närmare föreskrifter om hur de ekonomiska aktörernas skyldigheter och rättigheter ska tillämpas, anpassningar av formatet för europeiska tekniska bedömningar, fastställande av minsta erforderliga resurser för anmälda organ och beviljande av tillgång för tredjeländer till informationssystem för harmoniserat beslutsfattande, till EU:s databas eller system för byggprodukter samt till utbildningar i samband med denna förordning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴².
- (94) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeaakter om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd, är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (95) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 fastställs regler om en övergripande ram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden. För att säkerställa att produkter som enligt den här förordningen omfattas av fri rörlighet inom unionen uppfyller krav som medför en hög nivå av skydd av allmänna intressen, exempelvis skydd av människors hälsa och säkerhet och miljöskydd, bör den förordningen också tillämpas på produkter som omfattas av den här förordningen, i den mån det inte finns specifika bestämmelser med samma mål, karaktär eller verkan i den här förordningen. Förordning (EU) 2019/1020 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (96) För att effektivisera genomförandet av denna förordning och minska bördan för de ekonomiska aktörerna bör det vara möjligt att lämna in ansökningar och meddela beslut på papper eller i ett allmänt använt elektroniskt format. Av rättssäkerhetsskäl bör ansökningar och beslut endast vara giltiga om den elektroniska signaturen uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 och om den undertecknande personen har fått i uppdrag att företräda organet eller den ekonomiska aktören, i enlighet med medlemsstaternas lagstiftning respektive unionsrätten.
- (97) För att ytterligare minska de ekonomiska aktörernas börda bör det vara möjligt att tillhandahålla dokumentation i ett allmänt använt elektroniskt format och som standard fullgöra informationsskyldigheterna elektroniskt.
- (98) För att säkerställa en hög grad av efterlevnad av denna förordning bör medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för bristande efterlevnad och

⁴¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

säkerställa att dessa regler efterlevs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. För att eftersträva dessa mål och säkerställa harmoniserade sanktioner bör kommissionen ges befogenhet att fastställa minimisanktioner genom akter som antas i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- (99) Av rättssäkerhetsskäl bör det anges huruvida och hur länge utseende av kontaktpunkter för byggprodukter, tekniska bedömningsorgan och anmälda organ samt harmoniserade standarder, europeiska bedömningsdokument, europeiska tekniska bedömningar och intyg eller provningsrapporter från anmälda organ som antagits eller utfärdats i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011 fortsätter att ha rättsverkan enligt den här förordningen. Övergångsperioderna bör vara tillräckligt långa för att undvika flaskhalsar när det gäller utseende av anmälda organ och tekniska bedömningsorgan och antagande eller utfärdande av europeiska bedömningsdokument, europeiska tekniska bedömningar och intyg eller provningsrapporter från anmälda organ.
- (100) Av rättssäkerhetsskäl bör det preciseras hur länge produkter som släpps ut på marknaden på grundval av europeiska bedömningsdokument som antagits enligt förordning (EU) nr 305/2011 får stanna kvar i distributionskedjan och därmed fortsätta att tillhandahållas på marknaden. I likhet med praxis enligt annan produktlagstiftning torde den lämpliga perioden vara fem år efter det att den europeiska tekniska bedömning på grundval av vilken de har släppts ut på marknaden har löpt ut. På så sätt kommer alla produkter som säljs till användare sex år efter ikraftträdandet av en harmoniserad teknisk specifikation som antagits enligt denna förordning att överensstämma med den harmoniserade tekniska specifikationen och med denna förordning.
- (101) Byggprodukternas väsentliga egenskaper och bedömningsmetoderna kan endast fastställas genom harmoniserade tekniska specifikationer som bör utarbetas för de olika produktgrupperna och produktfamiljerna. De krav och skyldigheter som åligger de ekonomiska aktörerna med avseende på en viss produktgrupp eller produktfamilj bör därför vara obligatoriskt tillämpliga först från och med sex månader efter ikraftträdandet av de harmoniserade tekniska specifikationerna för respektive produktgrupp eller produktfamilj.
- (102) För att underlätta en smidig infasning av framtida harmoniserade tekniska specifikationer och med beaktande av den tid som behövs för att upprätta prestandadeklarationer och deklarationer om överensstämmelse, bör de ekonomiska aktörerna få välja att frivilligt tillämpa denna förordning från och med ikraftträdandet av dessa harmoniserade tekniska specifikationer.
- (103) Det är nödvändigt att undvika att ekonomiska aktörer permanent kan kringgå tillämpningen av den här förordningen genom att tillämpa harmoniserade tekniska specifikationer som antagits enligt förordning (EU) nr 305/2011. Kommissionen bör därför från *Europeiska unionens officiella tidning* dra tillbaka hänvisningar till harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument som offentliggjorts till stöd för förordning (EU) nr 305/2011 och som omfattar en viss produktgrupp eller produktfamilj, senast två år efter ikraftträdandet av de harmoniserade tekniska specifikationer som antagits enligt den här förordningen för respektive produktgrupp eller produktfamilj.
- (104) För att fullt ut täcka miljöbedömningen av byggprodukter och på lämpligt sätt täcka de produktkrav som redan finns i de nuvarande harmoniserade tekniska specifikationerna,

bör en mer heltäckande bilaga I utarbetas, inbegripet en detaljerad förteckning över väsentliga egenskaper med anknytning till livscykelbedömning och en fullständig ram för produktkraven. I samband med det bör överlappningar mellan grundläggande krav för byggnadsverk undanröjas och förtydliganden bör göras.

- (105) För att uppnå en minsta tillåtna kontrollintensitet för de anmälda organens bedömning och kontroll av tillverkarna och för att skapa lika villkor för både tillverkare och anmälda organ, bör det i bilaga V om bedömnings- och kontrollsysteem mer exakt och uttömmande fastställas tillverkarnas och de anmälda organens uppgifter inom olika tänkbara bedömnings- och kontrollsysteem. Dessutom bör det i den bilagan fastställa vilka bedömningar och kontroller som ska göras för att kontrollera produkters miljömässiga hållbarhet i fråga om produktprestanda och produktkrav.
- (106) Målen för denna förordning, nämligen fri rörlighet för byggprodukter på den inre marknaden, skydd av människors hälsa och säkerhet samt miljöskydd, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, eftersom medlemsstaterna tenderar att fastställa mycket olika krav för byggprodukter, med en ojämn skyddsnivå för människors hälsa och säkerhet och för miljön. Dessa mål kan uppnås bättre på unionsnivå genom inrättandet av en harmoniserad ram för bedömning av byggprodukters prestanda och vissa produktkrav med avseende på skydd av människors hälsa och säkerhet och miljöskydd. Därför kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs harmoniserade regler för tillhandahållande på marknaden och direkt installation av byggprodukter, oavsett om de utförs inom ramen för en tjänst eller inte, genom att det fastställs

- (a) regler om hur byggprodukternas miljöprestanda, inbegripet klimatprestanda, och säkerhetsprestanda ska uttryckas i förhållande till de väsentliga egenskaperna,
- (b) produktkrav i fråga om miljö, inbegripet klimat, funktion och säkerhet för byggprodukter.

I denna förordning fastställs också skyldigheter för ekonomiska aktörer som hanterar byggprodukter, komponenter till byggprodukter eller produkter som kan betraktas som byggprodukter även om de av tillverkaren inte är avsedda som byggprodukter.

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på byggprodukter och på följande föremål:
 - (a) 3D-dataset som släpps ut på marknaden för att möjliggöra 3D-utskrift av byggprodukter som omfattas av denna förordning samt 3D-utskrivna byggprodukter och formar.
 - (b) Material som är avsedda att användas för 3D-utskrift av byggprodukter på eller nära byggarbetsplatsen eller för tillverkning med hjälp av formar på eller nära byggarbetsplatsen.
 - (c) Byggprodukter som tillverkas på byggarbetsplatsen för att omedelbart infogas i byggnadsverk, utan separata kommersiella åtgärder för utsläppande på marknaden.
 - (d) Viktiga delar i produkter som omfattas av denna förordning.
 - (e) Delar eller material som är avsedda att användas för produkter som omfattas av denna förordning, om tillverkaren av delarna eller materialen begär det.
 - (f) Byggsatser eller sammansättningar, om deras beståndsdelar specificeras i och omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument.
 - (g) Prefabricerade enfamiljshus med mindre än 180 m² golvyta på en våning eller mindre än 100 m² golvyta på två våningar.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa denna förordning på sådana hus som avses i led g genom anmälan till kommissionen.

2. Denna förordning ska också tillämpas på begagnade byggprodukter och på sådana begagnade föremål som avses i punkt 1 i något av följande fall:
 - (a) De begagnade byggprodukterna eller föremålen importeras från tredjeländer utan att ha varit utsläppta på unionsmarknaden tidigare.
 - (b) Den ekonomiska aktören har ändrat den avsedda användningen av dessa begagnade byggprodukter eller föremål från den avsedda användning som byggprodukterna eller föremålen tilldelades av den ursprungliga tillverkaren på ett annat sätt än genom en minskning av prestanda eller avsedd användning eller ändring till rent dekorativa ändamål, varvid sådana ändamål definieras genom att byggnadsverket saknar strukturell funktion.
 - (c) Den ekonomiska aktör som tillhandahåller de begagnade byggprodukterna eller föremålen på marknaden påstår att de har egenskaper eller uppfyller produktkrav enligt bilaga I som går utöver eller är andra än sådana egenskaper och krav som deklarerats i enlighet med den här förordningen eller förordning (EU) nr 305/2011 när den begagnade byggprodukten eller det begagnade föremålet först släpptes ut på marknaden.
 - (d) De begagnade byggprodukterna eller föremålen har genomgått en omvandlingsprocess som går utöver reparation, rengöring och regelbundet underhåll (*återtillverkad produkt*).
 - (e) Den ekonomiska aktör som tillhandahåller de begagnade byggprodukterna eller föremålen på marknaden väljer att tillämpa den här förordningen.

3. Denna förordning ska inte tillämpas på
- (a) hissar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU⁴³, rulltrappor samt komponenter till dessa,
 - (b) värmepannor, rör, behållare och tillbehör samt andra produkter avsedda att komma i kontakt med dricksvatten,
 - (c) system för behandling av avloppsvatten,
 - (d) sanitär utrustning,
 - (e) trafiksignalprodukter.
4. Denna förordning ska också tillämpas på 3D-utskriftstjänster för byggprodukter och föremål som omfattas av denna förordning. 3D-utskriftstjänster omfattar uthyrning av 3D-utskriftsmaskiner som kan användas för byggprodukter och föremål som omfattas av denna förordning.
- Denna förordning ska också tillämpas på tjänster som är kopplade till
- tillverkning och saluföring av byggprodukter eller föremål som omfattas av denna förordning, och
 - demontering, förberedelse för återanvändning, återtillverkning och hantering av begagnade byggprodukter eller föremål som omfattas av denna förordning.
5. Medlemsstaterna får från tillämpningen av denna förordning undanta byggprodukter och föremål som omfattas av denna förordning och som släpps ut på marknaden eller installerats direkt i Europeiska unionens yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om föreskrifter där sådana undantag föreskrivs. De ska säkerställa att undantagna byggprodukter eller föremål inte är försedda med CE-märkning enligt artikel 16. Byggprodukter eller föremål som släpps ut på marknaden eller installeras direkt i enlighet med ett sådant undantag ska inte anses ha släppts ut på marknaden eller ha installerats direkt i unionen i den mening som avses i denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *byggprodukt*: varje format eller formlost fysiskt föremål, inklusive förpackning och bruksanvisning, eller en byggsats eller sammansättning där sådana föremål kombineras, som släpps ut på marknaden eller tillverkas för att permanent infogas i byggnadsverk eller delar därav inom unionen, med undantag för föremål som först måste integreras i en sammansättning, en byggsats eller en annan byggprodukt innan de permanent infogas i byggnadsverk.
- (2) *permanent*: för en period på två år eller längre.

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 251)

- (3) *produkt*: en byggprodukt eller ett annat föremål som omfattas av denna förordning i enlighet med artikel 2.1– 2.3.
- (4) *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en produkt för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt, oavsett om det är i samband med tillhandahållande av en tjänst eller inte.
- (5) *direkt installation*: installation av en produkt i en kunds byggnadsverk utan föregående tillhandahållande på marknaden eller installation av ett enfamiljshus som omfattas av denna förordning, oavsett om det är i samband med tillhandahållande av en tjänst eller inte.
- (6) *prestanda*: den grad i vilken en produkt har vissa skalbara väsentliga egenskaper.
- (7) *väsentliga egenskaper*: de egenskaper hos produkten som hänför sig till de grundläggande krav för byggnadsverk som anges i del A punkt 1 i bilaga I eller som är förtecknade i bilaga I del A punkt 2.
- (8) *produktkrav*: en tröskelnivå eller en annan egenskap som en produkt måste uppfylla innan den får släppas ut på marknaden eller installeras direkt, inbegripet krav på märkning och bruksanvisning eller annan information som ska lämnas.
- (9) *ekonomisk aktör*: tillverkare, tillverkarens representant, importör, distributör, leverantör av distributionstjänster, leverantör av 3D-utskriftstjänster, tillverkare, importör eller distributör av material avsett för 3D-utskrift av produkter, onlinesäljare, förmedlare, leverantör, tjänsteleverantör, egna märkesinnehavare eller varje annan fysisk eller juridisk person, utom myndigheter, anmälda organ, tekniska bedömningsorgan och produktkontaktpunkter, som omfattas av denna förordning med avseende på tillverkning, demontering för återanvändning, återtillverkning eller ompaketering av produkter, eller tillhandahållande på marknaden eller direkt installation av sådana produkter i enlighet med den här förordningen, samt ekonomisk aktör enligt definitionen i artikel 3.13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020⁴⁴.
- (10) *leverantör av 3D-utskriftstjänster*: en fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet erbjuder någon av följande tjänster: uthyrning eller leasing av 3D-skrivare, utskrift av 3D-dataset eller förmedling av en av dessa tjänster, oavsett om utskriftsmaterialet tillhandahålls av den personen eller inte.
- (11) *material avsett för 3D-utskrift av produkter*: allt material som är avsett för 3D-utskrift av produkter samt material för vilket de berörda ekonomiska aktörerna inte uttryckligen och konsekvent har uteslutit användning som material för 3D-utskrifter.
- (12) *tillverkare*: en tillverkare enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) 2019/1020.
- (13) *3D-dataset*: en uppsättning numeriska data som beskriver ett föremåls form genom dess yttre dimensioner och hålrum i syfte att möjliggöra 3D-utskrift av föremålet.
- (14) *byggnadsverk*: byggnader och anläggningsarbeten som kan vara belägna både över eller under mark eller vatten, inbegripet broar, tunnlar, pyloner och andra anläggningar för elöverföring, kommunikationskablar, rörledningar, akvedukter,

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

dammar, flygplatser, hamnar, vattenvägar och anläggningar som ligger till grund för järnvägsräls, med undantag för väderkvarnar, oljeplattformar eller kemiska fabriker, industriproduktionsanläggningar, jordbruksanläggningar, elproduktionsanläggningar och militära anläggningar, även om deras utanverk kan vara byggnader.

- (15) *byggnader*: andra anläggningar än containrar som ger skydd åt människor, djur eller föremål och som antingen är permanent fastsatta på marken eller endast kan transporteras med hjälp av särskild utrustning och som har en golvyta på minst 20 m² på ett eller flera plan.
- (16) *nivå*: resultatet av en bedömning av en byggprodukts prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper, uttryckt som ett numeriskt värde.
- (17) *klass*: en uppsättning nivåer för en produkts prestanda som avgränsas av ett lägsta och ett högsta värde.
- (18) *tröskelnivå*: en produkts obligatoriska lägsta eller högsta prestandanivå med avseende på en viss väsentlig egenskap.
- (19) *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en produkt på unionsmarknaden eller tillhandahållande för första gången av en begagnad produkt om något av villkoren i artikel 2.2 är uppfyllt eller av en återtillverkad produkt.
- (20) *viktig del*: en del som av tillverkaren av en produkt eller en annan ekonomisk aktör är avsedd att användas som komponent eller reservdel till en produkt och som i harmoniserade tekniska specifikationer har angetts som väsentlig för en produkts karakterisering, säkerhet eller prestanda.
- (21) *byggsats*: produkt som släppts ut på marknaden av en enda ekonomisk aktör som en uppsättning av minst två separata föremål, som ingendera behöver vara en produkt i sig, avsedda att tillsammans byggas in i byggnadsverk.
- (22) *sammansättning*: en uppsättning med minst två separata föremål, varav det ena är en produkt.
- (23) *uropeiskt bedömningsdokument*: dokument som antagits av de tekniska bedömningsorganens organisation i syfte att utfärda europeiska tekniska bedömningar.
- (24) *begagnad produkt*: en produkt som inte är avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG och som minst en gång har installerats i ett byggnadsverk, och som
 - (a) inte har genomgått en process som går längre än reparation, rengöring eller regelbundet underhåll, i enlighet med vad som anges av den ursprungliga tillverkaren i bruksanvisningen eller som enligt vedertaget byggnadstekniskt kunnande anses nödvändigt,
 - (b) inte har genomgått en process som går utöver reparation, rengöring och regelbundet underhåll eller *förberedelse för återanvändning* i den mening som avses i artikel 3.16 i direktiv 2008/98/EG efter att ha demonterats.
- (25) *avsedd användning*: den användning som tillverkaren avser, inbegripet användningsvillkor som anges i teknisk dokumentation, på etiketter, i bruksanvisningar eller i reklammaterial, varvid det är underförstått att användning som nämns i endast en av dessa ingår i *avsedd användning*.

- (26) *reparation*: processen för att återställa en defekt produkt till ett skick där den kan fylla sin avsedda funktion.
- (27) *underhåll*: en åtgärd som utförs för att behålla en produkt i ett skick där den kan fungera på det sätt som behövs.
- (28) *återtillverkad produkt*: en produkt som inte är avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG men som har installerats minst en gång i ett byggnadsverk och som har genomgått en omarbetningsprocess som går utöver reparation, rengöring och regelbundet underhåll.
- (29) *risk*: risk enligt definitionen i artikel 3.18 i förordning (EU) 2019/1020.
- (30) *förberedelse för återanvändning*: återvinningsförfaranden för kontroll, rengöring eller reparation genom vilka produkter eller produktkomponenter bereds så att de kan återanvändas utan någon annan förbehandling.
- (31) *produkttyp*: en abstrakt modell för enskilda produkter, som bestäms av den avsedda användningen och en uppsättning egenskaper som utesluter alla variationer i fråga om prestanda eller uppfyllande av produktkrav som fastställs i eller har fastställts i enlighet med denna förordning, och som tillverkas enligt en viss produktionsprocess med användning av en viss kombination av råvaror eller komponenter, varvid identiska föremål från andra tillverkare tillhör andra produkttyper.
- (32) *teknikens ståndpunkt*: ett sätt att uppnå ett visst mål som antingen är det mest ändamålsenliga och avancerade eller i närheten av det, och som således ligger över genomsnittet av de sätt som kan väljas.
- (33) *materialåtervinning*: materialåtervinning enligt definitionen i artikel 3.17 i direktiv 2008/98/EG.
- (34) *leverantör av distributionstjänster*: leverantör av distributionstjänster enligt definitionen i artikel 3.11 i förordning (EU) 2019/1020.
- (35) *produktfamilj*: alla produkttyper som hör till de produktområden som anges i tabell 1 i bilaga IV.
- (36) *produktkategori*: en undergrupp av produkttyper i en viss produktfamilj som omfattar de produkttyper som gemensamt har en viss avsedd användning i enlighet med harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument.
- (37) *tillverkningskontroll i fabriken*: dokumenterad, permanent och intern tillverkningskontroll i en fabrik med avseende på vissa parametrar eller kvalitetsaspekter, som återspeglar särdragen hos respektive produktfamilj eller produktgrupp och respektive tillverkningsprocesser, som syftar till variationsfria prestanda eller kontinuerlig uppfyllelse av produktkraven och som utförs i enlighet med bilaga V.
- (38) *harmoniserat område*: det område som tillsammans omfattas av denna förordning, de harmoniserade tekniska specifikationerna och de generellt tillämpliga kommissionsrättsakter som antagits i enlighet med denna förordning.
- (39) *unionsrätt*: EU-fördraget, EUF-fördraget, allmänna rättsprinciper, generellt tillämpliga rättsakter enligt artikel 288 andra, tredje och fjärde styckena i EUF-fördraget samt internationella avtal där unionen är part eller där unionen och dess medlemsstater är parter.
- (40) *importör*: en importör enligt definitionen i artikel 3.9 i förordning (EU) 2019/1020.

- (41) *distributör*: en distributör enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EU) 2019/1020.
- (42) *individuellt tillverkad*: det att tillverkningsmetoden på grund av kundens specifikationer varierar jämfört med alla andra produkter som tillverkas för andra kunders räkning av den ekonomiska aktören i fråga.
- (43) *mikroföretag* mikroföretag enligt bilagan till kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.
- (44) *specialanpassad*: det att det på grund av kundens specifikationer finns en variation i fråga om storlek eller material jämfört med alla andra produkter som tillverkas för andra kunders räkning av den ekonomiska aktören i fråga.
- (45) *permalänk*: en internetlänk till en webbplats som är stabil både vad gäller innehåll och adress (URL).
- (46) *harmoniserade tekniska specifikationer*: byggproduktstandarder som fastställts i enlighet med artikel 4.2 och till vilka en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 34 och därmed gjorts obligatoriska vid tillämpningen av denna förordning, samt delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4.3 och 4.4, artikel 5.2 eller artikel 22.4 som innehåller tekniska föreskrifter.
- (47) *byggproduktstandard*: en standard som antagits av en europeisk standardiseringsorganisation på grundval av en begäran från kommissionen om tillämpningen av denna förordning, till vilken en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 34, oavsett om användningen av en sådan standard är obligatorisk vid tillämpningen av denna förordning i enlighet med artiklarna 4.2 och 34.2 eller om den är valfri i enlighet med artiklarna 5.2, 22.4 och 34.3.
- (48) *produkt med dubbla användningsområden*: en produkt som av tillverkaren är avsedd att användas som produkt och som ett föremål med en annan avsedd användning vilken skulle falla utanför denna förordnings tillämpningsområde om den endast hade den andra avsedda användningen.
- (49) *europeisk standardiseringsorganisation*: en europeisk standardiseringsorganisation enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) 1025/2012.
- (50) *europeisk teknisk bedömning*: en dokumenterad bedömning av en produkts prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper i enlighet med relevant europeiskt bedömningsdokument.
- (51) *heltidsekvivalent*: arbetskraften för en heltidsanställd person enligt den berörda medlemsstatens definition eller arbetskraften för flera deltidsanställda personer som tillsammans arbetar lika många timmar per dag eller vecka.
- (52) *icke-seriebaserad process*: en process som varken är till övervägande del automatiserad eller bygger på metoder för monteringsbanor, och som inte upprepas mer än 100 gånger per år av den ekonomiska aktören i fråga eller av de ekonomiska aktörer som tillhör samma grupp av företag, definierad av en gemensam kontrollerande fysisk eller juridisk person, eller samma organisationsstruktur.
- (53) *tillbakadragande*: tillbakadragande enligt definitionen i artikel 3.23 i förordning (EU) 2019/1020.

- (54) *återkallelse*: återkallelse enligt definitionen i artikel 3.22 i förordning (EU) 2019/1020.
- (55) *onlinemarknadsplats*: en leverantör av en förmedlingstjänst som använder programvara, inbegripet en webbplats, en del av en webbplats eller en applikation, som gör det möjligt för kunder att ingå distansavtal med ekonomiska aktörer om försäljning av produkter.
- (56) *onlinegränssnitt*: onlinegränssnitt enligt definitionen i artikel 3.15 i förordning (EU) 2019/1020.
- (57) *förmedlare*: varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en förmedlingstjänst för utsläppande på marknaden eller direkt installation av produkter.
- (58) *egen märkesinnehavare*: en annan fysisk eller juridisk person än tillverkaren som vill sälja en produkt som sin egen och därför anbringar sitt namn, sitt varumärke eller sin etikett utöver andra ekonomiska aktörers obligatoriska märkningar.
- (59) *leverantör*: varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller råvaror eller insatsvaror till tillverkare eller andra personer som tillhandahåller råvaror eller insatsvaror till tillverkare.
- (60) *tjänsteleverantör*: varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en tjänst till en tillverkare eller en leverantör av en viktig del, förutsatt att tjänsten är relevant för tillverkning av produkterna, inbegripet deras konstruktion.
- (61) *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.
- (62) *marknadskontrollmyndighet*: en myndighet enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EU) 2019/1020.
- (63) *livscykel*: på varandra följande och sammanlänkade stadier under en byggprodukts livslängd, från förvärv av råmaterial eller framställning ur naturresurser via tillverkning, demontering, eventuell återanvändning med eller utan föregående återtillverkning till slutligt omhändertagande.
- (64) *återanvändning*: varje förfarande genom vilket en produkt eller dess komponenter, efter att ha nått slutet av sin första användning, används för samma ändamål som de utformades för.
- (65) *behörig myndighet*: den marknadskontrollmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 69.1.
- (66) *nationell behörig myndighet*: den marknadskontrollmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 69.2.
- (67) *anmälade myndighet*: den enda offentliga förvaltning som ansvarar för att utse och övervaka anmälda organ och som utsetts i enlighet med artikel 48, om inget annat anges i respektive bestämmelse, endast i den medlemsstat där det berörda anmälda organet är beläget.
- (68) *utseende myndighet*: den enda offentliga förvaltning som ansvarar för att utse och övervaka tekniska bedömningsorgan som utsetts i enlighet med artikel 43, om inte annat anges i respektive bestämmelse, endast i den medlemsstat där det berörda tekniska bedömningsorganet är beläget.

- (69) *myndighet*: Europeiska kommissionen, dess organ och alla anmälade myndigheter, utseende myndigheter eller marknadskontrollmyndigheter, om inget annat anges i respektive bestämmelse, oavsett i vilken medlemsstat den är belägen.
- (70) *produkt som utgör en risk*: en produkt som när som helst under livscykeln och även om den skapas indirekt kan inverka negativt på människors hälsa och säkerhet eller miljö eller på uppfyllandet av grundläggande krav för byggnadsverk när den infogas i sådana verk, i en omfattning som med hänsyn tagen till teknikens ståndpunkt går utöver vad som kan anses rimligt och godtagbart i förhållande till den avsedda användningen under normala eller rimligen förutsebara användningsförhållanden.
- (71) *produkt som utgör en allvarlig risk*: en produkt som utgör en allvarlig risk enligt definitionen i artikel 3.20 i förordning (EU) 2019/1020.

Artikel 4

Produkters väsentliga egenskaper

1. De grundläggande krav för byggnadsverk som anges i del A punkt 1 i bilaga I ska utgöra grunden för att förbereda begäranden om standarder och harmoniserade tekniska specifikationer.
2. Väsentliga egenskaper som fastställs i enlighet med punkt 1 eller är förtecknade i del A punkt 2 i bilaga I och metoderna för bedömning av dessa ska slås fast i standarder som görs obligatoriska vid tillämpningen av denna förordning. Produkternas väsentliga egenskaper ska fastställas med hänsyn till de grundläggande kraven för byggnadsverk, med beaktande av medlemsstaternas regleringsbehov.

Kommissionen får utfärda begäranden om standardisering i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1025/2012 för att slå fast principer och grunder för fastställandet av väsentliga egenskaper och bedömningsmetoder.

Begäran om standardisering får också innehålla en begäran om att den europeiska standardiseringsorganisationen i de obligatoriska standarder som avses i första stycket fastställer frivilliga eller obligatoriska tröskelvärden och prestandaklasser i förhållande till de väsentliga egenskaperna och vilka av de väsentliga egenskaperna som får eller ska deklarerats av tillverkarna. I sådana fall ska kommissionen i begäran om standardisering fastställa principer och grunder för fastställandet av tröskelvärden, klasser och obligatoriska egenskaper.

Kommissionen ska kontrollera att principerna och grunderna samt unionslagstiftningen iaktas i standarden, innan en hänvisning till den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 34.

3. Med avvikelse från punkt 2 och i syfte att tillgodose medlemsstaternas regleringsbehov och eftersträva målen i artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning genom delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att för vissa produktfamiljer och produktkategorier fastställa frivilliga eller obligatoriska väsentliga egenskaper och bedömningsmetoder för dessa egenskaper i något av följande fall:
 - (a) Det föreligger orimliga förseningar i antagandet av vissa sådana standarder som avses i artikel 4.2 första stycket av de europeiska standardiseringsorganisationerna, varvid orimlig försening ska anses föreligga

om de europeiska standardiseringsorganisationerna inte överlämnar en standard inom den frist som anges i begäran om standardisering.

- (b) Det föreligger behov av skyndsamt antagande av mer harmoniserade tekniska specifikationer som inte kan tillgodoses enbart med hjälp av sådana standarder som avses i artikel 4.2 första stycket.
 - (c) En eller flera väsentliga egenskaper som rör grundläggande krav på byggnadsverk enligt punkt 1 del A i bilaga I eller enligt punkt 2 del A i bilaga I omfattas inte av sådana standarder som avses i artikel 4.2 första stycket och till vilka hänvisningar redan offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 - (d) Sådana standarder som avses i artikel 4.2 första stycket anses av andra anledningar inte tillräckliga för att tillgodose medlemsstaternas regleringsbehov eller de ekonomiska aktörernas behov.
 - (e) Sådana standarder som avses i artikel 4.2 första stycket överensstämmer inte med unionens lagstiftning och ambitioner i fråga om klimat och miljö.
 - (f) Hänvisningar till sådana standarder som avses i artikel 4.2 första stycket kan inte offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* av sådana anledningar som anges i artikel 34.4 eller andra rättsliga anledningar.
 - (g) Hänvisningar till sådana standarder som avses i artikel 4.2 första stycket har dragits tillbaka från *Europeiska unionens officiella tidning* eller har offentliggjorts med en begränsning.
4. I syfte att tillgodose medlemsstaternas regleringsbehov och eftersträva målen för miljö, säkerhet och harmonisering i artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning genom delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att för vissa produktfamiljer och produktkategorier fastställa följande:
- (a) Tröskelnivåer och prestandaklasser med avseende på de väsentliga egenskaperna och vilka av de väsentliga egenskaperna som får eller ska deklarerats av tillverkarna.
 - (b) Villkor enligt vilka en produkt ska anses uppfylla en viss tröskelnivå eller uppfylla kraven för en prestandaklass utan provning eller utan ytterligare provning.
5. Kommissionen ges befogenhet att ändra del A i bilaga I genom delegerade akter i enlighet med artikel 87 i syfte att anpassa bilagan till den tekniska utvecklingen och beakta nya risker och miljöaspekter.

Artikel 5

Produktkrav

1. Alla produkter som omfattas av denna förordning ska, innan de släpps ut på marknaden eller installeras direkt, uppfylla de allmänna, direkt tillämpliga produktkrav som anges i del D i bilaga I och de produktkrav som fastställs i delarna B och C i bilaga I och som specificeras för respektive produktfamilj eller produktkategori i enlighet med punkt 2. De produktkrav som fastställs i delarna B och C i bilaga I är endast tillämpliga om de har specificerats i enlighet med punkt 2.

2. För att specificera de produktkrav som anges i delarna B, C och D i bilaga I ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning genom delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att för vissa produktfamiljer och produktkategorier specificera produktkraven och genom att fastställa motsvarande bedömningsmetoder. När kommissionen har specificerat dessa produktkrav genom delegerade akter får den utfärda begäranden om standardisering i syfte att utarbeta frivilliga harmoniserade standarder som ger presumtion om överensstämmelse med dessa obligatoriska produktkrav, i enlighet med dessa delegerade akter.
3. Kommissionen ges befogenhet att ändra delarna B, C och D i bilaga I genom delegerade akter i enlighet med artikel 87 i syfte att anpassa bilagan till den tekniska utvecklingen och särskilt beakta nya risker och miljöaspekter.

Artikel 6

Bedömnings- och kontrollsystem och produktspecifika villkor

1. För att tillämpa en specialanpassad metod och minimera den potentiella bördan för tillverkarna och samtidigt säkerställa en hög skyddsnivå för hälsa, säkerhet och miljö, ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning med delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att för varje produktfamilj eller produktkategori välja ett av de tillämpliga bedömnings- och kontrollsystem som anges i bilaga V. Kommissionen får också fastställa olika bedömnings- och kontrollsystem för samma produktfamilj eller produktkategori för att skilja väsentliga egenskaper eller produktkrav åt.
2. För att underlätta och harmonisera tillämpningen av de krav eller skyldigheter som avses i bilaga V ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning med delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att specificera dessa krav och skyldigheter för en viss produktfamilj eller produktkategori.
3. För att motverka systematisk bristande överensstämmelse hos anmälda organ eller tillverkare eller för att anpassa regelverket till den tekniska utvecklingen ges kommissionen befogenhet att ändra denna förordning med delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att införa ytterligare bedömnings- eller kontrollsteg i systemen i bilaga V.

Artikel 7

Harmoniserat område och nationella åtgärder

1. Det harmoniserade området ska förutsättas vara heltäckande och omfatta alla andra potentiella produktkrav än de som regleras i annan unionslagstiftning.
2. Medlemsstaterna ska respektera det harmoniserade området i nationell lagstiftning, andra regler eller administrativa åtgärder och får inte fastställa ytterligare krav för produkter som omfattas av området. De ska särskilt tillämpa följande:
 - (a) Inga andra krav på information, registrering eller andra krav än de som fastställs i det harmoniserade området får föreskrivas.
 - (b) Inga andra bedömningar än de som anges i det harmoniserade området får göras obligatoriska.

- (c) Om inte annat föreskrivs i enlighet med artikel 5.3 får nationell lagstiftning, andra regler eller administrativa åtgärder inte överlappa eller gå utöver produktkrav som specificeras i enlighet med artikel 5 eller tröskelnivåer som fastställts i enlighet med artikel 4.4.
- (d) Nationell lagstiftning, andra regler eller administrativa åtgärder får inte kräva fler bedömningar och kontroller än de som anges i bilaga V och får inte utvidga omfattningen av bedömningarna och kontrollerna i bilaga V.
- (e) Nationell lagstiftning, andra regler eller administrativa åtgärder ska återge och får inte kräva mer eller mindre än vad som krävs enligt de tröskelvärden som fastställts i enlighet med artikel 4.4.
- (f) Nationell lagstiftning, andra regler eller administrativa åtgärder får inte grundas på andra klasser, underklasser eller ytterligare klasser än de som fastställs i enlighet med artikel 4.4.
- (g) Om bedömningsmetoder har fastställts i enlighet med artikel 4.2 eller artikel 5.2 får nationell lagstiftning, andra regler eller administrativa åtgärder, både för byggnadsverk och med avseende på produkternas egenskaper eller produktkrav, inte hänvisa till andra bedömningsmetoder eller ändra eller komplettera dessa bedömningsmetoder eller välja ut endast en del av dem.

Denna punkt ska också tillämpas på offentlig upphandling eller direkt tilldelning av kontrakt, om dessa offentliga upphandlingar eller direkta tilldelningar utförs under direkt eller indirekt kontroll av offentliga organ eller genomförs med hänvisning till offentliga bestämmelser om offentlig upphandling eller direkt tilldelning av kontrakt. Denna punkt ska också tillämpas på bidrag eller andra positiva incitament, med undantag för skatteincitament. Harmoniserade tekniska specifikationer får dock tillåta eller rekommendera medlemsstaterna att koppla besluten om tilldelning av offentliga upphandlingar, kontrakt eller bidrag eller andra positiva incitament till andra underklasser eller ytterligare klasser än sådana som fastställts i enlighet med artikel 4.4, om dessa fortfarande rör miljöprestanda som bedömts i enlighet med dessa harmoniserade tekniska specifikationer.

3. Medlemsstaterna ska underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de väsentliga egenskaper som de kräver för varje produktfamilj eller produktkategori, de respektive produktkraven och de bedömningsmetoder de tillämpar. De ska på eget initiativ hänvisa till dessa väsentliga egenskaper, krav och bedömningsmetoder i alla forum och vid alla tillfällen som är relevanta för utarbetandet av harmoniserade tekniska specifikationer. Forum som utarbetar harmoniserade tekniska specifikationer ska beakta dessa väsentliga egenskaper, krav och bedömningsmetoder. De väsentliga egenskaperna ska i möjligaste mån omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer.
4. Om en medlemsstat på grund av tvingande skäl som rör hälsa, säkerhet eller miljöskydd, inbegripet klimatskydd, anser det nödvändigt att fastställa krav i författningar eller vidta administrativa åtgärder med avvikelse från punkt 2, ska den underrätta kommissionen om detta, motivera behovet av de processuella skyldigheter som föreskrivits, förklara det regleringsbehov som den avser att åtgärda och styrka både att det föreligger ett regleringsbehov och att behovet inte tillgodoses genom det harmoniserade området eller annan unionslagstiftning. För detta ändamål ska medlemsstaterna i tillämpliga fall använda anmälningsförfarandet enligt direktiv (EU) 2015/1535.

5. Kommissionen ska med genomförandeakter godkänna den nationella åtgärd som anmälts enligt punkt 4 om
- (a) den konstaterar att författningen eller den administrativa åtgärden framstår som vederbörligen motiverad av sådana tvingande skäl med avseende på hälsa, säkerhet eller miljöskydd som avses i punkt 4,
 - (b) regleringsbehovet inte tillgodoses genom det harmoniserade området eller annan unionslagstiftning,
 - (c) den anmälda författningen eller administrativa åtgärden inte diskriminerar ekonomiska aktörer från andra medlemsstater,
 - (d) den anmälda författningen eller administrativa åtgärden kan tillgodose det ifrågavarande regleringsbehovet,
 - (e) den anmälda författningen eller administrativa åtgärden inte utgör ett oproportionerligt stort hinder för unionsmarknadens funktion och
 - (f) kommissionen inte i en avsiktsförklaring ställd till medlemsstaterna tillkännager sin avsikt att i enlighet med punkt 4 inom ett år från dagen för anmälan i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra eller citera den harmoniserade tekniska specifikationen eller anta en generellt tillämplig akt som tillgodoser det ifrågavarande behovet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88.2.

När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på skydd av människors hälsa och säkerhet eller miljöskydd, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 88.3.

6. Medlemsstaterna ska registrera alla sina nationella författningar och administrativa åtgärder som direkt eller indirekt påverkar produkters användbarhet på deras territorium i den gemensamma digitala ingången.
7. Denna förordning hindrar inte medlemsstaterna från att införa obligatoriska pantsystem, ålägga tillverkarna att återta begagnade eller obegagnade produkter direkt eller via importörer och distributörer och att fastställa skyldigheter när det gäller insamling och behandling av produkter för avfallsändamål, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
- (a) Produktens ägare har rätt att välja tillverkaren, importören eller distributören som mottagare, men ansvarar för transporten tillbaka till distributören, importören eller tillverkaren.
 - (b) Ekonomiska aktörer i andra medlemsstater diskrimineras inte direkt eller indirekt på något annat sätt.
8. Medlemsstaterna får förbjuda destruktion av produkter som återtagits i enlighet med artikel 22.2 j och artikel 26 eller ställa som villkor för destruktion av dessa produkter att de först görs tillgängliga på en nationell förmedlingsplattform för icke-kommersiell användning av produkter.

Artikel 8

Förhållande till annan unionslagstiftning

För att undvika dubbel bedömning av produkter ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning med delegerade akter i enlighet med artikel 87 för att fastställa på vilka villkor uppfyllandet av skyldigheter enligt annan unionslagstiftning också uppfyller vissa skyldigheter enligt denna förordning, om samma aspekt av hälsa, säkerhet eller miljöskydd annars skulle bedömas både enligt denna förordning och enligt annan unionslagstiftning.

KAPITEL II

FÖRFARANDE, DEKLARATIONER OCH MÄRKNING

Artikel 9

PrestandadeklARATION

1. Om en produkt omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation som antagits i enlighet med artikel 4.2 eller 4.3 ska tillverkaren genomgå det tillämpliga bedömnings- och kontrollsystem som anges i bilaga V och upprätta en prestandadeklARATION innan produkten släpps ut på marknaden. En tillverkare av en produkt som inte omfattas av någon harmoniserad teknisk specifikation får utfärda en prestandadeklARATION i enlighet med det relevanta europeiska bedömningsdokumentet och den europeiska tekniska bedömningen.
2. Om en produkt omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation får information om dess prestanda med avseende på de väsentliga egenskaperna i den tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationen endast tillhandahållas på annat sätt än i prestandadeklARATIONEN om detta samtidigt anges i prestandadeklARATIONEN. Denna skyldighet ska inte gälla om det i enlighet med artikel 10 inte har upprättats någon prestandadeklARATION.
3. Genom att upprätta prestandadeklARATIONEN tar tillverkaren på sig ansvaret för att produkten överensstämmer med angivna prestanda och blir ansvarig i enlighet med unionslagstiftning och nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar, även om tillverkaren inte har handlat försumligt. I avsaknad av objektiva indikationer på motsatsen ska medlemsstaterna utgå från att den prestandadeklARATION som upprättats av tillverkaren är riktig och tillförlitlig.

Artikel 10

Undantag från upprättande av en prestandadeklARATION

1. Med avvikelse från artikel 9.1 får en tillverkare avstå från att upprätta en prestandadeklARATION vid utsläppande på marknaden av en produkt som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation, om något av följande gäller:
 - (a) Produkten är individuellt tillverkad eller specialanpassad i en icke-seriebaserad process, på något annat sätt än med 3D-utskrift eller befintliga former, för en särskild beställning och installeras i ett enda identifierat byggnadsverk, av en tillverkare som är ansvarig för att produkten infogas på ett säkert sätt i byggnadsverket, i överensstämmelse med tillämpliga nationella regler och

- under överinseende av dem som är ansvariga för att byggnadsverket uppförs på ett säkert sätt, utnämnda enligt tillämpliga nationella regler.
- (b) Produkten har tillverkats på byggarbetsplatsen, på något annat sätt än med 3D-utskrift eller befintliga former, i en icke-seriebaserad process för att infogas i respektive byggnadsverk, i överensstämmelse med tillämpliga nationella regler och under överinseende av dem som är ansvariga för att byggnadsverket uppförs på ett säkert sätt, utnämnda enligt tillämpliga nationella bestämmelser.
 - (c) Produkten tillverkas på ett sätt som uteslutande är lämpligt för byggnadsminnesvård i en icke-seriebaserad process för att på ett ändamålsenligt sätt renovera byggnadsverk med officiellt skydd som del av en utvald miljö, eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde.
- 2. En medlemsstat får från artikel 9.1 undanta återtillverkade produkter baserade på produkter som förblir säkra efter återtillverkning, förutsatt att den säkerställer att produkten inte cirkulerar utanför den medlemsstatens territorium.
 - 3. En medlemsstat får från artikel 9.1 undanta andra delar av byggnadsverk än produkter som förbereds för återanvändning eller återtillverkas, förutsatt att delen inte cirkulerar utanför den medlemsstatens territorium.
 - 4. En medlemsstat får från artikel 9.1 undanta produkter för vilka alla följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Tillverkaren är ett mikroföretag som inte tillhör någon familj av företag eller någon annan kommersiell organisation, inbegripet nätverk, som kan bestämma om eller organisera tillverkarens verksamhet.
 - (b) Tillverkaren använder uteslutande eller huvudsakligen komponenter eller material med allmänt kända stabila egenskaper eller produkter som på frivillig grund omfattas av denna förordning, och produktens egenskaper är i alla händelser huvudsakligen beroende av dessa komponenters eller materials egenskaper.
 - (c) Produkten cirkulerar inte utanför den medlemsstatens territorium.

Artikel 11

Prestandadeklarationens innehåll

- 1. I prestandadeklarationen ska produkternas prestanda i förhållande till dessa produkters väsentliga egenskaper anges i enlighet med berörda harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument.
- 2. Prestandadeklarationen ska upprättas enligt den förlaga som anges i bilaga II, utan avsnittet om överensstämmelse. Prestandadeklarationen ska åtminstone omfatta prestanda med avseende på de obligatoriska väsentliga egenskaper som förtecknas i del A punkt 2 i bilaga I, de väsentliga egenskaper som är obligatoriska enligt harmoniserade tekniska specifikationer eller delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4.3 och den bedömning av miljömässig hållbarhet som avses i artikel 22.1.

3. Kommissionen ges befogenhet att ändra förslagen i bilaga II genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 87 för att låta ekonomiska aktörer ta med ytterligare information så att de kan tillgodose nya informationsbehov.
4. Den information som avses i artikel 31 eller i förekommande fall artikel 33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁴⁵ ska tillhandahållas tillsammans med prestandadeklarationen.

Artikel 12

Ändrad prestandadeklaration för begagnade och återtillverkade produkter och överskottsprodukter

1. Om en prestandadeklaration som utfärdats av den ursprungliga tillverkaren eller en annan ekonomisk aktör i enlighet med den här förordningen eller förordning (EU) nr 305/2011 finns tillgänglig för en begagnad produkt, får det i den nya prestandadeklarationen med avvikelse från artikel 11.1 hänvisas till den ursprungliga prestandadeklarationen med avseende på de egenskaper som anges i den, om
 - (a) den avsedda användningen inte ändras på annat sätt än genom en minskning av prestanda eller avsedd användning eller till rent dekorativa ändamål,
 - (b) den ursprungliga produktens livslängd eller relevanta hållbarhetsprestanda står angivna i den ursprungliga prestandadeklarationen eller den harmoniserade tekniska specifikation som den ursprungliga prestandadeklarationen baserades på eller är allmänt kända på grundval av vedertaget byggnadstekniskt kunnande,
 - (c) den tid som har förflutit sedan produkten för första gången införlivades i ett byggnadsverk inte överstiger produktens livslängd eller relevanta hållbarhetsprestanda, beroende på vad som är kortast.Den ekonomiska aktören ska foga den ursprungliga prestandadeklarationen till den prestandadeklaration som den utfärdar, och den nya deklarationen ska märkas ”prestandadeklaration för begagnad produkt”.
2. Om det inte finns någon prestandadeklaration tillgänglig för en begagnad produkt utfärdad av den ursprungliga tillverkaren eller av en annan ekonomisk aktör i enlighet med den här förordningen eller förordning (EU) nr 305/2011, får en ekonomisk aktör utfärda en ny prestandadeklaration utan att genomgå det fullständiga förfarandet enligt den här förordningen om den avsedda användningen begränsas till ”dekoration”. Om den ekonomiska aktören utnyttjar detta undantag ska prestandadeklarationen märkas med ”prestandadeklaration för begagnad produkt”.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas om något av följande gäller:
 - (a) Den begagnade produktens mekaniska och kemiska egenskaper kan inte längre antas vara tillräckligt stabila för den nya avsedda användningen.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (b) Människors hälsa och säkerhet kan äventyras på grund av produktens egenskaper.
- (c) Produkten har utsatts för påfrestningar som gör den olämplig för den nya avsedda användningen.
- (d) Sådana påfrestningar är inte särskilt osannolika enligt det protokoll som demotören upprättat i enlighet med artikel 29 och dokumentationen om förhållandena i en viss byggnad (*byggnadens loggbok*).

Medlemsstaterna ska fastställa krav för demotörer och den certifiering som ska tillhandahållas i enlighet med den sista meningen, inbegripet definitionen av påfrestningar som gör produkten olämplig.

4. Punkterna 1–3 ska också tillämpas på återtillverkade produkter, om omvandlingsprocessen går utöver reparation, rengöring, regelbundet underhåll eller förberedelse för återanvändning enligt definitionen i artikel 3.16 i direktiv 2008/98/EG efter demontering men inte äventyrar överensstämmelsen med den här förordningen eller produktens prestanda i förhållande till de relevanta egenskaperna, eftersom omvandlingsprocessen på grund av sin utformning inte kan inverka negativt på prestanda och överensstämmelsen eller på grund av att den begagnade ersättningsdelen har bedömts ha likvärdiga prestanda och likvärdigt överensstämmande. Om den ekonomiska aktören utnyttjar detta undantag ska prestandadeklarationen märkas med ”prestandadeklaration för återtillverkad produkt”.
5. Punkterna 1–4 ska tillämpas i samtliga följande fall:
 - (a) Produkter som nått användaren eller lämnat distributionskedjan men som aldrig installerats och för vilka den ursprungliga tillverkaren inte längre tar något ansvar som ny produkt (*överskottsprodukter*).
 - (b) Produkter för vilka den ursprungliga tillverkaren vägrat att bekräfta sitt ansvar inom en månad efter att ha tagit emot en begäran om detta från den ekonomiska aktör som vill tillhandahålla överskottsprodukten på marknaden.

Om den ekonomiska aktören utnyttjar detta undantag ska prestandadeklarationen märkas med ”prestandadeklaration för överskottsprodukt”.

6. Artikel 21.3 och artikel 22.1 ska endast tillämpas på produkter som omfattas av undantagen i punkterna 1–5 om den ekonomiska aktör som tillhandahåller dem på marknaden begär att de ska tillämpas.

Artikel 21.2 ska inte tillämpas på produkter som omfattas av undantagen i punkterna 1–5. De ekonomiska aktörerna ska dock tillhandahålla den information som anges i del D i bilaga I.

7. Om inte den ekonomiska aktören väljer att tillämpa harmoniserade tekniska specifikationer ska produkter som omfattas av undantagen i punkterna 1–5 vara undantagna från tröskelvärden, produktkrav och tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationer.
8. Genom att utfärda prestandadeklarationen tar den ekonomiska aktören på sig ansvaret för att produkten överensstämmer med angivna prestanda och blir ansvarig i enlighet med unionslagstiftning och nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar. I avsaknad av objektiva indikationer på motsatsen ska medlemsstaterna utgå från att prestandadeklarationen är riktig och tillförlitlig.

9. Denna artikel ska inte tillämpas på begagnade eller återtillverkade produkter eller överskottsprodukter som aldrig har släppts ut på unionsmarknaden eller som aldrig har installerats i unionen.

Artikel 13

Deklaration om överensstämmelse

1. Innan de släpper ut en produkt på marknaden ska alla tillverkare som inte är undantagna från skyldigheten att uppvisa en prestandadeklaration
 - (a) kontrollera att produkten uppfyller produktkraven i delarna B och C i bilaga I, i den mån de har specificerats i delegerade akter i enlighet med artikel 5.2, och med produktkraven i del D i bilaga I,
 - (b) genomgå det tillämpliga bedömnings- och kontrollsystem som anges i bilaga V och
 - (c) upprätta en deklARATION om överensstämmelse.
2. Tillverkarna får besluta att utfärda en deklARATION om överensstämmelse i enlighet med punkt 1 även om de är undantagna från skyldigheten att uppvisa en prestandadeklARATION.
3. Genom deklARATIONen om överensstämmelse tar tillverkaren på sig ansvaret för att produkten överensstämmer med produktkraven och blir ansvarig i enlighet med unionslagstiftning och nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar, även om tillverkaren inte har handlat försumligt. Vid bristande överensstämmelse eller avsaknad av en deklARATION om överensstämmelse får produkten inte tillhandahållas på marknaden. I avsaknad av objektiva indikationer på motsatsen ska medlemsstaterna utgå från att den deklARATION om överensstämmelse som upprättas av tillverkaren är riktig och tillförlitlig.

Artikel 14

Innehållet i deklARATIONen om överensstämmelse

1. En deklARATION om överensstämmelse ska ange att en produkt överensstämmer med de produktkrav som avses i artikel 5.1 och 5.2.
2. Tillverkaren ska kombinera deklARATIONen om överensstämmelse med prestandadeklARATIONen i en enda deklARATION, som ska märkas ”Deklaration om prestanda och överensstämmelse” enligt bilaga II.
3. Artikel 11.2–11.4 och artikel 12 ska tillämpas på deklARATIONen om överensstämmelse.
4. Tillverkaren ska fullgöra skyldigheterna enligt denna artikel från och med den första revidering av prestandadeklARATIONen som tillverkaren utför efter dagen för tillämpning av den harmoniserade tekniska specifikationen för respektive produktfamilj eller produktkategori, dock senast tre år efter den dagen.

Artikel 15

Tillhandahållande av prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse

1. Tillverkaren ska på elektronisk väg tillhandahålla ett exemplar av prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse för varje produkt som tillhandahålls på marknaden.

Om ett parti av samma produkt levereras till en enda användare får det emellertid åtföljas av ett enda exemplar av deklarationerna.

2. Om deklarationen tillhandahålls på elektronisk väg ska tillverkaren utfärda deklarationen i ett allmänt läsbart elektroniskt format som inte kan ändras. Som alternativ får tillverkaren använda en permalänk, förutsatt att permalänken och det dokument som är tillgängligt via permalänken inte kan ändras. Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 157/2014⁴⁶ ska tillämpas inom ramen för den här förordningen.

Tillverkaren ska tillhandahålla ett exemplar av deklarationerna på papper om mottagaren begär det.

3. Deklarationerna får innehålla permalänkar till miljöproduktdeklarationer som inte kan ändras eller andra dokument som inte kan ändras med den önskade informationen, om dokumenten följer deklarationernas uppställning och struktur eller om en jämförelsetabell som kopplar deklarationernas uppställning till dokumentens uppställning tillhandahålls tillsammans med permalänken.
4. Tillverkaren ska tillhandahålla prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse på det eller de språk som krävs av de medlemsstater där tillverkaren avser att tillhandahålla produkten. En annan ekonomisk aktör som tillhandahåller en produkt i en annan medlemsstat ska tillhandahålla en översättning av prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse på de språk som krävs av den medlemsstaten tillsammans med originalet, och ska uppfylla kraven i punkterna 1 och 2.

Artikel 16

Allmänna principer för och användning av CE-märkning

1. CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.
2. CE-märkningen ska anbringas på sådana byggprodukter för vilka tillverkaren upprättat en prestandadeklaration eller deklaration om överensstämmelse i enlighet med artikel 9 och artiklarna 11–14. CE-märkningen ska anbringas på viktiga delar. CE-märkningen får inte anbringas på delar som inte är viktiga delar.
3. Om varken en prestandadeklaration eller en deklaration om överensstämmelse har upprättats av tillverkaren får CE-märkningen inte anbringas.

⁴⁶ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 157/2014 av den 30 oktober 2013 om villkoren för att göra en prestandadeklaration för byggprodukter tillgänglig på en webbplats (EUT L 52, 21.2.2014, s. 1).

4. Genom att anbringa eller låta anbringa CE-märkningen visar den ekonomiska aktören att den tar ansvar för att produkten överensstämmer med deklarerade prestanda och tillämpliga produktkrav som anges i denna förordning eller fastställs i enlighet med denna förordning. Genom att anbringa CE-märkningen blir den ekonomiska aktören ansvarig för angivna prestanda och uppfyllandet av dessa krav i enlighet med nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar.
5. CE-märkningen ska vara den enda märkning som styrker produktens prestanda med avseende på bedömda väsentliga egenskaper och produktens överensstämmelse med denna förordning.

Medlemsstaterna får inte införa några andra hänvisningar än CE-märkningen och ska återkalla alla hänvisningar i nationella åtgärder till andra märkningar som styrker överensstämmelse med krav eller deklarerade prestanda i förhållande till de väsentliga egenskaper som omfattas av det harmoniserade området.
6. En medlemsstat får inte inom sitt territorium eller under sitt ansvar förbjuda eller hindra tillhandahållande på marknaden eller användning av produkter som bär CE-märkningen, om deklarerade prestanda motsvarar kraven för sådan användning i den medlemsstaten.

En medlemsstat får inte inom sitt territorium eller under sitt ansvar förbjuda eller hindra tillhandahållande på marknaden eller användning av produkter som bär CE-märkningen, om produkten uppfyller de produktkrav som fastställs i eller i enlighet med denna förordning, såvida det inte i de harmoniserade tekniska specifikationerna anges att ifrågakrav endast utgör minimikrav.
7. En medlemsstat ska säkerställa att användningen av produkter som bär CE-märkningen inte hindras av regler eller villkor som åläggs av offentliga organ eller av privata organ som agerar i egenskap av offentliga företag eller i egenskap av offentliga organ på grundval av en monopolställning eller med ett offentligt mandat.

Artikel 17

Bestämmelser och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkningen ska anbringas väl synligt, läsbart och outplånligt på produkten eller på en etikett som är fäst vid produkten. Om detta inte är möjligt eller inte tillåtet med hänsyn till produktens beskaffenhet ska den anbringas på förpackningen eller på medföljande dokument.
2. CE-märkningen ska följas av
 - (a) de två sista siffrorna i det årtal då den först anbringades,
 - (b) tillverkarens namn och registrerade adress, eller identifieringsmärke som gör det möjligt att enkelt och otvetydigt identifiera tillverkarens namn och adress,
 - (c) representantens namn och registrerade adress eller identifieringsmärke som gör det möjligt att enkelt och otvetydigt identifiera representantens namn och adress, om tillverkaren inte har något verksamhetsställe i unionen eller där tillverkaren väljer att ha en representant,
 - (d) produkttypens unika identifieringskod, permalänken till tillverkarens produktregistrering(ar) i unionens databaser och den exakta plats i dem där produkten kan hittas,

- (e) permalänk till tillverkarens egen webbplats för produktpresentation, om sådan finns,
- (f) prestandadeklarationens referensnummer och
- (g) det anmälda organets identifikationsnummer, i förekommande fall.

Uppgifterna i leden d–f får ersättas med en permalänk till den kombinerade prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse (elektronisk CE-märkning).

3. CE-märkningen ska anbringas innan produkten släpps ut på marknaden eller installeras direkt i ett byggnadsverk. Den får senare åtföljas av ett piktogram eller någon annan märkning som anger en särskild risk eller användning.

Artikel 18

Andra märkningar

Andra märkningar än CE-märkningen, även privata, får anbringas på en produkt endast om de inte omfattar eller hänvisar till harmoniserade tekniska specifikationer, produktkrav, väsentliga egenskaper eller bedömningsmetoder som ingår i det harmoniserade området.

Ingen annan märkning än den märkning som fastställs i unionslagstiftningen får anbringas på en produkt på ett avstånd som är mindre än CE-märkningens dubbla längd, uppmätt från valfri punkt på CE-märkningen och den andra märkning som fastställs i unionsrätten.

Ingen annan märkning än CE-märkningen får anbringas på prestandadeklarationen eller deklarationen om överensstämmelse.

KAPITEL III

DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER

Artikel 19

Skyldigheter för samtliga ekonomiska aktörer

1. En ekonomisk aktör ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa fortsatt överensstämmelse, även när det gäller produkter, med denna förordning. Om en ekonomisk aktör eller en produkt har befunnits brista i överensstämmelse och korrigerande åtgärder har begärts av en marknadskontrollmyndighet i enlighet med artikel 70.1, ska den ekonomiska aktören lämna lägesrapporter till myndigheten till dess att myndigheten beslutar att den korrigerande åtgärden kan avslutas.
2. Om skiljaktiga påståenden om en ekonomisk aktörs eller en produkts bristande överensstämmelse och begäranden om korrigerande åtgärder härrör från myndigheter i olika medlemsstater, ska en ekonomisk aktör vidta differentierade åtgärder, med förbehåll för var produkterna är avsedda att tillhandahållas på marknaden eller installeras direkt. Om detta inte är möjligt eller om en strängare åtgärd som vidtagits av en medlemsstat inbegriper en mindre sträng åtgärd som vidtagits av en annan medlemsstat, ska den strängare åtgärden vidtas. Om dessa bestämmelser inte ger ett tydligt resultat ska de berörda medlemsstaterna och kommissionen, och på deras

begäran övriga medlemsstater, försöka finna en gemensam lösning och vid behov anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 33.

3. En ekonomisk aktör ska på en myndighets begäran underrätta den myndigheten om alla ekonomiska och andra aktörer
 - (a) som till den aktören har levererat produkter, inbegripet komponenter eller reservdelar till produkter, eller tjänster som är relevanta för produkter, och kvantiteten av leveransen,
 - (b) till vilken den aktören har levererat produkter, inbegripet komponenter eller reservdelar till produkter, eller tjänster som är relevant för produkter, och kvantiteten av leveransen,
 - (c) som är involverade i finansiella och andra kompletterande tjänster i samband med tillhandahållande eller direkt installation av produkter.

Vid identifieringen av de aktörer som avses i första stycket ska den ekonomiska aktören informera myndigheten om alla därtill hörande uppgifter, inbegripet

- (i) adresser till de aktörer som avses i första stycket,
 - (ii) aktörernas kontaktuppgifter,
 - (iii) aktörernas e-postadresser, webbplatser och profiler för sociala medier,
 - (iv) aktörernas skatte- och organisationsnummer,
 - (v) aktörernas bankkonton och
 - (vi) namn, adress och kontaktuppgifter för fysiska eller juridiska personer som agerar för dessa aktörers räkning.
4. Ekonomiska aktörer ska kunna uppvisa all dokumentation och information som avses i detta kapitel för myndigheterna under en period av tio år efter att de senast har innehaft eller hanterat produkten i fråga, såvida detta inte är permanent tillgängligt via produktregistreringsdatabasen eller produktregistreringssystemet enligt artikel 78. Aktören ska uppvisa dokumentationen och informationen inom tio dagar från mottagandet av en begäran från respektive myndighet.
5. En ekonomisk aktör ska lämna alla begärda uppgifter i den databas eller det system som inrättats enligt artikel 78 inom två månader efter att databasens eller systemets tillgänglighet har angetts i ett offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* och stå för registreringsavgifterna i samband med detta. Aktören ska minst två gånger om året kontrollera att de uppgifter som lämnats är riktiga.

En ekonomisk aktör ska registrera sig i sitt respektive nationella system som inrättats i enlighet med artikel 77.5.

En ekonomisk aktör ska göra kommunikationskanaler tillgängliga för konsumenter och användare med telefonnummer, e-postadress eller särskilda delar av webbplatser och sidor på sociala medier, så att de kan kommunicera alla olyckor, tillbud eller säkerhetsproblem som de har upplevt med produkten.
6. En ekonomisk aktör får informera myndigheterna om alla sannolika överträdelser av denna förordning som de får kännedom om. Om den ekonomiska aktören anser att den icke-överensstämmande produkten utgör en risk för människors säkerhet eller för miljön ska den dessutom omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den har tillhandahållit produkten om detta och lämna uppgifter om

bland annat den bristande överensstämmelsen och eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.

7. En ekonomisk aktör som är föremål för certifiering av ett anmält organ eller som levererar tjänster eller delar till tillverkare ska ge anmälda organ tillgång till sin dokumentation och sina lokaler i den utsträckning som krävs för de anmälda organens verksamhet. Aktören ska lämna korrekt information till de anmälda organen och rätta all oriktig information. Denna ekonomiska aktör ska dessutom inom en månad underrätta det anmälda organet om alla förändringar som kan påverka överensstämmelsen med denna förordning.

Artikel 20

Processuella rättigheter för ekonomiska aktörer

1. Alla slutgiltiga eller interimistiska åtgärder, beslut eller förelägganden som vidtas eller bestäms av myndigheter i enlighet med denna förordning mot en ekonomisk aktör och de fysiska eller juridiska personer som agerar på deras vägnar ska vara vederbörligen motiverade.
2. Alla sådana åtgärder, beslut eller förelägganden ska utan dröjsmål meddelas den berörda ekonomiska aktören och de fysiska eller juridiska personer som agerar på deras vägnar, som samtidigt ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt lagstiftningen i den berörda medlemsstaten och vilka tidsfrister som gäller för dessa rättsmedel.
3. Innan sådana åtgärder, beslut eller förelägganden som avses i punkt 1 vidtas eller bestäms ska den berörda ekonomiska aktören ges tillfälle att yttra sig inom rimlig tid som inte får vara kortare än tio arbetsdagar, om inte åtgärden, beslutet eller föreläggandet är brådskande på grund av hälso- eller säkerhetskrav eller andra anledningar som rör sådana allmänintressen som omfattas av denna förordning.
4. Om åtgärden, beslutet eller föreläggandet vidtas eller bestäms utan att den ekonomiska aktören har fått möjlighet att yttra sig ska den ekonomiska aktören ges denna möjlighet så snart som möjligt i efterhand, och åtgärden, beslutet eller föreläggandet ska utan dröjsmål ses över av marknadskontrollmyndigheten.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla åtgärder som omfattas av denna artikel kan överklagas, med eller utan ett föregående administrativt överklagandeförfarande, i behörig domstol. Den domstolen ska också vara behörig att besluta om uppskjutande verkan av överklagandet eller de interimistiska åtgärder som ska vidtas av domstolen med hänsyn till både allmänintresset och den ekonomiska aktörens intressen.

Artikel 21

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkaren ska bestämma produkttypen inom de gränser som fastställs i definitionen i artikel 3.31. Produkttypen ska bearbetas i enlighet med tillämpligt bedömnings- och kontrollsystem i bilaga V. Tillverkaren ska upprätta en prestandadeklaration och en deklaration om överensstämmelse i enlighet med artikel 9 och artiklarna 11–15 och anbringa CE-märkning i enlighet med artiklarna 16 och 17.

2. Tillverkaren ska avhålla sig från alla påståenden om en produkts egenskaper som inte grundar sig på
- (i) en bedömningsmetod i en harmoniserad teknisk specifikation, förutsatt att den relevanta egenskapen omfattas av den, eller
 - (ii) om det inte finns någon sådan bedömningsmetod, en bedömningsmetod som är den mest ändamålsenliga och avancerade metoden för att uppnå en korrekt bedömning.

3. Tillverkaren ska, som grund för de deklARATIONER som avses i punkt 1, upprätta en teknisk dokumentation som beskriver avsedd användning, med exakta användningsvillkor och alla uppgifter som krävs för att styrka prestanda och överensstämmelse.

Den tekniska dokumentationen ska innehålla en obligatorisk eller valfri beräkning av miljömässig hållbarhet, inbegripet klimathållbarhet, bedömd i enlighet med harmoniserade tekniska specifikationer som antagits med stöd av denna förordning eller i enlighet med kommissionsakter som antagits med stöd av denna förordning.

Andra stycket ska inte tillämpas på begagnade eller återtillverkade produkter eller överskottsprodukter, såvida inte den ekonomiska aktören, med förbehåll för skyldigheterna i denna artikel enligt artikel 26, väljer att tillämpa denna förordning på nya produkter.

4. Tillverkarna ska säkerställa att det finns förfaranden för säkerställande av att serietillverkning upprätthåller de prestanda och den överensstämmelse som deklarerats. Lämplig hänsyn ska tas till ändringar av tillverkningsprocessen, produktens konstruktion eller egenskaper och ändringar av de harmoniserade tekniska specifikationer som det hänvisas till i deklARATIONEN om prestanda eller överensstämmelse för en produkt eller genom vilka produktens prestanda eller överensstämmelse kontrolleras, och om produktens prestanda eller överensstämmelse påverkas ska ny bedömning göras i enlighet med det relevanta bedömningsförfarandet.

När det anses lämpligt för att säkerställa riktighet, tillförlitlighet och stabilitet i fråga om produktens deklarerade prestanda, ska tillverkarna ta stickprov av byggprodukter som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden, och vid behov registrera klagomål, icke-överensstämmande produkter och produktåterkallelser samt informera importörerna och distributörerna om all sådan övervakning.

De förfaranden som avses i första stycket, de stickprov som avses i andra stycket och tillämpningen av det relevanta systemet i bilaga V ska beskrivas i den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.

5. Tillverkarna ska säkerställa att deras produkter är försedda med ett tillverkarspecifikt typnummer och ett parti- eller serienummer. Om detta inte är möjligt ska de uppgifter som krävs anges på förpackningen, på ett fäst märke eller i sista hand i ett åtföljande dokument.

Tillverkarna ska på samma sätt som anges i första stycket märka en produkt med ”Endast för yrkesmässig användning” om den inte är avsedd för konsumenter eller andra icke yrkesmässiga användare. Produkter som inte är märkta ”Endast för yrkesmässig användning” ska anses vara avsedda även för icke yrkesmässiga användare och konsumenter i den mening som avses i den här förordningen och förordning (EU)... [förordningen om allmän produktsäkerhet].

Tillverkaren ska på ett synligt sätt visa för kunderna innan de blir bundna av ett köpeavtal, inbegripet vid distansförsäljning, all information som ska vara märkt enligt denna förordning eller enligt harmoniserade tekniska specifikationer.

6. När tillverkaren tillhandahåller en produkt på marknaden i en viss medlemsstat ska tillverkaren säkerställa att produkten åtföljs av den information som anges i de harmoniserade tekniska specifikationerna och i del D i bilaga I på ett språk som beslutas av den berörda medlemsstaten eller, i avsaknad av ett sådant beslut, på ett språk som lätt kan förstås av användarna.

Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa format och sätt för överföring av den information som ska tillhandahållas av tillverkaren i enlighet med första stycket.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88.2.

7. Tillverkaren ska ladda upp uppgifterna i prestandadeklarationen, deklarationen om överensstämmelse, den information som avses i punkt 6 och den tekniska dokumentationen i den EU-produkt databas eller det EU-system som upprättats i enlighet med artikel 78.
8. Tillverkare som har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med kraven i denna förordning eller krav som antagits i enlighet med denna förordning, ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma eller om så är lämpligt dra tillbaka eller återkalla den. Om problemet har att göra med en levererad komponent eller en externt tillhandahållen tjänst ska tillverkaren informera leverantören eller tjänsteleverantören och tillverkarens nationella behöriga myndighet om detta, varvid myndigheten ska vidarebefordra informationen till den nationella behöriga myndighet som ansvarar för leverantören eller tjänsteleverantören och föreslå lämpliga åtgärder.
9. Om produkten utgör en risk eller sannolikt kommer att utgöra en risk ska tillverkaren inom två arbetsdagar underrätta representanter, importörer, distributörer, leverantörer av distributionstjänster och onlinemarknadsplatser som deltar i distributionen samt de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där tillverkaren eller – såvitt denne vet – andra ekonomiska aktörer har tillhandahållit produkten. Tillverkaren ska i detta syfte lämna alla användbara uppgifter och i synnerhet ange typen av bristande överensstämmelse, frekvensen av olyckor eller tillbud samt de korrigerande åtgärder som vidtagits eller rekommenderats. Vid risker orsakade av produkter som redan nått slutanvändaren eller konsumenten ska tillverkaren också varna medierna och informera dem om lämpliga åtgärder för att undanröja eller om det inte är möjligt minska riskerna. I händelse av en *allvarlig risk* i den mening som avses i artikel 3.71 ska tillverkaren på egen bekostnad dra tillbaka och återkalla produkten.
10. Tillverkaren ska vara ansvarig för överträdelser av denna artikel och artikel 19 i enlighet med nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar.

Artikel 22

Ytterligare miljöskyldigheter för tillverkarna

1. För sådana produkttegenskaper som anges i del A punkt 2 i bilaga I ska tillverkaren bedöma produktens miljöegenskaper i enlighet med harmoniserade tekniska

specifikationer eller kommissionsakter som antagits i enlighet med denna förordning, och när den är tillgänglig använda den senaste versionen av programvaran som är fritt tillgänglig på kommissionens webbplats. Detta ska dock inte tillämpas på begagnade eller återtillverkade produkter eller överskottsprodukter, såvida inte den ekonomiska aktören, med förbehåll för skyldigheterna i denna artikel enligt artikel 26, väljer att tillämpa denna förordning på nya produkter.

2. Om inte produktsäkerheten eller byggnadsverkens säkerhet påverkas negativt har tillverkaren följande skyldigheter:
 - (a) Att konstruera och tillverka produkter och deras förpackningar så att deras totala miljömässiga hållbarhet, inbegripet klimathållbarhet, når upp till teknikens ståndpunkt, såvida inte en lägre nivå
 - (i) står i proportion till den förbättring av den miljömässiga hållbarheten som de åstadkommit i ett byggnadsverk, och
 - (ii) är nödvändig för att förbättra den miljömässiga hållbarheten i byggnadsverket.
 - (b) Att på de villkor som anges i led a i) och ii) föredra återvinnbara material och återvunna material.
 - (c) Att iaktta de minimikrav på halt av återvunnet material och andra gränsvärden för miljöaspekter, inbegripet klimathållbarhet, som anges i harmoniserade tekniska specifikationer.
 - (d) Att förhindra att produkter föråldras i förtid, använda tillförlitliga delar och konstruera produkter så att deras hållfasthet inte ligger efter den genomsnittliga hållfastheten för produkter i respektive kategori.
 - (e) Att konstruera produkter så att de lätt kan repareras, renoveras och uppgraderas, såvida inte en sådan konstruktion leder till bristande överensstämmelse med andra krav i denna förordning eller annan unionslagstiftning, eller reparation, renovering eller uppgradering utgör en risk för människors säkerhet eller miljön, i vilket fall tillverkaren ska avstå från konstruktion som gör det lättare att reparera, renovera eller uppgradera och varna för reparation i enlighet med led f.
 - (f) Att i produktdatabaser, bruksanvisningar och genom permalänkar till egna webbplatser tillgängliggöra information om hur produkterna kan repareras och all ytterligare information som krävs för reparation, inbegripet relevanta varningar.
 - (g) Att själv eller via särskilt utsedda distributörer eller reservdelstillverkare på marknaden med rimlig leveranstid tillhandahålla reservdelar till egna produkter i tio år efter att den sista produkten av respektive typ släppts ut på marknaden eller installerats direkt och informera aktivt om denna tillgänglighet.
 - (h) Att konstruera produkter så att återanvändning, återtillverkning och materialåtervinning underlättas, särskilt genom att underlätta separering av komponenter och material i senare materialåtervinningskedan och undvika blandade, sammansatta eller komplicerade material, såvida inte återtillverkning och materialåtervinning utgör en risk för människors säkerhet eller miljön. I så fall ska tillverkaren avstå från sådan konstruktion och varna för återtillverkning och materialåtervinning i enlighet med följande punkt:

- (i) Att i produktdatabaser, bruksanvisningar och på egna webbplatser tillgängliggöra information om hur produkterna kan återtillverkas eller materialåtervinnas och all ytterligare information som krävs för återanvändning, återtillverkning eller materialåtervinning, inbegripet relevanta varningar.
- (j) Att godta att återta, direkt eller via importörer och distributörer, äganderätten till överskottsprodukter och osålda produkter som är i ett skick som är likvärdigt med skicket när de släpptes ut på marknaden.

Om samtliga skyldigheter i denna punkt inte kan fullgöras på grund av en konflikt mellan olika skyldigheter, ska tillverkaren välja en kompromiss som ger de största och mest kostnadseffektiva fördelarna i form av miljömässig hållbarhet för produkterna och byggnadsverken sammantaget. Principen om ”säkerheten först”, som är tillämplig på både byggprodukter och byggnadsverk, ska dock alltid iakttas och ska omfatta hälsoskydd.

- 3. Punkt 2 a–c och punkt 2 j ska inte tillämpas på begagnade eller återtillverkade produkter eller överskottsprodukter, såvida inte den ekonomiska aktören, med förbehåll för skyldigheterna i denna artikel enligt artikel 26, väljer att tillämpa denna förordning på nya produkter.
- 4. För att specificera de skyldigheter som anges i punkt 2 ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning med delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att för vissa produktfamiljer och produktkategorier specificera dessa skyldigheter. Som alternativ kan kommissionen utfärda begäranden om standardisering som syftar till att utarbeta harmoniserade standarder som medför presumtion om överensstämmelse med skyldigheterna i punkt 2 för en viss produktfamilj eller produktkategori. Skyldigheterna i punkt 2 ska inte gälla förrän en sådan delegerad akt eller harmoniserad standard har blivit tillämplig.
- 5. För att säkerställa öppenhet för användarna och främja hållbara produkter ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 87 för att fastställa särskilda märkningskrav för miljömässig hållbarhet, inbegripet ”trafikljusmärkning” i förhållande till de miljöskyldigheter som anges i punkt 1, produktrelaterade miljökrav som anges i del C punkt 2 i bilaga I samt klasser för miljöprestanda som fastställts i enlighet med artikel 4.4 a.
- 6. Tillverkaren ska anbringa trafikljusmärkningen på det sätt som anges i delegerade akter som antagits i enlighet med punkt 5.

Artikel 23

Skyldigheter för tillverkarens representant

- 1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse valfri fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen som enda representant. En tillverkare som inte är etablerad i unionen ska utse en enda representant.
- 2. Representanter ska agera med vederbörlig omsorg när det gäller skyldigheterna enligt denna förordning. De ska vara ansvariga för grov försumlighet eller uppsåtliga överträdelser av denna artikel och artikel 19 i enlighet med nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar.

3. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten. Fullmakten ska göra det möjligt för representanten att utföra åtminstone följande uppgifter och ska ge representanten följande rättigheter:
- (a) Hålla prestandadeklarationen och den tekniska dokumentationen tillgängliga för de nationella marknadskontrollmyndigheterna.
 - (b) På motiverad begäran ge marknadskontrollmyndigheterna all information och dokumentation som behövs för att visa att produkten överensstämmer med prestandadeklarationen och med andra tillämpliga krav i denna förordning.
 - (c) Säga upp avtalet om tillverkaren bryter mot denna förordning och ge besked om detta till de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där produkterna släpps ut på marknaden och den nationella behöriga myndigheten på det egna verksamhetsstället.
 - (d) Om det finns anledning att tro att en produkt inte uppfyller kraven eller utgör en risk, ge besked om detta till de nationella behöriga myndigheterna i de medlemsstater där produkterna släpps ut på marknaden och den nationella behöriga myndigheten på det egna verksamhetsstället.
 - (e) På begäran samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna om eventuella åtgärder som vidtas
 - för att undanröja riskerna med produkter som omfattas av representantens fullmakt eller
 - för att avhjälpa bristande överensstämmelse.
- Upprättandet av teknisk dokumentation får inte omfattas av representantens fullmakt, men kan vara föremål för ett separat avtal mellan tillverkaren och representanten.
4. Representanten ska kontrollera att produkten uppfyller kraven på märkning, etikettering, bruksanvisning, prestandadeklaration och överensstämmelse. Representanten ska också med hjälp av handlingar kontrollera att tillverkaren fullgör sina skyldigheter enligt artikel 19.4–19.6, artikel 21.1–21.3 och 21.5–21.7, artikel 22.1 och artikel 22.2 f och i samt artikel 27.6.
5. Om en representant anser att det föreligger en sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 4 ska representanten uppmana tillverkaren att åtgärda den bristande överensstämmelsen. Tillverkaren ska då upphöra med utsläppandet på marknaden och uppmana andra ekonomiska aktörer som är involverade i distributionen att upphöra med sin kommersiella verksamhet, till dess att representanten anser att överträdelserna har åtgärdats. Om den bristande överensstämmelsen inte åtgärdas inom en månad medan produkterna eventuellt fortsätter att tillhandahållas på marknaden, har representanten rätt att säga upp avtalet med tillverkaren och ge besked om detta till de nationella behöriga myndigheterna i de medlemsstater där produkterna släpps ut på marknaden och den nationella behöriga myndigheten på det egna driftsstället. Den sistnämnda myndigheten ska samordna alla behöriga myndigheters gemensamma åtgärder, såvida inte de nationella behöriga myndigheterna kommer överens om att en annan nationell behörig myndighet ska samordna.

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut sådana produkter på unionsmarknaden som överensstämmer med denna förordning. Innan en produkt släpps ut på marknaden ska importören med hjälp av handlingar kontrollera att tillverkaren har fullgjort skyldigheterna i artikel 21.1, 21.3 och 21.5–21.7 och artikel 22.2 f och i. Importören ska vara ansvarig för överträdelser av denna artikel och artikel 19 i enlighet med nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar.
2. Importören ska kontrollera att tillverkaren exakt och riktigt har fastställt produktens avsedda användning och ska säkerställa att produkten åtföljs av en tydlig angivelse av informationen i de harmoniserade tekniska specifikationerna och i del D i bilaga I på ett språk som bestämts av den berörda medlemsstaten och som lätt kan förstås av användarna. Importören ska på ett synligt sätt visa för kunderna innan de blir bundna av ett köpeavtal, inbegripet vid distansförsäljning, all information som ska vara märkt enligt denna förordning eller enligt harmoniserade tekniska specifikationer.
3. Importörerna ska, så länge de ansvarar för en produkt, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar överensstämmelsen med prestandadeklarationen och överensstämmelsen med andra tillämpliga krav i denna förordning.
4. Efter att ha samlat in all tillgänglig produktinformation från tillverkaren och demotören ska importören särskilt granska begagnade och återtillverkade produkter, i synnerhet med avseende på skador eller tecken på försämrade prestanda eller bristande överensstämmelse och ändrade mekaniska eller kemiska egenskaper, och bedöma alla risker, och om det är nödvändigt för att garantera säkerhet eller miljöskydd ska importören inskränka den avsedda användningen eller avstå från försäljning. Denna skyldighet ska även gälla för begagnade och återtillverkade produkter för vilka ingen prestandadeklaration är obligatorisk.
5. Om en importör anser eller har skäl att tro att produkten inte överensstämmer med prestandadeklarationen eller med andra tillämpliga krav i denna förordning får produkten inte släppas ut på marknaden förrän den överensstämmer med den åtföljande prestandadeklarationen och med andra tillämpliga krav i denna förordning eller förrän prestandadeklarationen har rättats. Om produkten utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och den geografiskt ansvariga nationella behöriga myndigheten om detta.
6. Importörerna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke, verksamhetsställe, kontaktadress och i förekommande fall elektroniska kommunikationsmedel på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som medföljer produkten.
7. Importören ska utreda och vid behov registerföra inkomna klagomål, icke överensstämmande produkter och tillbakadraganden eller återkallelser av produkter samt hålla tillverkare och distributörer underrättade om all sådan övervakning.
8. En importör som säljer till slutanvändare ska också fullgöra de skyldigheter som åvilar distributörer.

Artikel 25

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller en produkt på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg i förhållande till skyldigheterna i denna förordning. Distributören ska vara ansvarig för överträdelser av denna artikel och artikel 19 i enlighet med nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar.
2. När distributören tillhandahåller en produkt på marknaden ska distributören fullgöra de skyldigheter som åligger importören i enlighet med artikel 24.1–24.5, varvid hänvisningar till *utsläppande på marknaden* ska förstås som *vidare tillhandahållande på marknaden*.
3. Distributören ska se till att inga produkter säljs till konsumenter eller andra icke yrkesmässiga användare som är märkta ”Endast för yrkesmässig användning”. Sådana produkter ska i deras lokaler, online och i marknadsföringsmaterial på papper presenteras som produkter som endast är avsedda för yrkesmässig användning.

Artikel 26

Fall där tillverkarnas skyldigheter gäller för importörer och distributörer

1. Importörer eller distributörer ska vid tillämpningen av denna förordning anses vara tillverkare och ha samma skyldigheter som tillverkarna enligt artiklarna 21 och 22, om något av följande gäller:
 - (a) Det finns ingen tillverkare i den mening som avses i denna förordning.
 - (b) De släpper ut en produkt på marknaden som tillverkare i eget namn eller under eget varumärke.
 - (c) De ändrar en produkt så att överensstämmelsen med prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse eller med de krav som anges i och antas i enlighet med denna förordning kan påverkas.
 - (d) De bearbetar en produkt på ett sätt som ändrar de faror eller ökar den risknivå som produkten orsakar under sin livscykel.
 - (e) De tillhandahåller en produkt på marknaden med en annan avsedd användning än den avsedda användning som tillverkaren bestämt i förfarandet för bedömning av prestanda och överensstämmelse.
 - (f) De gör gällande att produkten har egenskaper som avviker från de egenskaper som tillverkaren gjort gällande.
2. Punkt 1 ska också gälla
 - (a) importörer av begagnade eller återtillverkade produkter, såvida inte den begagnade eller återtillverkade produkten har varit utsläppt på unionsmarknaden innan den blev begagnad,
 - (b) importörer eller distributörer av begagnade produkter som antingen
 - i) låter de begagnade produkterna genomgå en omvandlingsprocess som går utöver reparation, rengöring och regelbundet underhåll efter demontering, eller

- ii) väljer att ta på sig tillverkarens ansvar.
3. Punkt 1 ska inte gälla om den ekonomiska aktören endast
- (a) lägger till översättningar av den information som tillverkaren tillhandahåller,
 - (b) ersätter den yttre förpackningen för en produkt som redan släppts ut på marknaden, inbegripet genom ändring av förpackningens storlek, om ompaketeringen utförs så att produktens ursprungliga skick inte kan påverkas av den och att den information som ska lämnas i enlighet med denna förordning fortfarande tillhandahålls korrekt,
4. En ekonomisk aktör som bedriver sådan verksamhet som förtecknas i punkt 3 ska informera tillverkaren eller tillverkarens representant om detta, oavsett om de äger produkterna eller tillhandahåller tjänster. Ompaketeringen ska utföras så att produktens ursprungliga skick inte kan påverkas av ompaketeringen och så att den information som ska lämnas i enlighet med denna förordning fortfarande tillhandahålls korrekt. Den ekonomiska aktören ska agera med vederbörlig omsorg när det gäller skyldigheterna enligt denna förordning. Aktören ska vara ansvarig för överträdelser av denna förordning.

Artikel 27

Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster, förmedlare, onlinemarknadsplatser, onlinesäljare, onlinebutiker och onlinesökmotorer

1. När leverantörer av distributionstjänster eller förmedlare bidrar till tillhandahållande på marknaden eller direkt installation av en produkt ska de iaktta vederbörlig omsorg med avseende på skyldigheterna i denna förordning. De ska vara ansvariga för överträdelser av denna artikel och artikel 19 i enlighet med nationell lagstiftning om obligatoriskt och utomobligatoriskt ansvar.
2. En leverantör av distributionstjänster, onlinesäljare eller förmedlare ska
- (a) på ett synligt sätt visa för kunderna innan de blir bundna av ett köpeavtal, inbegripet vid distansförsäljning, all information som ska vara märkt enligt denna förordning eller enligt harmoniserade tekniska specifikationer,
 - (b) kontrollera att tillverkaren har fullgjort skyldigheterna i artikel 21.1, 21.3 och 21.5–21.7 och artikel 22.2 f och i,
 - (c) fullgöra de skyldigheter som fastställs i artikel 24.5, varvid *utsläppande på marknaden* ska tolkas som *stöd för tillhandahållande på marknaden*,
 - (d) på eget initiativ eller inom två arbetsdagar på begäran av marknadskontrollmyndigheterna ta bort alla erbjudanden om icke överensstämmande produkter eller produkter som sannolikt utgör en risk i den mening som avses i artikel 21.9 sista meningen,
 - (e) informera de berörda myndigheterna om åtgärder som vidtagits i enlighet med leden b, c och d,
 - (f) underlätta tillbakadraganden eller återkallanden av produkter, oavsett om de initierats av myndigheterna, tillverkaren, tillverkarens representant eller importören. Leverantörer av distributionstjänster eller förmedlare ska i samarbete med den berörda ekonomiska aktören informera konsumenterna

direkt om tillbakadraganden eller återkallanden av produkter. De ska hålla de berörda myndigheterna underrättade om alla åtgärder som vidtas.

3. En onlinemarknadsplats ska göra följande:
 - (a) Utforma och organisera sitt onlinegränssnitt så att det gör det möjligt för tredjepartsnäringsidkare att förse sina kunder med den information som avses i punkt 2 a.
 - (b) Inrätta en gemensam kontaktpunkt för direkt kommunikation med medlemsstaternas myndigheter när det gäller produkter som inte uppfyller kraven, produkter med dåliga prestanda eller osäkra produkter. Denna kontaktpunkt kan vara densamma som den som avses i [artikel 20.1] i förordning (EU) .../... [förordningen om allmän produktsäkerhet] eller [artikel 10.1] i förordning (EU).../... [rättsakten om digitala tjänster].
 - (c) Utan onödigt dröjsmål, och under alla omständigheter inom fem arbetsdagar, i den medlemsstat där den onlinemarknadsplatsen bedriver verksamhet ge lämpliga svar på meddelanden om produktsäkerhetsfrågor och farliga produkter som tagits emot i enlighet med [artikel 14] i förordning (EU) [.../...] om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG.
 - (d) Samarbeta för att säkerställa effektiva åtgärder för marknadskontroll, bland annat genom att avstå från att införa hinder för sådana åtgärder.
 - (e) Informera marknadskontrollmyndigheterna om eventuella åtgärder som vidtagits.
 - (f) Upprätta ett regelbundet och strukturerat utbyte av information om erbjudanden som onlinemarknadsplatsen tagit bort på grundval av denna artikel.
 - (g) Låta marknadskontrollmyndigheternas onlineverktyg få tillgång till deras gränssnitt för att identifiera icke överensstämmande produkter.
 - (h) På begäran av marknadskontrollmyndigheterna, när onlinemarknadsplatser eller onlinesäljare har infört tekniska hinder för extrahering av data från deras onlinegränssnitt, låta myndigheterna samla in sådana data för produktsäkerhetsändamål på grundval av de identifieringsparametrar som tillhandahålls av de begärande marknadskontrollmyndigheterna.
4. När det gäller de befogenheter som tilldelats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2019/1020 ska medlemsstaterna ge sina marknadskontrollmyndigheter befogenhet att för alla produkter som omfattas av denna förordning förelägga en onlinemarknadsplats att avlägsna specifikt olagligt innehåll som rör en icke överensstämmande produkt från onlinegränssnittet, blockera tillgången till det eller visa en tydlig varning till slutanvändarna när de läser det. Sådana förelägganden ska vara förenliga med [artikel 8.1] i förordning (EU).../... [rättsakten om digitala tjänster].
5. En onlinemarknadsplats ska vidta nödvändiga åtgärder för att ta emot och behandla sådana förelägganden som avses i punkt 4 i enlighet med [artikel 8] i förordning (EU).../... [rättsakten om digitala tjänster].

6. Punkterna 1 och 2, punkt 3 b–i och punkterna 4 och 5 ska också tillämpas på tillverkare, importörer, distributörer och andra ekonomiska aktörer som erbjuder produkter online utan inblandning av en onlinemarknadsplats (*onlinebutiker*).
7. Punkt 3 d–h ska också tillämpas på onlinesökmotorer.
8. Leverantörer av distributionstjänster ska säkerställa att förhållandena under lagring, emballering, adressering eller avsändning inte äventyrar produkternas överensstämmelse med kraven i denna förordning.

Artikel 28

Skyldigheter för leverantörer av 3D-utskriftstjänster och för leverantörer av formar, 3D-dataset och 3D-utskriftsmaterial

1. En leverantör av 3D-utskriftstjänster ska
 - (a) avhålla sig från att släppa ut produkter på marknaden eller direkt installera produkter för kunder utan att fullgöra de skyldigheter som åvilar tillverkare,
 - (b) informera sina kunder om att de endast får använda 3D-utskriftstjänster för tillverkning av produkter för eget bruk, såvida de inte fullgör de skyldigheter som åvilar tillverkare,
 - (c) informera sina kunder om att de 3D-dataset och de material som ska användas ska ha genomgått de förfaranden som är tillämpliga på produkter enligt denna förordning och
 - (d) informera sina kunder om att både den information som tillhandahålls av tillverkaren av 3D-datasetet och den information som tillhandahålls av tillverkaren av utskriftsmaterialet ska stämma överens och bekräfta att materialet kan användas för denna typ av 3D-dataset och den ifrågasvarande 3D-utskriftstekniken.
2. Leverantörer av formar och 3D-dataset som är avsedda att tillverka föremål som omfattas av denna förordning ska tillverka tio sådana föremål och på begäran göra dem tillgängliga för det anmälda organet, det tekniska bedömningsorganet och myndigheterna. Leverantörer av formar och 3D-dataset som är avsedda för tillverkning av föremål som omfattas av denna förordning ska bedöma och dokumentera uppfyllandet av kraven i denna förordning med avseende på de tillverkade föremålen.
3. Leverantörer av material som är avsedda att användas för 3D-utskrift av föremål som omfattas av denna förordning på eller i närheten av byggarbetsplatsen ska tillverka tio sådana föremål för varje avsedd användning och på begäran göra dem tillgängliga för det anmälda organet, det tekniska bedömningsorganet och myndigheterna. Leverantörer av material som är avsedda att användas för 3D-utskrift av föremål som omfattas av denna förordning på eller nära byggarbetsplatsen ska bedöma och dokumentera uppfyllandet av kraven i denna förordning med avseende på de tillverkade produkterna.

Artikel 29

Skyldigheter för ekonomiska aktörer som demonterar eller hanterar begagnade produkter för återanvändning eller återtillverkning

1. Ekonomiska aktörer som demonterar begagnade produkter för återanvändning eller återtillverkning ska föra protokoll över plats, villkor och förmodad användningstid för den demonterade produkten och göra dem tillgängliga tillsammans med produkterna, oavsett om de bedriver verksamhet för egen räkning eller för någon annans räkning. De ekonomiska aktörerna ska också på begäran göra protokollen tillgängliga för myndigheter, senare användare av produkterna och ägare av de byggnadsverk där de återinstallerats.
2. Om en ekonomisk aktör förmedlar, säljer eller på annat sätt tillgängliggör demonterade begagnade produkter för egen räkning eller någon annans räkning, ska aktören också fullgöra importörens eller distributörens skyldigheter i fråga om begagnade produkter.

Artikel 30

Skyldigheter för leverantörer och tjänsteleverantörer som är involverade i tillverkning av produkter

1. Leverantörer eller tjänsteleverantörer som är involverade i tillverkning av produkter ska
 - (a) förse tillverkare, anmälda organ och myndigheter med all tillgänglig information om den miljömässiga hållbarheten hos de komponenter de levererar eller tjänster de tillhandahåller,
 - (b) säkerställa att den informationen är riktig genom att iaktta denna förordning och korrigera eventuella fel genom kommunikation till alla kunder och om det kan vara användbart till anmälda organ och myndigheter,
 - (c) i avsaknad av sådan information tillåta att kunderna bedömer denna miljömässiga hållbarhet på egen bekostnad och stödja sådana bedömningar genom att bland annat ge tillgång till alla handlingar, även handlingar av kommersiell karaktär, som är relevanta för sådana bedömningar,
 - (d) tillåta att anmälda organ kontrollerar att alla beräkningar av miljöhållbarheten är riktiga och stödja denna kontroll,
 - (e) tillåta att anmälda organ kontrollerar den levererade komponentens eller den tillhandahållna tjänstens prestanda och överensstämmelse och stödja denna kontroll.
2. En leverantör eller tjänsteleverantör som har informerats i enlighet med artikel 21.8 sista meningen ska vidarebefordra informationen till sina övriga kunder som under de senaste fem åren har tagit emot komponenter eller tjänster som är identiska med avseende på det aktuella problemet. I händelse av en allvarlig risk enligt definitionen i artikel 3.71 eller en risk som omfattas av artikel 21.9 sista meningen ska leverantören eller tjänsteleverantören också informera de nationella behöriga myndigheterna i de medlemsstater där produkter med denna komponent eller tillverkningstjänst har tillhandahållits på marknaden eller installerats direkt, och om

dessa medlemsstater inte kan identifieras ska leverantören eller tjänsteleverantören underrätta alla nationella behöriga myndigheter.

Artikel 31

Produkter med dubbla användningsområden och pseudoprodukter

1. En tillverkare av produkter med dubbla användningsområden ska uppfylla kraven i denna förordning för alla föremål av respektive typ, såvida de inte är särskilt märkta som ”inte avsedda för bygge”.
2. Andra ekonomiska aktörer som hanterar produkter med dubbla användningsområden ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning. I sina kommersiella avtal ska de fastställa en skyldighet för sina kunder att göra detsamma och inte att sälja eller använda föremål i byggnadsarbeten som är märkta som ”inte avsedda för bygge”.
3. När det gäller föremål som är lämpliga för bygge för vilka tillverkaren aldrig har avsett sådan användning och som därför inte CE-märkts (*pseudoprodukter*)
 - (a) får andra ekonomiska aktörer inte förvärva eller sälja dem som föremål som är avsedda för bygge utan att genomgå de förfaranden som enligt denna förordning ska genomgåas av tillverkare,
 - (b) ska andra ekonomiska aktörer presentera dem så att de inte kan uppfattas som avsedda för bygge, och
 - (c) ska andra ekonomiska aktörer fastställa en avtalsenlig skyldighet för sina kunder att göra detsamma och att inte använda dessa artiklar för bygge.

Artikel 32

Onlineförsäljning och annan distansförsäljning

1. Produkter som säljs online eller genom andra metoder för distansförsäljning ska anses ha tillhandahållits på marknaden om försäljningserbjudandet är riktat till kunder i unionen. Ett erbjudande bör anses vara riktat till kunder i unionen om den berörda ekonomiska aktören på något sätt riktar sin verksamhet till en medlemsstat. Ett erbjudande ska bland annat anses vara riktat till kunder i unionen om
 - (a) den ekonomiska aktören använder ett officiellt språk i en medlemsstat, såvida inte försäljning till unionen uttryckligen utesluts på ett effektivt sätt,
 - (b) den ekonomiska aktören använder medlemsstaternas valuta eller en kryptovaluta som omfattas av förordning (EU) [...] ⁴⁷, såvida inte försäljning till unionen i det senare fallet uttryckligen utesluts på ett effektivt sätt.
 - (c) den ekonomiska aktören har använt ett internetdomännamn som är registrerat i en av medlemsstaterna eller använder en internetdomän som hänvisar till unionen eller någon av medlemsstaterna, eller
 - (d) de geografiska områden för vilka avsändning är tillgänglig omfattar en medlemsstat.

⁴⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om marknader för kryptotillgångar och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937, COM(2020) 593 final.

2. Medlemsstaterna ska utse en enda central marknadskontrollmyndighet som ansvarar för att upptäcka produkter som erbjuds av ekonomiska aktörer utanför unionen till kunder på deras territorium online och via andra metoder för distansförsäljning.

Artikel 33

Genomförandeakter om ekonomiska aktörers rättigheter och skyldigheter

Om detta är nödvändigt för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning och endast i den utsträckning som är nödvändig för att förhindra olika metoder som skapar ojämlika villkor för ekonomiska aktörer, får kommissionen anta genomförandeakter med närmare uppgifter om hur de ekonomiska aktörernas skyldigheter och rättigheter enligt detta kapitel ska tillämpas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88.2.

KAPITEL IV

BYGGPRODUKTSTANDARDER OCH EUROPEISKA BEDÖMNINGSDOKUMENT

Artikel 34

Byggproduktstandarder

1. Byggproduktstandarder ska fastställas av de europeiska standardiseringsorganisationerna på grundval av en begäran om standardisering som utfärdats av kommissionen.
2. Byggproduktstandarder som utarbetas i enlighet med artikel 4.2 ska ha obligatorisk tillämpning vid tillämpningen av denna förordning från och med sex månader efter offentliggörandet av hänvisningen till dem i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med punkt 4, men får tillämpas frivilligt på begäran av tillverkaren från och med dagen för det offentliggörandet. De ska innehålla metoder och kriterier för bedömning av produkternas prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper. Standarderna ska, om så är lämpligt och utan att äventyra resultatens riktighet, tillförlitlighet eller stabilitet, föreskriva metoder som är mindre betungande än provning för att bedöma produkternas prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper, klasser, tröskelnivåer eller produktkrav.
3. Byggproduktstandarder som utarbetats i enlighet med artikel 5.2 andra meningen eller artikel 22.4 tredje meningen ska vara frivilliga. Produkter som överensstämmer med frivilliga standarder som antagits i enlighet med artikel 5.2, eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med kraven i del B och C i bilaga I, såsom de specificeras för respektive produktfamilj eller produktkategori genom harmoniserade tekniska specifikationer som antagits i enlighet med artikel 5.2 andra meningen, i den mån dessa krav täcks av sådana frivilliga standarder och denna täckning har angetts exakt i respektive harmoniserad standard. Tillverkare som följer frivilliga standarder som antagits i enlighet med artikel 22.2, eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de skyldigheter som anges i artikel 22.2, i den mån de

skyldigheterna täcks av sådana standarder och denna täckning har angetts exakt i respektive standard.

4. Kommissionen ska bedöma om de byggproduktstandarder som fastställts av de europeiska standardiseringsorganisationerna överensstämmer med relevanta begäranden om standardisering, med denna förordning och med annan unionsrätt. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra, eller offentliggöra med begränsningar, en förteckning över hänvisningar till godkända byggproduktstandarder som överensstämmer med kraven och som har gjorts tillgängliga till ett överkomligt pris. Om en hänvisning till en standard inte kan offentliggöras på annat sätt i *Europeiska unionens officiella tidning* ges kommissionen befogenhet att komplettera denna förordning genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 86 för att ändra de aktuella standarderna med avseende på rättslig verkan enligt denna förordning.

Artikel 35

Europeiskt bedömningsdokument

1. Artikel 4.1 och 4.4, artikel 6, artikel 9 och artiklarna 11–17 ska tillämpas på europeiska bedömningsdokument. Om CE-märkningen utfärdas på grundval av ett europeiskt bedömningsdokument och en europeisk teknisk bedömning ska det europeiska bedömningsdokumentet anges i prestandadeklarationen och deklarationen om överensstämmelse.
2. Efter en begäran om en europeisk teknisk bedömning från en tillverkare eller en grupp av tillverkare eller på initiativ av kommissionen får ett europeiskt bedömningsdokument utarbetas och antas av de tekniska bedömningsorganens organisation i samförstånd med kommissionen för alla produkter som inte omfattas av
 - (a) en harmoniserad teknisk specifikation,
 - (b) en harmoniserad teknisk specifikation som är avsedd att antas de närmaste två åren från och med dagen för kontrollen med kommissionen,
 - (c) ett annat europeiskt bedömningsdokument som redan citerats i *Europeiska unionens officiella tidning* eller som överlämnats till kommissionen för citering där.

Produkten ska inte anses omfattas av den harmoniserade tekniska specifikationen om

- (a) produktens avsedda användning skiljer sig från den avsedda användning som förutsätts i dokumentet,
 - (b) de använda materialen inte är identiska med de material som är avsedda att användas enligt dokumentet, eller
 - (c) bedömningsmetoden i dokumentet inte är lämplig för den produkten.
3. De tekniska bedömningsorganens organisation och kommissionen får sammanställa eller avslå begäranden om utarbetande av ett europeiskt bedömningsdokument. I förfarandet för att anta det europeiska bedömningsdokumentet ska artikel 36 iakttas och artikel 37 och bilaga III ska följas.
4. Kommissionen ges befogenhet att ändra bilaga III genom en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 87 för att fastställa kompletterande processuella regler för

utarbetande och antagande av ett europeiskt bedömningsdokument, om det är nödvändigt för att säkerställa att det europeiska systemet för bedömningsdokument fungerar väl.

Artikel 36

Principer för utarbetande och antagande av europeiska bedömningsdokument

1. Förfarandet för att utarbeta och anta europeiska bedömningsdokument ska följa samtliga nedanstående principer:
 - (a) Det ska vara transparent för medlemsstaterna, den berörda tillverkaren och andra tillverkare eller intressenter som begär att bli informerade.
 - (b) Det ska i så liten utsträckning som möjligt röja information som skyddas av immateriella rättigheter och skydda affärshemligheter och sekretess.
 - (c) Det ska omfatta lämpliga obligatoriska tidsfrister så att omotiverade dröjsmål undviks.
 - (d) Det ska när som helst göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att delta på lämpligt sätt.
 - (e) Det ska vara kostnadseffektivt för tillverkaren.
 - (f) Det ska säkerställa tillräckligt samarbete och samordning mellan de tekniska bedömningsorgan som utsetts för produkten i fråga.

Avvägningen mellan principerna i leden a och b ska åtminstone göra det möjligt att lämna ut produktens namn i samband med godkännandet och överlämnandet av arbetsprogrammet, i enlighet med punkt 3 i bilaga III, och det detaljerade innehållet i utkastet till europeiskt bedömningsdokument enligt punkt 7 i bilaga III.

2. De tekniska bedömningsorganen ska tillsammans med de tekniska bedömningsorganens organisation bära hela kostnaden för utarbetande och antagande av europeiska bedömningsdokument, utom om det inleddes på initiativ av kommissionen.
3. De tekniska bedömningsorganen och de tekniska bedömningsorganens organisation ska undvika flerfaldigande av antalet europeiska bedömningsdokument om det inte finns några tekniska skäl för att skilja mellan produkter, och därför helst utvidga tillämpningsområdet för befintliga europeiska bedömningsdokument.
4. De tekniska bedömningsorganen och de tekniska bedömningsorganens organisation ska avstå från att utarbeta europeiska bedömningsdokument om sannolikheten för överlappning med harmoniserade tekniska specifikationer eller befintliga europeiska bedömningsdokument är stor, och ska dra tillbaka överlappande europeiska bedömningsdokument.

Artikel 37

Skyldigheter för ett tekniskt bedömningsorgan som tar emot en begäran om en europeisk teknisk bedömning

1. Det tekniska bedömningsorgan som tar emot en begäran om en europeisk teknisk bedömning från en tillverkare, en grupp av tillverkare eller en sammanslutning av

tillverkare ska underrätta sökanden om produkten helt eller delvis omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller ett europeiskt bedömningsdokument enligt följande:

- (a) Om produkten helt omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation ska det tekniska bedömningsorganet informera tillverkaren, gruppen av tillverkaren eller sammanslutningen av tillverkare om att en europeisk teknisk bedömning inte kan utfärdas i enlighet med artikel 35.2.
 - (b) Om produkten helt omfattas av ett europeiskt bedömningsdokument till vilken en hänvisning offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska det tekniska bedömningsorganet informera tillverkaren, gruppen av tillverkare eller sammanslutningen av tillverkare om att detta dokument kommer att användas som grund för den europeiska tekniska bedömning som ska utfärdas.
 - (c) Om produkten inte omfattas av någon harmoniserad teknisk specifikation eller något europeiskt bedömningsdokument och ingen sådan harmoniserad teknisk specifikation är avsedd att antas under de närmaste två åren, eller om inget sådant europeiskt bedömningsdokument håller på att utarbetas i enlighet med bilaga III, ska det tekniska bedömningsorganet tillämpa de förfaranden som anges i bilaga III eller de förfaranden som fastställts i enlighet med artikel 35.4.
2. I sådana fall som avses i punkt 1 b och c, ska det tekniska bedömningsorganet informera de tekniska bedömningsorganens organisation och kommissionen om innehållet i begäran och om hänvisningen till en relevant kommissionsakt om fastställande av bedömnings- och kontrollsystem som det tekniska bedömningsorganet avser att tillämpa på den produkten eller om avsaknaden av ett sådant kommissionsbeslut.
 3. Om kommissionen anser att det inte finns någon lämplig kommissionsakt om fastställande av bedömnings- och kontrollsystem för produkten, får den anta en sådan akt i enlighet med artikel 6.1.

Artikel 38

Offentliggörande av hänvisningar

1. Kommissionen ska bedöma om de europeiska bedömningsdokumenten överensstämmer med de harmoniserade tekniska specifikationerna, med denna förordning och med annan unionsrätt. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra, eller offentliggöra med begränsningar, en förteckning över hänvisningar till godkända europeiska bedömningsdokument som överensstämmer med kraven. Kommissionen ska offentliggöra eventuella uppdateringar av denna förteckning.
2. Endast europeiska bedömningsdokument som nämns i den förteckningen och som offentliggjorts på minst ett av unionens språk av antingen kommissionen eller de tekniska bedömningsorganens organisation ska möjliggöra utfärdande av europeiska tekniska bedömningar i enlighet med artikel 42 och ge rättsverkan i enlighet med artikel 42.5, inbegripet med avseende på den tillverkare som begärde att det europeiska bedömningsdokumentet skulle utarbetas. Ett europeiskt bedömningsdokuments rättsverkan ska löpa ut tio år efter den första hänvisningen i *Europeiska unionens officiella tidning*, såvida det inte har förnyats under det sista

året innan det löper ut och kommissionen beslutar att upprätthålla posten i förteckningen.

Artikel 39

Twistlösning vid oenighet mellan de tekniska bedömningsorganen

Om de tekniska bedömningsorganen inte enas om det europeiska bedömningsdokumentet inom de föreskrivna tidsfristerna, ska de tekniska bedömningsorganens organisation hänskjuta denna fråga till kommissionen för lämpligt avgörande, med instruktioner för hur organisationen ska fullgöra sitt uppdrag.

Artikel 40

Innehållet i det europeiska bedömningsdokumentet

1. Ett europeiskt bedömningsdokument ska innehålla
 - (a) en beskrivning av den produkt som det omfattar, och
 - (b) en förteckning över väsentliga egenskaper som är relevanta för den av tillverkaren avsedda användningen av produkten och som är överenskomna mellan tillverkaren och de tekniska bedömningsorganens organisation samt en beskrivning av metoderna och kriterierna för att bedöma produktens prestanda i förhållande till dessa väsentliga egenskaper.
2. Principerna för den tillverkningskontroll i fabriken som ska tillämpas ska anges i det europeiska bedömningsdokumentet med beaktande av villkoren för den berörda produktens tillverkningsprocess.
3. Om prestanda för vissa av produktens väsentliga egenskaper på lämpligt sätt kan bedömas med metoder och kriterier som fastställs i harmoniserade tekniska specifikationer eller europeiska bedömningsdokument, ska dessa befintliga metoder och kriterier införlivas i det europeiska bedömningsdokumentet, såvida det inte finns goda skäl att avvika från denna regel.

Artikel 41

Formella invändningar mot europeiska bedömningsdokument

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om samtliga följande förhållanden:
 - (a) Om de anser att ett europeiskt bedömningsdokument inte helt uppfyller tillämpliga lagfästa krav eller villkor som behöver vara uppfyllda i förhållande till grundläggande krav på byggnadsverk eller produktkrav i bilaga I.
 - (b) Om de anser att ett europeiskt bedömningsdokument medför allvarliga betänkligheter för människors hälsa och säkerhet, miljöskydd eller konsumentskydd.
 - (c) Om de anser att ett europeiskt bedömningsdokument inte uppfyller kraven i artikel 35.2.

Den berörda medlemsstaten ska motivera sina åsikter. Kommissionen ska samråda med övriga medlemsstater om de frågor som den berörda medlemsstaten tagit upp.

2. Mot bakgrund av samtliga medlemsstaters åsikter ska kommissionen besluta att i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra, inte offentliggöra, offentliggöra med begränsningar, behålla, behålla med begränsningar eller dra tillbaka hänvisningarna till det berörda europeiska bedömningsdokumentet.
3. Kommissionen ska underrätta de tekniska bedömningsorganens organisation om det beslut som avses i punkt 2 och, om så krävs, begära en översyn av det berörda europeiska bedömningsdokumentet.

Artikel 42

Europeiska tekniska bedömningar

1. Europeiska tekniska bedömningar ska utfärdas av ett tekniskt bedömningsorgan på begäran av en tillverkare på grundval av europeiska bedömningsdokument som upprättats i enlighet med förfarandena i artikel 37 och bilaga III och till vilka en hänvisning offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 38.

Under förutsättning att ett europeiskt bedömningsdokument finns får en europeisk teknisk bedömning utfärdas även om en begäran om en harmoniserad standard har utfärdats. Ett sådant utfärdande ska vara möjligt till dess att byggproduktstandarden citeras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den europeiska tekniska bedömningen ska innehålla de prestanda som ska deklarerar, uttryckta som nivåer eller klasser, eller i en beskrivning, i förhållande till de väsentliga egenskaper som överenskommits mellan tillverkaren och det tekniska bedömningsorgan som tagit emot begäran om en europeisk teknisk bedömning för den avsedda användningen samt de tekniska uppgifter som krävs för genomförandet av bedömnings- och kontrollsystemet.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa formatet för europeiska tekniska bedömningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88.2.

4. Europeiska tekniska bedömningar som utfärdats på grundval av ett europeiskt bedömningsdokument förblir giltiga i fem år efter att det europeiska bedömningsdokumentet har upphört att gälla i enlighet med artikel 38.2.
5. Produkter som omfattas av ett europeiskt bedömningsdokument för vilket en europeisk teknisk bedömning har utfärdats får CE-märkas och därigenom få samma status som produkter som är CE-märkta på grundval av harmoniserade tekniska specifikationer, förutsatt att tillverkaren fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna förordning. Om dessa skyldigheter avser harmoniserade tekniska specifikationer ska tillverkaren hänvisa till det europeiska bedömningsdokumentet i stället, eller om de harmoniserade tekniska specifikationerna också är relevanta dessutom till det europeiska bedömningsdokumentet.

KAPITEL V

TEKNISKA BEDÖMNINGSORGAN

Artikel 43

Utseende myndigheter

1. De medlemsstater som vill utse tekniska bedömningsorgan ska utse en enda myndighet med ansvar för tekniska bedömningsorgan (*utseende myndighet*). Utseende myndigheter ska uppfylla kraven på anmälade myndigheter i artikel 48.1 och artikel 49. Den utseende myndigheten ska inte kunna komma i fråga för att utses i enlighet med artikel 44.1.
2. Om inte annat anges i detta kapitel gäller de bestämmelser som är tillämpliga på anmälade myndigheter och anmälningsförfaranden även utseende myndigheter och utseendeförfaranden. Medlemsstaterna får dock inte använda ackreditering.

Artikel 44

Utseende, övervakning och utvärdering av tekniska bedömningsorgan

1. Medlemsstaterna får utse tekniska bedömningsorgan på sina territorier för ett eller flera produktområden som förtecknas i tabell 1 i bilaga IV. Kommissionen ges befogenhet att ändra denna tabell genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 87 för att anpassa den till den tekniska utvecklingen.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namnet på det tekniska bedömningsorganet, dess adress och de produktområden som avses i första meningen.
2. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de tekniska bedömningsorgan som uppfyller de tillämpliga rättsliga kraven i artikel 45.1 och 45.2 på elektronisk väg och ange de produktområden för vilka de har utsetts och eventuella begränsningar på ett så exakt sätt som möjligt.

Kommissionen ska offentliggöra eventuella uppdateringar av denna förteckning.
3. En utseende myndighet som utsetts i enlighet med artikel 43 ska övervaka verksamheten och kompetensen hos de tekniska bedömningsorgan som utsetts i deras respektive medlemsstat, och vid behov deras dotterbolag och underleverantörer, och utvärdera dem i förhållande till de tillämpliga krav som anges i detta kapitel. Den utseende myndigheten ska ge instruktioner till de tekniska bedömningsorganen varje gång det föreligger en överträdelse av lagstiftning eller god sed som överenskommit mellan medlemsstaterna och kommissionen. Vid upprepade lagöverträdelser kan den återkalla det tekniska bedömningsorganets utseende.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina nationella förfaranden för att utse de tekniska bedömningsorganen, om övervakningen av deras verksamhet och kompetens och om eventuella förändringar i dessa uppgifter.
4. De tekniska bedömningsorganen ska utan dröjsmål, och senast inom 15 dagar, informera den berörda medlemsstaten och den anmälda myndigheten om alla

ändringar som kan påverka deras efterlevnad av kraven i detta kapitel eller deras förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

5. Kommissionen får undersöka de tekniska bedömningsorganens efterlevnad av kraven i detta kapitel samt de ansvariga utseende myndigheternas fullgörande av sina övervakningsskyldigheter.
6. De tekniska bedömningsorganen ska på begäran av den behöriga utseende myndigheten tillhandahålla alla relevanta uppgifter och handlingar som behövs för att myndigheten, kommissionen och medlemsstaterna ska kunna kontrollera efterlevnaden.
7. Om ett tekniskt bedömningsorgan inte längre uppfyller kraven i denna förordning, ska medlemsstaten återkalla detta tekniska bedömningsorgans behörighet för det relevanta produktområdet och underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta. Artiklarna 58 och 59 är tillämpliga.

Artikel 45

Krav för tekniska bedömningsorgan

1. Ett tekniskt bedömningsorgan ska ha den kompetens och utrustning som krävs för att genomföra bedömningar inom det produktområde för vilket det utsetts. Den beslutsfattande personalen och minst hälften av den tekniskt kompetenta personalen vid det tekniska bedömningsorganet ska finnas i den utseende medlemsstaten.
2. Det tekniska bedömningsorganet ska uppfylla kraven i tabell 2 i bilaga IV inom ramen för den verksamhet för vilken det utsetts. Artikel 50.1–50.5, artikel 50.6 a och b, artikel 50.7, 50.8 och 50.10 samt artikel 51 är tillämpliga.
3. Ett tekniskt bedömningsorgan ska göra sitt organisationsschema liksom namnen på medlemmarna i dess interna beslutsorgan allmänt tillgängliga.

Om ett tekniskt bedömningsorgan inte längre uppfyller de krav som anges i punkterna 1 och 2, ska medlemsstaten återkalla detta tekniska bedömningsorgans behörighet för det relevanta produktområdet och underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.

Artikel 46

Samordning av tekniska bedömningsorgan

1. De tekniska bedömningsorganen ska inrätta en organisation för teknisk bedömning (*de tekniska bedömningsorganens organisation*) enligt denna förordning.
2. De tekniska bedömningsorganens organisation ska åtminstone utföra följande uppgifter:
 - (a) Undersöka potentialen för nya harmoniserade tekniska specifikationer och informera kommissionen om denna potential.
 - (b) Organisera samordningen av de tekniska bedömningsorganen och, vid behov, säkerställa samarbete och samråd med övriga berörda parter.

- (c) Säkerställa att exempel på bästa praxis utbyts mellan de tekniska bedömningsorganen för att därigenom öka effektiviteten och bistå näringslivet med bättre tjänster.
- (d) Utarbeta och anta europeiska bedömningsdokument.
- (e) Samordna tillämpningen av de förfaranden som anges i artikel 65.2 och artikel 66.1 samt tillhandahålla det stöd som behövs för detta ändamål.
- (f) Underrätta kommissionen om varje fråga som rör utarbetandet av de europeiska bedömningsdokumenten och om alla aspekter av tolkningen av förfarandena i artikel 65.2 och artikel 66.1 samt föreslå förbättringar till kommissionen utifrån de erfarenheter som gjorts.
- (g) Meddela alla iakttagelser beträffande ett tekniskt bedömningsorgan som inte fullgör sina uppgifter i enlighet med förfarandena i artikel 65.2 och artikel 66.1 till kommissionen och den medlemsstat som utsett det tekniska bedömningsorganet.
- (h) Årligen rapportera till kommissionen om utförandet av de uppgifter som avses ovan, särskilt om de tekniska bedömningsorganens geografiska fördelning, tilldelningen av utveckling av europeiska bedömningsdokument till de tekniska bedömningsorganen samt de tekniska bedömningsorganens resultat och oberoende.
- (i) Säkerställa att antagna europeiska bedömningsdokument och hänvisningar till europeiska tekniska bedömningar är offentliga på alla EU-språk.

De tekniska bedömningsorganens organisation ska inrätta ett sekretariat för att fullgöra dessa uppgifter.

3. Medlemsstaterna ska se till att de tekniska bedömningsorganen bidrar till de tekniska bedömningsorganens organisation med ekonomiska och personella resurser. Värdet av bidraget från varje tekniskt bedömningsorgan får inte understiga 2 % av dess årliga budget eller omsättning.
4. De tekniska bedömningsorganens vikt i beslutsprocessen får inte vara beroende av de tekniska bedömningsorganens ekonomiska bidrag, antalet europeiska bedömningsdokument som utarbetats av dem eller antalet europeiska tekniska bedömningar som utfärdats av dem.
5. Kommissionen ska bjudas in att delta i alla möten i de tekniska bedömningsorganens organisation.
6. Kommissionen får ställa som villkor för finansieringen av de tekniska bedömningsorganens organisation, oavsett om det görs genom bidrag eller offentlig upphandling, att vissa organisatoriska krav och prestationskrav är uppfyllda, bland annat när det gäller en rimlig geografisk fördelning av de tekniska bedömningsorganen.

KAPITEL VI

ANMÄLANDE MYNDIGHETER OCH ANMÄLDA ORGAN

Artikel 47

Anmälan

Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de organ som bemyndigats att utföra tredje parts uppgifter under förfarandet för bedömning och kontroll av prestanda, bedömning av överensstämmelse och kontroll av beräkningar av miljömässig hållbarhet enligt denna förordning (*anmälda organ*).

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina nationella förfaranden för bedömning och anmälan av organ som ska bemyndigas att utföra dessa uppgifter. Kommissionen ska göra den informationen offentlig.

Artikel 48

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet som ansvarar för att inrätta och utföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av de organ som ska bemyndigas att utföra tredje parts uppgifter vid bedömning och kontroll med avseende på tillämpningen av denna förordning och för att övervaka anmälda organ, inbegripet deras överensstämmelse med kraven i artikel 50.
2. Medlemsstaterna får besluta att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i enlighet med kapitel II i förordning (EG) nr 765/2008. Medlemsstaterna ska instruera sitt nationella ackrediteringsorgan att som grund för ackrediteringen endast utgå från den rättsliga enhet som ansöker om ackreditering och att bedöma det organet med avseende på de relevanta krav och uppgifter som fastställs i denna förordning.
3. Om den anmälande myndigheten delegerar den bedömning, anmälan eller övervakning som avses i punkt 1 till ett organ som inte är offentligt, ska det organet vara en juridisk person och ska uppfylla kraven i artikel 49. Detta organ ska dessutom ha vidtagit åtgärder för att täcka det ansvar som följer av dess verksamhet.
4. Den anmälande myndigheten ska ta fullt ansvar för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkterna 2 och 3.
5. Kommissionen ska se till att utbyte av erfarenheter organiseras mellan de nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för anmälningspolicyn och de anmälande myndigheterna.

Artikel 49

Krav på anmälande myndigheter

1. Den anmälande myndigheten ska inrättas på ett sådant sätt att inga intressekonflikter med anmälda organ uppstår.

2. Den anmälade myndigheten ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att objektiviteten och opartiskheten i dess verksamhet skyddas.
3. Den anmälade myndigheten ska organiseras på ett sådant sätt att varje beslut som rör anmälan av ett organ som ska bemyndigas att utföra tredje parts uppgifter när det gäller bedömning och kontroll fattas av andra behöriga personer än de som utfört bedömningen.
4. Den anmälade myndigheten får inte erbjuda eller tillhandahålla verksamheter som utförs av de anmälda organen eller konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.
5. Den anmälade myndigheten ska säkerställa konfidentialitet för de uppgifter som tas emot. Den ska emellertid på begäran utbyta information om anmälda organ med kommissionen, med anmälade myndigheter i andra medlemsstater samt med andra relevanta nationella myndigheter.
6. Den anmälade myndigheten ska ha tillräckligt med kompetent personal och tillräcklig medelstillsättning till sitt förfogande för ett korrekt utförande av sina uppgifter. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av det minsta antal heltidsekvivalenter som anses tillräckligt för en korrekt övervakning av anmälda organ, i förekommande fall för särskilda uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse. Om övervakningen utförs av ett nationellt ackrediteringsorgan eller ett sådant organ som avses i artikel 48.3 ska detta minsta antal gälla för det organet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88.2.

Artikel 50

Krav på anmälda organ

1. För anmälning ska ett organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla de krav som anges i punkterna 2–11.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas i enlighet med nationell rätt och vara en juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara oberoende av den organisation eller produkt som den bedömer.

Det ska vara oberoende och utan några ekonomiska band till organisationer som har ett intresse av de produkter som det bedömer, tillverkare, deras handelspartner eller deras aktieägare, eller andra anmälda organ eller deras näringslivsorganisationer, moderbolag eller dotterbolag. Detta utesluter inte att det anmälda organet genomför bedömnings- och kontrollverksamhet för konkurrerande tillverkare.

Detta oberoende organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är inblandade i konstruktion, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de produkter som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att inga intressekonflikter föreligger.

4. Ett anmält organ, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra tredje parts uppgifter när det gäller förfarandet för bedömning och kontroll får inte

vara konstruktör, tillverkare, leverantör, importör, distributör, installatör, köpare, ägare, användare av, eller utföra underhåll på de produkter som det bedömer, och får inte heller vara representant för någon av dessa parter. Detta får inte utesluta sådan användning av bedömda produkter som är nödvändig för driften av det anmälda organet eller användning av produkter för personliga ändamål.

Ett anmält organ, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra tredje parts uppgifter när det gäller förfarandet för bedömning och kontroll får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning eller uppförande, saluföring, installering, användning eller underhåll av dessa produkter eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan stå i konflikt med deras objektivitet och integritet i samband med den verksamhet för vilken organet anmälts och inte heller erbjuda konsulttjänster.

Ett anmält organ ska säkerställa att dess moder- eller dotterbolags eller underleverantörers verksamhet inte påverkar konfidentialitet, objektivitet och opartiskhet i dess bedömnings- och/eller kontrollverksamhet.

Inrättande och övervakning av interna förfaranden, allmänna riktlinjer, uppförandekoder eller andra interna regler, avdelning av personal till särskilda uppgifter och beslut om bedömning av överensstämmelse får inte delegeras till en underleverantör eller ett dotterbolag.

5. Ett anmält organ och dess personal ska under förfarandet för bedömning och kontroll utföra tredje parts uppgifter med största möjliga yrkesintegritet och erforderlig teknisk kompetens inom det specifika området och ska hållas fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömnings- och/eller kontrollverksamhet, speciellt från personer eller grupper av personer med intresse i resultaten av denna verksamhet.
6. Ett anmält organ ska kunna utföra alla de tredje parts uppgifter när det gäller ett förfarande för bedömning och kontroll som det ålagts i enlighet med bilaga V och för vilka det anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av det anmälda organet självt eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje bedömnings- och kontrollsysteem och för varje slag eller kategori av byggprodukter, väsentliga egenskaper eller uppgifter för vilka det har anmälts ska det anmälda organet ha följande till sitt förfogande:

- (a) Erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig och lämplig erfarenhet för att utföra tredje parts uppgifter under förfarandet för bedömning och kontroll. Personal som ansvarar för att fatta beslut om bedömning ska vara anställd av det anmälda organet i enlighet med den anmälande medlemsstatens nationella lagstiftning, får inte ha några andra potentiellt motstridiga lojalitetskrav eller potentiella intressekonflikter, och ska vara kompetent att kontrollera de bedömningar som gjorts av annan personal, externa experter eller underleverantörer. Antalet anställda ska vara tillräckligt stort för att säkerställa driftskontinuitet och en konsekvent strategi för bedömning av överensstämmelse.
- (b) En erforderlig beskrivning av de förfaranden enligt vilka bedömningsprocessen utförs, som säkerställer insyn och reproducerbarhet för dessa förfaranden. Detta ska inbegripa en kvalifikationsmatris som matchar relevant personal, dess respektive status och uppgifter inom organet för bedömning av

överensstämmelse med de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse för vilka organet avser att bli anmält.

- (c) Lämpliga riktlinjer och förfaranden för att särskilja de uppgifter som det utför i sin egenskap av anmält organ och annan verksamhet.
- (d) Erforderliga förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda produktteknikens komplexitet och om produktionsprocessen karaktäriseras som mass- eller serietillverkning.

Ett anmält organ ska ha de resurser som krävs för att på ett lämpligt sätt utföra de tekniska och administrativa uppgifter som är förknippade med den verksamhet för vilken det avser bli anmält och ha tillgång till all den utrustning eller alla de hjälpmedel som krävs.

- 7. Den personal som ansvarar för att utföra de verksamheter för vilka organet avser bli anmält ska ha följande:
 - (a) En grundlig teknisk och yrkesinriktad utbildning som omfattar alla tredje parts uppgifter inom förfarandet för bedömning och kontroll inom det relevanta område för vilket organet avser bli anmält.
 - (b) Tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar och kontroller som det utför och adekvat befogenhet att utföra sådana uppgifter.
 - (c) Lämplig kunskap och kännedom om gällande harmoniserade tekniska specifikationer och om de relevanta bestämmelserna i förordningen.
 - (d) Den kompetens som krävs för att kunna upprätta de intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna och kontrollerna utförts.
- 8. Organets, den högsta ledningens och bedömningspersonalens opartiskhet ska säkerställas.

Ersättningen till organets högsta ledning och bedömningspersonal får inte vara beroende av det antal bedömningar som utförts eller av resultaten av sådana bedömningar.
- 9. Ett anmält organ ska teckna en ansvarsförsäkring, såvida medlemsstaten inte åtar sig ansvaret i enlighet med nationell lag eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig för den bedömning och/eller kontroll som utförs.
- 10. Det anmälda organets personal ska vara ålagd att iaktta sekretess i fråga om alla de uppgifter som den erhåller under utförandet av sina uppgifter enligt bilaga V, utom gentemot de behöriga administrativa myndigheterna i den medlemsstat där dess verksamhet utförs. Immateriella rättigheter ska vara skyddade.
- 11. Ett anmält organ ska säkerställa att dess bedömningspersonal blir upplyst om det relevanta standardiseringsarbetet och ska delta i och säkerställa att dess bedömningspersonal har blivit upplyst om arbetet i det anmälda organets samordningsgrupp, som inrättats enligt denna förordning, och ska som allmän riktlinje tillämpa de administrativa beslut och dokument som framställs som denna grupp arbetsresultat.

Artikel 51

Presumption om överensstämmelse

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som ska bemyndigas att utföra tredje parts uppgifter när det gäller förfarandet för bedömning och kontroll, som visar att det överensstämmer med de kriterier som fastställts genom de berörda harmoniserade standarderna eller delar därav och till vilka hänvisningarna offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas uppfylla de krav som anges i artikel 50 i den mån de tillämpliga harmoniserade standarderna omfattar dessa krav.

Artikel 52

Formell invändning

Om en medlemsstat eller kommissionen har en formell invändning mot de harmoniserade standarder som avses i artikel 51 ska bestämmelserna i artikel 11 i förordning (EU) 1025/2012 tillämpas.

Artikel 53

Dotterbolag och underleverantörer till anmälda organ

1. Om ett anmält organ anlitar underleverantörer för specifika uppgifter med anknytning till tredje parts uppgifter inom förfarandet för bedömning och kontroll eller anlitar ett dotterbolag ska det säkerställa att underleverantören eller dotterbolaget uppfyller de krav som anges i artikel 50 och underrätta den anmälande myndigheten om detta.
2. Det anmälda organet ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av underleverantörer eller dotterbolag, oavsett var dessa är etablerade. De berörda anmälda organen ska fastställa förfaranden för fortlöpande övervakning av underentreprenörers eller dotterbolags kompetens, verksamhet och prestanda, med beaktande av den kvalifikationsmatris som avses i artikel 50.6 b.
3. Underleverantörer eller dotterbolag får endast med kundens samtycke anlitas för att utföra arbeten.
4. Det anmälda organet ska se till att den anmälande myndigheten har tillgång till relevanta dokument om bedömningen och övervakningen av underentreprenörers eller dotterbolagets kvalifikationer och de uppgifter som dessa parter har utfört i enlighet med bilaga V.

Artikel 54

Användning av anläggningar utanför det anmälda organets provningslaboratorium

1. På begäran av tillverkaren och om det är motiverat av tekniska, ekonomiska eller logistiska skäl får anmälda organ besluta att utföra de provningar som avses i bilaga V, för bedömnings- och kontrollsystemen 1+, 1 och 3 eller att låta sådana provningar utföras under deras överinseende antingen i tillverkningslokalerna med hjälp av provningsutrustningen i tillverkarens interna laboratorium eller, efter att i förväg

inhämtat tillverkarens samtycke, i ett externt laboratorium med hjälp av detta laboratoriums provningsutrustning.

De anmälda organ som utför sådana provningar ska särskilt ha utsetts som behöriga att utföra provningarna på annan plats än i sina egna provningsanläggningar och ska i detta avseende uppfylla kraven i artikel 50.

2. Innan de provningar som avses i punkt 1 utförs ska de anmälda organen kontrollera om kraven i testmetoden är uppfyllda och bedöma huruvida
 - (a) provningsutrustningen har ett lämpligt kalibreringssystem och mätningarnas spårbarhet är garanterad, och
 - (b) provningsresultatens kvalitet är säkerställd.

De anmälda organen ska ta fullt ansvar för provningarna i sin helhet, inbegripet kalibreringens och mätningarnas noggrannhet och spårbarhet, och för provningsresultatens tillförlitlighet.

Artikel 55

Ansökan om anmälan

1. Ett organ som ska bemyndigas att utföra tredje parts uppgifter när det gäller förfarandet för bedömning och kontroll ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Ansökan ska åtföljas av en beskrivning av den verksamhet som ska utföras, de bedömnings- och/eller kontrollförfaranden för vilka organet anser sig vara kompetent, den kvalifikationsmatris som avses i artikel 50.6 b, ett ackrediteringsintyg, när ett sådant finns, som utfärdats av det nationella ackrediteringsorganet i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008, där det styrks att organet uppfyller de krav som fastställs i artikel 50. Ackrediteringsintyget ska endast avse det specifika organ för bedömning av överensstämmelse som ansöker om anmälan och inte beakta moder- eller systerföretagens kapacitet eller personal. Utöver relevanta harmoniserade standarder ska den baseras på de särskilda kraven och bedömningsuppgifterna.
3. Om det berörda organet inte kan förete ett ackrediteringsintyg ska det förse den anmälande myndigheten med alla skriftliga underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden övervakning av dess uppfyllande av de krav som fastställs i artikel 50.

Artikel 56

Anmälningsförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla organ som uppfyllt de krav som fastställs i artikel 50.
2. De ska lämna uppgifterna om anmälan till kommissionen och övriga medlemsstater, särskilt med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.

För de fall som anges i bilaga VI, för vilka det lämpliga elektroniska verktyget inte är tillgängligt, ska anmälan i pappersformat undantagsvis godtas.

3. Anmälan ska innehålla fullständiga uppgifter om de funktioner som ska utföras, en hänvisning till relevant harmoniserad teknisk specifikation och, för det system som anges i bilaga V, de väsentliga egenskaper för vilka organet är kompetent.
Hänvisningen till den berörda harmoniserade tekniska specifikationen krävs emellertid inte i de fall som anges i bilaga VI.
4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 55.2 ska den anmälade myndigheten förse kommissionen och de andra medlemsstaterna med alla de skriftliga underlag som styrker att organet har erforderlig kompetens, och att systemen har inrättats för att se till att organet kommer att övervakas regelbundet och fortsätta att uppfylla kraven i artikel 50.
5. En anmälan kan bli giltig endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då inget ackrediteringsintyg används.
Anmälan ska bli giltig dagen efter det att kommissionen har fört upp organet på den förteckning över anmälda organ som avses i artikel 57.2. Kommissionen får inte förteckna ett organ om den känner till eller får kännedom om att det berörda organet inte uppfyller kraven i artikel 50.
6. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ först efter det att anmälan har blivit giltig. Endast ett sådant organ ska enligt denna förordning anses som ett anmält organ.
7. Kommissionen och övriga medlemsstater ska underrättas om eventuella relevanta senare ändringar av anmälan.

Artikel 57

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.
Organet ska tilldelas ett enda sådant nummer även om det anmälts enligt flera unionsakter.
2. Kommissionen ska göra förteckningen över organ som anmälts enligt denna förordning offentligt tillgänglig, inbegripet de identifikationsnummer som tilldelats dem och den verksamhet för vilken de anmälts, särskilt med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.
Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls uppdaterad.

Artikel 58

Ändringar av anmälan

1. Om en anmälade myndighet har fastslagit eller underrättats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 50 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska den anmälade myndigheten inskränka, tillfälligt upphäva eller återkalla anmälan, beroende på vad som är lämpligt, med tanke på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla dessa krav eller att fullgöra dessa skyldigheter är.

2. Om en anmälan dras tillbaka, begränsas eller tillfälligt återkallas eller om det anmälda organet har upphört med sin verksamhet, ska den berörda anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att se till att detta organs ärenden antingen handläggs av ett annat anmält organ eller hålls tillgängliga för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 59

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den hyser tvivel, eller där den upplysts om sådana tvivel, om ett anmält organs kompetens eller ett anmält organs fortsatta uppfyllande av de krav och skyldigheter som det omfattas av.
2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran förse kommissionen med alla uppgifter om grunden för anmälan eller vidmakthållandet av det berörda organets kompetens.
3. Kommissionen ska säkerställa att all känslig information som den erhåller under sina undersökningar behandlas konfidentiellt.

Artikel 60

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska i enlighet med bilaga V
 - (a) bedöma produkters prestanda och överensstämmelse,
 - (b) kontrollera överensstämmelsen för produkter och tillverkaren,
 - (c) fortlöpande kontrollera produkters prestanda,
 - (d) kontrollera de beräkningar av miljöhållbarheten som tillverkaren gjort.Dessa uppgifter kallas härnäst *bedömningar och kontroller*.
2. Bedömningar och kontroller ska utföras med full insyn beträffande tillverkaren och på ett proportionerligt sätt så att onödiga bördor för de ekonomiska aktörerna undviks. De anmälda organen ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till företagets storlek, den sektor inom vilken företaget är verksamt, dess struktur, den berörda produktteknikens relativa komplexitet och huruvida produktionsprocessen kan karaktäriseras som mass- eller serietillverkning.

Samtidigt ska de anmälda organen dock respektera den grad av noggrannhet som enligt denna förordning krävs för produkten och produktens funktion för uppfyllandet av alla de grundläggande kraven för byggnadsverk.
3. Om ett anmält organ under den inledande inspektionen av tillverkningsanläggningen och av tillverkningskontrollen i fabrik finner att tillverkaren inte har säkerställt en fortlöpande kontroll av prestandan och överensstämmelsen för den tillverkade produkten, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder och inte utfärda något intyg.
4. Om ett anmält organ under den pågående övervakningsverksamhet som syftar till en kontroll av överensstämmelsen och fortlöpande kontroll av prestandan hos den tillverkade produkten finner att en produkt inte längre har samma prestanda som

produkttypen, ska det kräva att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och, om så krävs, tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget.

5. Om korrigerande åtgärder inte vidtas eller inte får önskad effekt ska det anmälda organet, beroende på vad som är lämpligt, begränsa eller tillfälligt, alternativt slutgiltigt, återkalla intyg alla intyg.
6. När anmälda organ fattar beslut om bedömning, inbegripet när de beslutar om behovet av att tillfälligt eller slutgiltigt återkalla ett intyg eller beslut om godkännande mot bakgrund av eventuell bristande överensstämmelse, ska de tillämpa tydliga och på förhand fastställda kriterier.
7. Anmälda organ ska säkerställa rotation mellan den personal som utför olika bedömningsuppgifter.

Artikel 61

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska underrätta den anmälande myndigheten om
 - (a) varje avslag på, inskränkning och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av intyg,
 - (b) alla omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan,
 - (c) varje begäran om uppgifter om bedömningar eller kontroller som utförts som de mottagit från marknadskontrollmyndigheterna, och
 - (d) på begäran, de tredje parts uppgifter i enlighet med systemen för bedömning och kontroll som utförts inom ramen för deras anmälan och av varje annan verksamhet som utförs, inbegripet gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.
2. De anmälda organen ska förse de övriga organ som anmälts enligt denna förordning och som utför liknande tredjepartsuppgifter i enlighet med systemen för bedömning och kontroll och för produkter som omfattas av samma harmoniserade tekniska specifikation med relevanta upplysningar om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat från dessa bedömningar och kontroller, och i synnerhet varje avslag på, inskränkning och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av intyg eller provningsrapporter. Ett anmält organ ska på begäran av andra anmälda organ eller en myndighet bekräfta statusen för de intyg eller provningsrapporter som det har utfärdat.
3. Om kommissionen eller marknadskontrollmyndigheten i en medlemsstat lämnar in en förfrågan till ett anmält organ etablerat på en annan medlemsstats territorium rörande en bedömning som det anmälda organet har gjort, ska den överlämna en kopia av förfrågan till den anmälande myndigheten i den andra medlemsstaten. Det berörda anmälda organet ska utan dröjsmål och senast inom 15 dagar svara på en sådan förfrågan. Den anmälande myndigheten ska säkerställa att sådana begäranden åtgärdas av det anmälda organet, såvida det inte finns legitima skäl att inte göra det.
4. Anmälda organ ska vid behov till myndigheten för marknadskontroll eller den anmälande myndigheten lägga fram bevis om följande:
 - (a) Ett annat anmält organ uppfyller inte kraven i artikel 50 eller sina skyldigheter.

- (b) En produkt som släpps ut på marknaden uppfyller inte kraven i denna förordning.
- (c) En produkt som släpps ut på marknaden utgör på grund av sitt fysiska tillstånd sannolikt en allvarlig risk.

Artikel 62

Genomförandeakter avseende anmälda organs rättigheter och skyldigheter

Om detta är nödvändigt för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning och endast i den utsträckning som är nödvändig för att förhindra olika metoder som leder till ojämlig behandling av och skapar ojämlika villkor för ekonomiska aktörer, får kommissionen anta genomförandeakter med närmare uppgifter om hur de anmälda organens skyldigheter enligt artiklarna 60 och 61 ska genomföras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88.2.

Artikel 63

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska se till att lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan de organ som anmäls enligt artikel 47 kommer till stånd och bedrivs korrekt i form av en grupp av anmälda organ. Samordning och samarbete i den grupp som avses i första stycket ska syfta till att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning.

De anmälda organen ska delta i arbetet i denna grupp, direkt eller genom utsedda representanter.

De anmälda organen ska som allmän vägledning tillämpa de administrativa beslut och dokument som utarbetas av den gruppen.

KAPITEL VII

FÖRENKLADE FÖRFARANDEN

Artikel 64

Användning av lämplig teknisk dokumentation

1. En tillverkare får ersätta typprovning med lämplig teknisk dokumentation som visar
 - (a) för en eller flera väsentliga egenskaper hos den produkt som tillverkaren släpper ut på marknaden, att produkten bedöms uppnå ett visst prestandavärde eller en viss prestandaklass utan provning eller beräkning eller utan ytterligare provning eller beräkning i enlighet med de villkor som fastställs för detta ändamål i den relevanta harmoniserade tekniska specifikationen eller i en kommissionsakt, eller
 - (b) att den produkt, som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation, som tillverkaren släpper ut på marknaden är ett system som består av föremål som tillverkaren monterar och med noggrant iakttagande av de exakta anvisningar,

däribland kompatibilitetskriterier i fråga om enskilda föremål, som ges av leverantören av ett sådant system eller av en komponent däri som redan provat detta system eller föremål för en eller flera av dess väsentliga egenskaper i enlighet med den relevanta harmoniserade tekniska specifikationen. Om dessa villkor är uppfyllda och om tillverkaren särskilt har kontrollerat att leverantörens exakta kompatibilitetskriterier är uppfyllda, får tillverkaren ange prestanda som motsvarar alla eller en del av provningsresultaten för det system eller det föremål som tillhandahållits tillverkaren.

2. Om den produkt som avses i punkt 1 ingår i en produktfamilj eller produktkategori för vilken det tillämpliga systemet för bedömning och kontroll är system 1 + eller 1, i enlighet med vad som anges i bilaga V, ska ett anmält organ eller tekniskt bedömningsorgan, utöver de uppgifter som anges i bilaga V, bedöma och intyga att de skyldigheter som avses i punkt 1 har fullgjorts korrekt.

Artikel 65

Mikroföretags användning av förenklade förfaranden

1. Mikroföretag som tillverkar produkter som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation får behandla produkter för vilka system 3 tillämpas i enlighet med bestämmelserna för system 4. När en tillverkare använder detta förenklade förfarande ska tillverkaren med hjälp av specifik teknisk dokumentation visa produktens överensstämmelse med tillämpliga krav.
2. Ett tekniskt bedömningsorgan eller ett anmält organ ska bedöma och bekräfta att kraven i denna artikel är uppfyllda.

Artikel 66

Specialtillverkade produkter som inte är serietillverkade

1. I fråga om produkter som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation och som är individuellt tillverkade eller specialtillverkade i en process som inte innebär serietillverkning, för en särskild beställning och som installeras i ett enda identifierat byggnadsverk av tillverkare som också är ansvariga för att dessa produkter införlivas på ett säkert sätt i byggnadsverk, får tillverkaren byta ut prestandabedömningsdelen av det tillämpliga systemet, i enlighet med vad som anges i bilaga V, mot specifik teknisk dokumentation som styrker att denna produkt är i överensstämmelse med de tillämpliga kraven samt tillhandahåller uppgifter som är likvärdiga med de uppgifter som krävs enligt denna förordning och de tillämpliga harmoniserade tekniska specifikationerna. Likvärdighet uppfylls om alla nödvändiga uppgifter och krav som är tillämpliga på det aktuella byggnadsverket och dess framtida rivning, inklusive återanvändning, återtillverkning och återvinning av de installerade produkterna, tillhandahålls eller uppfylls utgående från metoder som motsvarar teknikens ståndpunkt.
2. Ett anmält organ eller ett tekniskt bedömningsorgan ska, utöver de uppgifter som anges i bilaga V, bedöma och intyga att de skyldigheter som avses i punkt 1 fullgörs korrekt.

Erkännande av bedömning och kontroll av ett annat anmält organ

1. Ett anmält organ (*ett erkännande anmält organ*) får avstå från att bedöma och kontrollera ett visst föremål som ska bedömas eller kontrolleras i enlighet med denna förordning och erkänna den bedömning och kontroll som ett annat anmält organ har utfört för samma ekonomiska aktör om
 - (a) föremålet har bedömts och kontrollerats på ett korrekt sätt av det andra anmälda organet, vilket kan antas föreligga – även om det kan bli föremål för motbevisning – om rapporten i fråga inte innehåller några uppgifter som tyder på ett fel,
 - (b) det finns en överenskommelse mellan de två anmälda organen som ålägger dem att dela all information om bedömningen och kontrollen samt deras respektive intyg och rapporter,
 - (c) den ekonomiska aktör som är föremål för bedömning eller kontroll samtycker till att dela alla relevanta uppgifter och dokument med det erkännande anmälda organet,
 - (d) intygets giltighet är begränsat till giltigheten av det intyg som utfärdats av det andra anmälda organet.

Denna punkt ska också tillämpas på provningsrapporter som inte leder till certifiering och på bedömningar av beräkningar av miljöhållbarheten som gjorts i enlighet med förordning (EU)... [förordningen om ekodesign för hållbara produkter].

2. Om det anmälda organet vill erkänna en bedömning eller en kontroll som utförts av ett annat anmält organ för en sådan ekonomisk aktör för vilken endast det andra anmälda organet är ansvarigt för (*den andra ekonomiska aktören*) under förutsättning att det dessutom finns ett avtal mellan de två ekonomiska aktörerna som säkerställer det fria flödet av all information mellan dem och de anmälda organen i syfte att säkerställa att denna förordning efterlevs, ska erkännandet endast vara möjligt
 - (a) vid kontrollen av beräkningar av miljöhållbarheten för den andra ekonomiska aktören, dvs. leverantören eller tjänsteleverantören, och deras respektive levererade varor eller tjänster, eller
 - (b) när det gäller komponenter, där dessa komponenter inte utgör hela produkten.

Detta stycke ska också tillämpas på bedömningar av beräkningar av miljöhållbarheten som görs enligt förordning (EU)... [förordningen om ekodesign för hållbara produkter].

KAPITEL VIII

MARKNADSKONTROLL OCH SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 68

Klagomålsportal

1. Kommissionen ska inrätta ett system som gör det möjligt för alla fysiska eller juridiska personer att dela klagomål eller rapporter som anknyter till eventuell bristande överensstämmelse med denna förordning.
2. Om kommissionen anser att ett klagomål eller en rapport är relevant och motiverad ska den tilldela klagomålet eller rapporten till en marknadskontrollmyndighet för uppföljning med den berörda fysiska eller juridiska personen i enlighet med artikel 11.7 a i förordning (EU) 2019/1020.

Artikel 69

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska bland sina marknadskontrollmyndigheter utse en eller flera *behöriga myndigheter* som har den särskilda kunskap som behövs för att bedöma produkter både tekniskt och rättsligt.
2. Medlemsstaterna ska bland sina behöriga myndigheter utse den *nationella behöriga myndighet* som ska fungera som kontaktpunkt för kontakter med andra medlemsstater.

Artikel 70

Förfarande för att hantera bristande överensstämmelse

1. Om en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat har tillräckliga skäl att anta att vissa produkter, som omfattas av en byggproduktstandard eller för vilka en europeisk teknisk bedömning har utfärdats, eller dess tillverkare inte uppfyller kraven, ska den göra en utvärdering av produkterna och den berörda tillverkaren, som omfattar de respektive krav som fastställs i denna förordning. De berörda ekonomiska aktörerna ska vid behov samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Om marknadskontrollmyndigheten vid utvärderingen konstaterar att produkterna eller tillverkaren inte uppfyller de krav och skyldigheter som föreskrivs i denna förordning ska den utan dröjsmål kräva att de ekonomiska aktörer som berörs vidtar alla lämpliga korrigerande åtgärder för att få produkterna eller tillverkaren att överensstämma med dessa krav och skyldigheter eller dra tillbaka produkterna från marknaden eller återkalla dem inom en rimlig tid som står i proportion till typen eller graden av bristande överensstämmelse. De korrigerande åtgärder som de ekonomiska aktörerna ska vidta kan omfatta de åtgärder som förtecknas i artikel 16.3 i förordning (EU) 2019/1020.

Marknadskontrollmyndigheten ska informera de anmälda organen om detta, om anmälda organ är inblandade.

2. Om marknadskontrollmyndigheten anser att den bristande överensstämmelsen inte är begränsad till det nationella territoriet ska den underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om resultaten av utvärderingen och om de åtgärder som den ålagt de ekonomiska aktörerna att vidta.
3. De ekonomiska aktörerna ska vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder i fråga om alla de berörda produkter som dessa ekonomiska aktörer har tillhandahållit på unionsmarknaden.
4. Om de ekonomiska aktörer som berörs inte vidtar adekvata korrigeringsåtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, eller om den bristande överensstämmelsen kvarstår, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga provisoriska eller slutgiltiga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av produkterna på marknaden, eller dra tillbaka produkterna från marknaden eller återkalla dem.

Marknadskontrollmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta allmänheten, och via den nationella behöriga myndigheten, kommissionen och övriga medlemsstater om dessa åtgärder.
5. I den information som avses i punkt 4 sista meningen ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera de produkter som inte uppfyller kraven, produkternas ursprung, den påstådda bristande överensstämmelsens art och den risk produkten utgör, vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska i synnerhet ange om den bristande överensstämmelsen beror på
 - (a) att produkterna inte uppfyller angivna prestanda och/eller de krav som rör uppfyllandet av de grundläggande krav för byggnadsverk som fastställs i denna förordning,
 - (b) att tillverkaren inte uppfyller sina skyldigheter,
 - (c) brister i de harmoniserade tekniska specifikationerna eller i ett europeiskt bedömningsdokument.
6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på de berörda produkternas bristande överensstämmelse samt om eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.
7. Om inga invändningar framförts inom två månader efter mottagandet av de upplysningar som avses i punkt 4 av vare sig en medlemsstat eller kommissionen i fråga om en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat med avseende på berörd produkt ska denna åtgärd bedömas som berättigad.
8. De andra medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga begränsningsåtgärder vidtas utan dröjsmål i fråga om den produkt eller tillverkare som berörs, såsom att produkterna dras tillbaka från deras marknad.

Artikel 71

Unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, när det förfarande som avses i artikel 70.4 avslutats, görs invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål samråda med medlemsstaterna och de berörda ekonomiska aktörerna samt utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om åtgärden är motiverad eller inte.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarandet som avses i artikel 88.1.

Kommissionen ska rikta sitt beslut till alla medlemsstater och omedelbart underrätta dem och de berörda ekonomiska aktörerna om detta.

2. Om den nationella åtgärden anses vara motiverad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den produkt som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses vara omotiverad, ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.
3. Om den nationella åtgärden anses vara motiverad och produktens eller tillverkarens bristande överensstämmelse anses bero på brister i de byggproduktstandarder som avses i artikel 70.5 c, ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Artikel 72

Produkter som uppfyller kraven men som likväl utgör en risk

1. Om en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat efter att ha utfört en utvärdering enligt artikel 70.1 finner att vissa produkter, även om de står i överensstämmelse med denna förordning, utgör en risk för uppfyllandet av de grundläggande kraven för byggnadsverk, människors hälsa eller säkerhet, för miljön eller för andra aspekter av skydd i allmänhetens intresse ska den ålägga de berörda ekonomiska aktörerna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda produkterna när de släpps ut på marknaden inte längre utgör en sådan risk, eller för att dra tillbaka produkterna från marknaden eller återkalla dem inom en rimlig tidsperiod som medlemsstaten fastställer i förhållande till typen av risk.
2. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla korrigeringsåtgärder vidtas i fråga om alla de produkter som berörs och som den ekonomiska aktören tillhandahållit på marknaden inom hela unionen.
3. Marknadskontrollmyndigheten ska via den nationella behöriga myndigheten omedelbart informera kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den berörda produkten, produktens ursprung och leveranskedja, den risk produkten utgör, vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.
4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och de berörda ekonomiska aktörerna samt utvärdera de nationella åtgärder som vidtagits.

På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om åtgärden är motiverad eller inte, och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.1.
6. Kommissionen ska rikta sitt beslut till alla medlemsstater och omedelbart underrätta dem och de berörda ekonomiska aktörerna om detta.

Artikel 73

Minimikontroller och minimikrav på personalresurser

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 87 för att komplettera denna förordning genom att fastställa det minsta antal kontroller som ska utföras av varje medlemsstats marknadskontrollmyndigheter av de specifika produkter som omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer eller i förhållande till de särskilda krav som fastställs i sådana åtgärder, för att säkerställa att kontrollerna utförs i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa en effektiv efterlevnad av denna förordning. I de delegerade akterna får, i förekommande fall, anges vilken typ av kontroller som krävs och vilka metoder som ska användas.
2. Kommissionen ges också befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 87 för att komplettera denna förordning genom att fastställa det minsta mängden personalresurser som medlemsstaterna ska använda för marknadskontroll av produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 74

Samordning och stöd för marknadskontroll

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska den grupp för administrativt samarbete som inrättats i enlighet med artikel 30.2 i förordning (EU) 2019/1020 sammanträda regelbundet, vid behov, på motiverad begäran av kommissionen eller av två eller flera deltagande marknadskontrollmyndigheter.

Inom ramen för utförandet av de uppgifter som anges i artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020 ska gruppen för administrativt samarbete stödja genomförandet av denna förordning, särskilt genom att fastställa gemensamma prioriteringar för marknadskontroll.
2. På grundval av de prioriteringar som fastställts i samråd med gruppen för administrativt samarbete ska kommissionen
 - (a) anordna gemensamma marknadskontroll- och testprojekt på områden av gemensamt intresse,
 - (b) anordna gemensamma investeringar i kapacitet för marknadskontroll, inbegripet utrustning och it-verktyg,
 - (c) anordna gemensam utbildning för personalen vid marknadskontrollmyndigheter, anmälade myndigheter och anmälda organ, inbegripet om korrekt tolkning och tillämpning av denna förordning och om metoder och tekniker som är relevanta för tillämpning eller kontroll av överensstämmelsen med den,

- (d) utarbeta riktlinjer för tillämpning och efterlevnad av de krav och skyldigheter som fastställs i de delegerade akter som avses i artikel 4.3 och 4.4. samt artikel 5.2 och 5.3 och de delegerade akter som avses i artikel 22.4, inbegripet gemensam praxis och gemensamma metoder för effektiv marknadskontroll.

Unionen ska vid behov finansiera de åtgärder som avses i leden a, b och c.

- 3. Kommissionen ska tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd för att säkerställa att gruppen för administrativt samarbete fullgör sina uppgifter enligt artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020 och denna artikel.

Artikel 75

Kostnadstäckning

Marknadskontrollmyndigheterna ska ha rätt att från ekonomiska aktörer som innehar en produkt som inte uppfyller kraven eller från tillverkaren återkräva kostnaderna för inspektion av handlingar och provning av fysiska produkter.

Artikel 76

Rapportering och riktmärkning

- 1. Marknadskontrollmyndigheterna ska i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 föra in information om arten av och allvarlighetsgraden i eventuella sanktioner som påförts i samband med bristande överensstämmelse med denna förordning.
- 2. Kommissionen ska vartannat år senast den 30 juni utarbeta en rapport utifrån den information som marknadskontrollmyndigheterna fört in i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020. Den första av dessa rapporter ska offentliggöras senast den [*Publikationsbyrå: Vänligen lägg till datum: två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas*].

Rapporten ska inbegripa

- (a) information om typen av och antalet kontroller som marknadskontrollmyndigheterna utfört under de två föregående kalenderåren i enlighet med artikel 34.4 och 34.5 i förordning (EU) 2019/1020,
 - (b) information om de nivåer av bristande överensstämmelse som konstaterats och om arten av och allvarlighetsgraden i de sanktioner som påförts för de två föregående kalenderåren för produkter som omfattas av delegerade akter som antagits i enlighet med artiklarna 4, 5, 6 och 22 i denna förordning,
 - (c) vägledande riktmärken för marknadskontrollmyndigheterna när det gäller kontrollfrekvensen och arten av och allvarlighetsgraden i påförda sanktioner.
- 3. Kommissionen ska offentliggöra den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och offentliggöra en sammanfattning av rapporten.

KAPITEL IX

INFORMATION OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 77

Informationssystem för harmoniserat beslutsfattande

1. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla ett informations- och kommunikationssystem för insamling, behandling och lagring av information i strukturerad form i frågor som rör tolkningen eller tillämpningen av bestämmelser som fastställs i eller antas med stöd av denna förordning, i syfte att säkerställa en harmoniserad tillämpning av dessa bestämmelser.

Utöver kommissionen och medlemsstaterna ska marknadskontrollmyndigheter, de centrala samordningskontoren som utsetts enligt artikel 10.3 i förordning (EU) 2019/1020, de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020, anmälade myndigheter, anmälda organ och kontaktpunkter för byggprodukter ha tillgång till informations- och kommunikationssystemet. Kommissionen får genom genomförandebeslut ge myndigheter i tredjeländer som frivilligt tillämpar denna förordning eller som har regleringssystem för byggprodukter som liknar denna förordning åtkomst till informations- och kommunikationssystemet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.1.

2. De organ som förtecknas i punkt 1 får använda informations- och kommunikationssystemet för att ta upp frågor som rör tolkningen eller tillämpningen av bestämmelserna i eller med stöd av denna förordning, inbegripet förhållandet mellan dem och andra bestämmelser i unionsrätten. De ska ta upp sådana frågor om det finns rimliga tvivel om hur dessa bestämmelser ska tillämpas eller tolkas i en viss situation.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska rimliga tvivel antas föreligga om de organ som anges i punkt 1
 - (a) är medvetna om eller görs medvetna om att något annat organ tillämpar eller tolkar de bestämmelser som fastställs i eller med stöd av denna förordning på ett sätt som avviker från deras egen praxis,
 - (b) är medvetna om eller har gjorts medvetna om frågor eller problem som tagits upp via informations- och kommunikationssystemet som anknyter till den situation de ställts inför eller deras egen praxis,
 - (c) ställs inför en situation som inte förutses i de bestämmelser som fastslås i eller med stöd av denna förordning när den först offentliggjordes eller hänvisades till i *Europeiska unionens officiella tidning*, särskilt men inte uteslutande i fråga om situationer som uppstått efter att nya produkter eller affärsmodeller uppkommit,
 - (d) måste tillämpa bestämmelser som fastställts i eller med stöd av denna förordning i en situation där även andra unionsbestämmelser är tillämpliga, och eventuella därav resulterande frågor.

4. När det berörda organet tar upp en fråga eller ett problem ska det i informations- och kommunikationssystemet föra in information om
 - (a) alla beslut som fattats i den fråga eller det problem som tagits upp,
 - (b) det förmodade skälet/motivet till det tillvägagångssätt som valts,
 - (c) en eventuell alternativ metod som det har identifierat och dess respektive skäl/motiv.
5. Medlemsstaterna ska inrätta ett nationellt informationssystem eller en e-postlista för att informera myndigheterna, de ekonomiska aktörer som är verksamma på deras territorium, tekniska bedömningsorgan och anmälda organ med verksamhetsställe på deras territorium och, på begäran, även andra tekniska bedömningsorgan och anmälda organ, om alla frågor som är relevanta för en korrekt tolkning eller tillämpning av de bestämmelser som fastställs i eller med stöd av denna förordning. I detta sammanhang ska de ta hänsyn till den information som finns tillgänglig i det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1.
6. Myndigheter, ekonomiska aktörer, tekniska bedömningsorgan och anmälda organ med verksamhetsställe i respektive medlemsstat ska registrera sig i det systemet eller den e-postlistan och ta hänsyn till all information som förmedlas via dem.
7. Det nationella informationssystemet eller e-postlisttjänsten ska på den nationella behöriga myndighetens vägnar kunna ta emot klagomål från alla fysiska eller juridiska personer, inbegripet tekniska bedömningsorgan och anmälda organ, om den inkonsekventa tillämpningen av de bestämmelser som fastställs i eller med stöd av denna förordning. Om det anses lämpligt ska den nationella behöriga myndigheten vidarebefordra sådana klagomål till andra medlemsstaters behöriga myndigheter och till kommissionen.
8. Medlemsstaterna och kommissionen får använda artificiell intelligens för att upptäcka skiljaktigheter i beslutspraxisen.

Artikel 78

EU:s databas eller system för byggprodukter

1. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att inrätta en databas eller ett unionssystem för byggprodukter som i möjligaste mån bygger på det digitala produktpasset som inrättades genom förordning (EU)... [förordningen om ekodesign för hållbara produkter].
2. Ekonomiska aktörer har rätt att få tillgång till all information som lagras i databasen eller systemet och som specifikt berör dem. De kan begära att felaktiga uppgifter korrigeras.
3. Kommissionen får genom genomförandakter ge myndigheter i tredjeländer, som frivilligt tillämpar denna förordning eller som har regleringssystem för byggprodukter som motsvarar denna förordning, tillträde till denna databas eller detta system under förutsättning att dessa länder
 - (a) säkerställer konfidentialitet,

- (b) är partner i en mekanism för laglig överföring av personuppgifter i enlighet med förordning (EU) 2016/679⁴⁸,
- (c) åtar sig att aktivt engagera sig genom att anmäla fakta som kan utlösa behovet av åtgärder från marknadskontrollmyndigheternas sida, och
- (d) åtar sig att från sitt territorium vidta åtgärder mot ekonomiska aktörer som överträder denna förordning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.1.

Artikel 79

Kontaktpunkter för byggprodukter

1. Medlemsstaterna ska stödja de ekonomiska aktörerna genom kontaktpunkter för byggprodukter. Medlemsstaterna ska utse och underhålla minst en kontaktpunkt för byggprodukter inom sitt territorium och säkerställa att kontaktpunkterna för byggprodukter har tillräckliga befogenheter och resurser för att kunna utföra sina uppgifter korrekt, och i vilket fall som helst minst en heltidsekvivalent per medlemsstat och ytterligare en heltidsekvivalent per tio miljoner invånare. De ska se till att kontaktpunkterna för byggprodukter tillhandahåller sina tjänster i enlighet med förordning (EU) 2018/1724⁴⁹ och att de samordnar verksamheten med de kontaktpunkter för produkter som inrättats i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) 2019/515⁵⁰.
2. Kontaktpunkter för byggprodukter ska på begäran från en ekonomisk aktör eller en marknadskontrollmyndighet i en annan medlemsstat lämna all användbar produktrelaterad information såsom
 - (a) elektroniska kopior av, eller elektronisk tillgång till, de nationella tekniska regler och nationella administrativa förfaranden som är tillämpliga på produkter inom det territorium där kontaktpunkterna för produkter är etablerade,
 - (b) information om huruvida dessa produkter omfattas av krav på förhandstillstånd enligt nationell lagstiftning,
 - (c) regler för införlivande, montering eller installation av produkter.
 Kontaktpunkterna för byggprodukter ska också lämna information om produktrelaterade bestämmelser i denna förordning och i akter som antagits i enlighet med den.
3. Kontaktpunkterna för byggprodukter ska svara inom 15 arbetsdagar från mottagandet av varje begäran enligt punkt 3.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012. EUT L 295, 21.11.2018, s. 1.

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/515 av den 19 mars 2019 om ömsesidigt erkännande av varor som är lagligen saluförda i en annan medlemsstat och om upphävande av förordning (EG) nr 764/2008. EUT L 91, 29.3.2019, s. 1.

4. Kontaktpunkterna för byggprodukter får inte ta ut avgifter för att lämna information enligt punkt 3.
5. Kontaktpunkterna för byggprodukter ska kunna utföra sina uppgifter på ett sätt som undviker intressekonflikter, särskilt vad beträffar förfarandena för erhållande av CE-märkning.
6. Punkterna 1–6 gäller även för produkter som ännu inte omfattas av harmoniserade tekniska specifikationer.
7. Kommissionen ska offentliggöra och uppdatera förteckningen över de nationella kontaktpunkterna för byggprodukter.

Artikel 80

Utbildning och utbyten av personal

1. Marknadskontrollmyndigheter, kontaktpunkter för byggprodukter, utseende myndigheter, tekniska bedömningsorgan, anmälade myndigheter och anmälda organ ska säkerställa att deras personal
 - (a) håller sig uppdaterad på sina respektive kompetensområden och får regelbunden vidareutbildning för detta ändamål, och
 - (b) får regelbunden utbildning om harmoniserad tolkning och tillämpning av de bestämmelser som fastställs i eller med stöd av denna förordning.
2. Kommissionen ska regelbundet och minst en gång om året anordna gemensamma utbildningstillfällen för personalen vid marknadskontrollmyndigheter, anmälade myndigheter och anmälda organ. Kommissionen ska anordna dessa utbildningstillfällen i samarbete med medlemsstaterna.

Utbildningstillfällena ska vara öppna för deltagande av personalen vid de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020, de centrala samordningskontoren som utsetts enligt artikel 10.3 i förordning (EU) 2019/1020 och, i förekommande fall, andra myndigheter i medlemsstaterna som deltar i genomförandet eller kontrollen av efterlevnaden av denna förordning. Kommissionen kan genom ett genomförandebeslut ge tillträde för myndigheter i tredjeländer som frivilligt tillämpar denna förordning eller som har ett regleringssystem för byggprodukter som motsvarar denna förordning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.1.
3. Kommissionen får i samarbete med medlemsstaterna organisera program för utbyten av personal mellan marknadskontrollmyndigheter, anmälade myndigheter och anmälda organ i två eller flera medlemsstater.

Artikel 81

Delade roller och gemensamt beslutsfattande

1. För att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning när det gäller marknadskontroll, utseende och övervakning av tekniska bedömningsorgan, anmälda organ och kontaktpunkter för byggprodukter får medlemsstaterna utse

- (a) ett organ eller en myndighet som inrättats i samarbete med en annan medlemsstat eller andra medlemsstater för gemensamt utseende,
- (b) ett organ eller en myndighet som redan har utsetts av en annan medlemsstat för samma ändamål, i samarbete med den medlemsstaten.

De berörda medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att de delade organen eller myndigheterna uppfyller alla relevanta krav. De ska vara gemensamt ansvariga för dem, medan beslut som fattas mot fysiska eller juridiska personer i en viss medlemsstat endast är juridiskt tillämpliga i den medlemsstaten.

2. Myndigheterna i olika medlemsstater får, utan att det påverkar deras enskilda skyldigheter enligt denna förordning eller andra lagstiftningsakter, dela resurser och ansvar för att säkerställa en harmoniserad tillämpning eller effektiv efterlevnad av denna förordning.

I detta syfte får de också

- (a) fatta gemensamma beslut, särskilt när det gäller gemensam gränsöverskridande verksamhet eller ekonomiska aktörer som är verksamma på de berörda medlemsstaternas territorium,
- (b) upprätta gemensamma projekt, såsom gemensamma marknadskontroll- eller provningsprojekt,
- (c) samla resurser för särskilda ändamål, t.ex. för att bygga upp testkapacitet eller för internetövervakning,
- (d) delegera utförandet av uppgifter till en motsvarande myndighet i en annan medlemsstat, samtidigt som de formellt ansvarar för de beslut som fattas av den myndigheten,
- (e) överföra en uppgift från en medlemsstat till en annan, förutsatt att en sådan överföring tydligt meddelas alla berörda parter.

De berörda medlemsstaterna ska vara gemensamt ansvariga för de åtgärder som vidtas i enlighet med denna punkt.

KAPITEL X

INTERNATIONELLT SAMARBETE

Artikel 82

Internationellt samarbete

1. Kommissionen får samarbeta, bland annat genom informationsutbyte, med tredjeländer eller internationella organisationer inom tillämpningsområdet för denna förordning, bland annat genom
 - (a) tillsynsåtgärder och åtgärder som rör säkerhet och skydd av miljön, inbegripet marknadskontroll,
 - (b) utbyte av uppgifter om ekonomiska aktörer,
 - (c) bedömningsmetoder och produktprovning,
 - (d) samordnade återkallelser av produkter, begäran om korrigerande åtgärder och andra liknande åtgärder,

- (e) vetenskapliga, tekniska och regleringsmässiga frågor som syftar till att förbättra produktsäkerheten eller miljöskyddet.
 - (f) nya frågor som har stor inverkan på hälsa och säkerhet,
 - (g) verksamhet med anknytning till standardisering, och
 - (h) utbyten av tjänstemän.
2. Kommissionen får förse tredjeländer eller internationella organisationer med utvald information från den databas eller system för byggprodukter som avses i artikel 78, det system som avses i artikel 77 och information som utbyts mellan myndigheter i enlighet med denna förordning och ta emot relevant information om produkter och om förebyggande, restriktiva och korrigerande åtgärder som vidtagits av dessa tredjeländer eller internationella organisationer. Kommissionen ska i förekommande fall dela sådan information med de nationella myndigheterna.
3. Det informationsutbyte som avses i punkt 2 får ske i form av antingen
- (a) ett icke-systematiskt utbyte, i vederbörligen motiverade och specifika fall,
 - (b) ett systematiskt utbyte, baserat på ett administrativt arrangemang som specificerar vilken typ av information som ska utbytas och villkoren för utbytet.
4. Kandidatländer och tredjeländer kan delta fullt ut i det databassystem som avses i artikel 78, det system som avses i artikel 77 och i informationsutbytet mellan myndigheter enligt artikel 80, förutsatt att deras lagstiftning är anpassad till denna förordning eller att de erkänner intyg som utfärdats av anmälda organ eller europeiska tekniska bedömningar i enlighet med denna förordning. Ett sådant deltagande förutsätter att de uppfyller samma skyldigheter enligt denna förordning som EU:s medlemsstater, inbegripet anmälnings- och uppföljningsskyldigheter. Fullt deltagande i den databas eller det system som avses i artikel 78 och i det system som avses i artikel 77 ska grundas på avtal mellan Europeiska unionen och dessa länder.
5. Om avtal med tredjeländer tillåter ömsesidigt stöd i fråga om verkställighet får medlemsstaterna, efter samråd med kommissionen, använda de befogenheter som anges i kapitel VIII, även för åtgärder mot ekonomiska aktörer som agerar olagligt i eller med avseende på tredjeländer, förutsatt att tredjeländerna respekterar de grundläggande värden som avses i artikel 2 i EU-fördraget, inbegripet rättsstatsprincipen. Medlemsstaterna får via kommissionen begära att tredjeländer verkställer åtgärder som antagits i enlighet med kapitel VIII. Inget samarbete enligt denna punkt ska äga rum om det inte finns någon faktisk ömsesidighet eller om kommissionen tar upp andra farhågor, särskilt när det gäller de rättsliga villkor som anges i denna artikel eller uppgifternas konfidentialitet.
6. Allt informationsutbyte enligt denna artikel ska, i den mån det rör sig om personuppgifter, genomföras i enlighet med EU:s dataskyddsregler. Om kommissionen inte har antagit något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679 med avseende på det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen, ska informationsutbytet utesluta personuppgifter. Om ett beslut om adekvat skyddsnivå har antagits för tredjelandet eller den internationella organisationen får informationsutbytet med det tredjelandet eller den internationella organisationen innehålla personuppgifter som omfattas av beslutet om adekvat skyddsnivå, men endast i den utsträckning som ett sådant utbyte är nödvändigt i det enda syftet att skydda hälsa, säkerhet eller miljö.

7. Den information som utbyts i enlighet med denna artikel ska endast användas för att skydda hälsa, säkerhet eller miljö och respektera sekretessbestämmelserna.

KAPITEL XI

INCITAMENT OCH OFFENTLIG UPPHANDLING

Artikel 83

Medlemsstaternas incitament

1. Om medlemsstaterna erbjuder incitament för en produktkategori som omfattas av en delegerad akt där det fastställs prestandaklasser i enlighet med artikel 4.4 a eller ett ”trafikljussystem” i enlighet med artikel 22.5, ska dessa incitament inriktas på de två allmännaste klasserna/färgkoderna eller på högre klasser/bättre färgkoder.

Om det i en delegerad akt fastställs prestandaklasser för mer än en hållbarhetsparameter ska det anges i den för vilken parameter denna artikel bör genomföras.

2. Om ingen delegerad akt antas i enlighet med artikel 4.4 får kommissionen i de delegerade akter som antas enligt artikel 4.3 ange vilka prestandanivåer kopplade till produktparametrar som medlemsstaternas incitament ska gälla.

När kommissionen gör detta ska den beakta följande kriterier

- (a) produkternas relativa överkomlighet beroende på deras prestanda,
- (b) behovet av att säkerställa en tillräcklig efterfrågan på mer miljömässigt hållbara produkter.

Artikel 84

Miljöanpassad offentlig upphandling

1. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom delegerade akter i enlighet med artikel 87 genom att fastställa hållbarhetskrav som är tillämpliga på offentliga kontrakt, inbegripet medlemsstaternas genomförande, övervakning och rapportering av dessa krav.

2. Krav som antas i enlighet med punkt 1 för offentliga kontrakt som tilldelas av upphandlande myndigheter, enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3.1 i direktiv 2014/25/EU, eller upphandlande enheter enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU, kan ta formen av obligatoriska tekniska specifikationer, urvalskriterier, tilldelningskriterier, klausuler om fullgörande av kontrakt eller mål, beroende på vad som är lämpligt.

3. När kommissionen fastställer krav i enlighet med punkt 1 för offentlig upphandling ska den beakta följande kriterier

- (a) värdet på och volymen av de offentliga kontrakt som tilldelats för den berörda produktfamiljen eller produktkategorin eller för de tjänster eller entreprenader där den berörda produktfamiljen eller produktkategorin används,
- (b) behovet av att säkerställa en tillräcklig efterfrågan på miljömässigt mer hållbara produkter,

- (c) den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter att köpa miljömässigt mer hållbara produkter, utan att detta medför oproportionerliga kostnader.

KAPITEL XII

PRODUKTERS RÄTTSLIGA STATUS

Artikel 85

Produkters rättsliga status

Kommissionen får på vederbörligen motiverad begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, genom genomförandeakter, fastställa om ett specifikt föremål eller kategori av produkter omfattas av definitionen av byggprodukt eller utgör en produkt som avses i artikel 2.1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88.2 i denna förordning.

KAPITEL XIII

ÄNDRINGAR

Artikel 86

Ändringar av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 4.5 ska följande text läggas till: ”[(EU) 2020/...(*⁵¹)]”
- (2) I bilaga I ska följande punkt läggas till som punkt 72 i förteckningen över harmoniserad unionslagstiftning:

”72. Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av förordning (EU) 305/2011 (Publikationsbyrån fyller i detaljerna för offentliggörande i EUT).”.

KAPITEL XIV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 87

Delegerade akter

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁵¹ * [Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av förordning (EU) 305/2011 (Publikationsbyrån fyller i detaljerna för offentliggörande i EUT)].”

2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artikel 4.3, 4.4 och 4.5, artikel 5.2 och 5.3, artikel 6.1–6.3, artikel 8, artikel 11.3, artikel 22.4 och 22.5, artikel 35.4, artikel 44.1, artikel 73.1 och 73.2, artikel 78.1, artikel 84.1 och artikel 90.4 ska ges till kommissionen för en period på fem år från [den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁵².
4. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4.3, 4.4 och 4.5, artikel 5.2 och 5.3, artikel 6.1–6.3, artikel 8, artikel 11.3, artikel 22.4 och 22.5, artikel 35.4, artikel 44.1, artikel 73.1 och 73.2, artikel 78.1, artikel 84.1 och artikel 90.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.3, 4.4 och 4.5, artikel 5.2 och 5.3, artikel 6.1–6.3, artikel 8, artikel 11.3, artikel 22.4 och 22.5, artikel 35.4, artikel 44.1, artikel 73.1 och 73.2, artikel 78.1, artikel 84.1 och artikel 90.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 88

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för byggprodukter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas (rådgivande förfarande).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas (granskningsförfarande).
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas (skyndsamt granskningsförfarande).

⁵² Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

Ansökningar, beslut, dokumentation och information i elektroniskt format

1. Alla ansökningar från eller till anmälda organ eller tekniska bedömningsorgan och beslut som fattas av dessa organ eller myndigheter i enlighet med denna förordning kan lämnas på papper eller i ett allmänt använt elektroniskt format, förutsatt att underskriften är förenlig med förordning (EU) nr 910/2014 och att den undertecknande personen har anförtrots att företräda organet eller den ekonomiska aktören i enlighet med medlemsstaternas lagstiftning eller unionslagstiftningen.
2. All dokumentation som krävs enligt artikel 19.7, artikel 21.3, artiklarna 64–66 och bilaga V kan lämnas på papper eller i ett allmänt använt elektroniskt format och på ett sätt som möjliggör nedladdning via icke änderingsbara länkar (permalänkar).

Alla informationskrav som fastställs i artikel 7.3, 7.4 och 7.6, artikel 19.1, 19.3, 19.5 och 19.6, artikel 20.2 och 20.3, artikel 21.6–21.9, artikel 22.2 f och i, artikel 23.5, artikel 24.6, artikel 25.2, artikel 26.4, artikel 27.2, artiklarna 28–39, artikel 41.3, artikel 44.3, 44.4, 44.6 och 44.7, artikel 45.3, artikel 46.2, artikel 47, artikel 49.5, artikel 50.11, artikel 53.1, artikel 58.1, artikel 59.2, artikel 61, artikel 70.1, 70.2, 70.4 och 70.6, artikel 71.2, artikel 72.1, 72.3 och 72.5, artikel 76, artikel 77, artikel 78.3, artikel 79.2 och 79.3, artikel 80.2, artikel 82.1–82.3, 82.6 och 82.7 och artikel 91 kan uppfyllas på elektronisk väg. Information som ska lämnas i enlighet med del D i bilaga I och harmoniserade tekniska specifikationer som specificerar den ska dock lämnas på papper för produkter som inte är märkta ”ej avsedda för konsumenter” eller ”endast för yrkesmässigt bruk”. Konsumenterna kan dessutom begära att all annan information lämnas i pappersform.

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för bristande överensstämmelse med denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa regler tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast tre månader efter ikraftträdandet av denna förordning samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.
2. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för följande fall av bristande överensstämmelse från de ekonomiska aktörernas sida:
 - (a) Utsläppande av eller tillhandahållande på marknaden av en produkt som inte är CE-märkt även om CE-märkning är obligatorisk.
 - (b) Anbringande av CE-märkning i strid med artikel 17.1 eller utan de korrekta upplysningar som ska lämnas tillsammans med CE-märkningen i enlighet med artikel 17.2.
 - (c) Anbringande av CE-märkning utan föregående utfärdande av en prestandadeklaration.
 - (d) Utfärdande av en prestandadeklaration eller deklaration om överensstämmelse utan att villkoren är uppfyllda.

- (e) PrestandadeklARATIONEN eller deklARATIONEN om överensstämmelse är ofullständig eller felaktig.
 - (f) Den tekniska dokumentationen saknas, är ofullständig eller felaktig.
 - (g) Upplysningar som ska lämnas i enlighet med del D i bilaga I och harmoniserade tekniska specifikationer saknas, är ofullständiga eller felaktiga.
 - (h) Upplysningar som avses i artikel 21.4, artikel 22.2 f och i eller artikel 21.7 och artikel 24 saknas, är ofullständiga eller felaktiga.
 - (i) Något annat administrativt krav enligt artiklarna 21, 22 eller 24 är inte uppfyllt.
 - (j) Nödvändiga upplysningar till anmälda organ, tekniska bedömningsorgan eller myndigheter har inte lämnats eller är felaktiga.
 - (k) Åtgärder som har begärts vid bristande överensstämmelse eller risk, som är obligatoriska enligt artikel 21.8 och 21.9, artikel 23.3 d och e, artikel 24.5, artikel 25.2 jämförd med artikel 24.5, artikel 27.2 c jämförd med artikel 24.5 och artikel 27.2 d, e och g, har inte vidtagits.
 - (l) De skyldigheter för kontroll av produkter och dokumentation som de ekonomiska aktörerna har enligt artiklarna 23–27 är inte uppfyllda.
 - (m) 3D-utskriftstjänster tillhandahålls i strid med artikel 28.
3. Medlemsstaterna ska särskilt fastställa regler om sanktioner för följande fall av bristande överensstämmelse från de ekonomiska aktörernas sida:
- (a) Utfärdande av intyg, provningsrapporter eller europeiska tekniska bedömningar även om villkoren inte uppfylls.
 - (b) Underlåtenhet att dra tillbaka intyg, provningsrapporter eller europeiska tekniska bedömningar även om tillbakadragandet är obligatoriskt.
 - (c) Underlåtenhet att lämna upplysningar till anmälda organ, tekniska bedömningsorgan eller myndigheter, eller upplysningarna är felaktiga.
 - (d) Myndigheternas instruktioner följs inte.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 87 i syfte att fastställa proportionella minimisanktioner som riktar sig mot alla ekonomiska aktörer, tekniska bedömningsorgan och anmälda organ som är direkt eller indirekt inblandade i den bristande efterlevnaden av skyldigheterna i denna förordning.

Artikel 91

Utvärdering

Tidigast åtta år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning och av dess bidrag till den inre marknadens funktion och förbättringen av den miljömässiga hållbarheten hos produkter, byggnadsverk och bebyggd miljö. Kommissionen ska lämna en rapport om de viktigaste resultaten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

Rapporten bör vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av relevanta bestämmelser i denna förordning.

Artikel 92

Upphävande

Förordning (EU) 305/2011 upphör härmed att gälla med verkan från och med den 1 januari 2045.

Hänvisningar till förordning (EU) nr 305/2011 ska anses som hänvisningar till denna förordning enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 93

Undantag och övergångsbestämmelser

1. Kontaktpunkter för byggprodukter som utsetts enligt förordning (EU) nr 305/2011 ska också anses vara utsedda enligt denna förordning.
2. Tekniska bedömningsorgan och anmälda organ som utsetts enligt förordning (EU) nr 305/2011 ska också anses vara utsedda enligt denna förordning. De ska dock bedömas och utses på nytt av de medlemsstater som utser dem i enlighet med deras periodiska utvärderingscykel och senast [5 år efter ikraftträdandet]. Invändningsförfarandet i artikel 56.5 ska också tillämpas på tekniska bedömningsorgan i enlighet med artikel 43.2.
3. Följande standarder förblir gällande enligt denna förordning, som standarder enligt första stycket i artikel 4.2:
 - (a)
 - (b)
 - (c) [infogas efter förhandlingarna med lagstiftarna].
4. Europeiska bedömningsdokument som utfärdats före den [1 år efter ikraftträdandet] förblir giltiga till och med den [3 år efter ikraftträdandet], utom när de inte längre är giltiga av andra skäl. Produkter som släpps ut på marknaden på grundval av dessa får tillhandahållas på marknaden i ytterligare fem år.
5. De anmälda organens intyg eller provningsrapporter och europeiska tekniska bedömningar som utfärdats i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011 förblir giltiga i fem år efter ikraftträdandet av harmoniserade tekniska specifikationer för respektive produktfamilj eller produktkategori som antagits i enlighet med artikel 4.2, utom när dessa dokument inte längre är giltiga av andra skäl. Produkter som släpps ut på marknaden på grundval av dessa dokument får tillhandahållas på marknaden i ytterligare fem år.
6. De krav i kapitlen I, II och III som tillämpas på ekonomiska aktörer för vissa produktgrupper eller produktfamiljer ska tillämpas från och med ett år efter att den harmoniserade tekniska specifikationen som omfattar den produktgruppen eller produktfamiljen har trätt i kraft. Ekonomiska aktörer kan dock tillämpa dessa harmoniserade tekniska specifikationer från och med deras ikraftträdande genom att

iaktta ett förfarande som resulterar i en prestandadeklARATION eller en deklARATION om överensstämmelse.

7. Kommissionen ska inom två år efter ikraftträdandet av en harmoniserad teknisk specifikation som omfattar en viss produktgrupp eller en produktfamilj dra tillbaka från *Officiella tidningen* hänvisningar till harmoniserade standarder och europeiska bedömningsdokument som gäller respektive produktgrupp eller produktfamilj.

Artikel 94

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [1 månad efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av förordning (EU) nr 305/2011

1.2. Berörda politikområden

Den inre marknaden för byggprodukter.

Förslaget bidrar till följande överordnade ambitioner för Europeiska kommissionen: den gröna given, ett Europa rustat för den digitala tidsåldern, en ekonomi för människor, ett starkare Europa i världen.

1.3. Förslaget eller initiativet avser

- ☐ en ny åtgärd
- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁵³
- ☒ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

De två allmänna målen för översynen är att

1. skapa en väl fungerande inre marknad för byggprodukter, och
2. göra ramen lämplig för att bidra till målen för den gröna och digitala omställningen, i synnerhet den moderna, resurseffektiva och konkurrenskraftiga ekonomin.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

De specifika målen är följande:

- Häva blockeringen av det tekniska harmoniseringssystemet.
- Minska de nationella handelshindren för produkter som omfattas av förordningen om byggprodukter.
- Förbättra verkställigheten och marknadskontrollen.
- Skapa större tydlighet (mer omfattande definitioner, som minskar överlappningar, kollisioner regler med annan lagstiftning) och mer förenkling.
- Minska den administrativa bördan, bland annat genom förenkling och digitalisering.

⁵³

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

- Säkerställa säkra byggprodukter.
- Bidra till att minska byggprodukternas övergripande klimat- och miljöpåverkan, bland annat genom användning av digitala verktyg (digitalt produktpass).

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Översynen av förordningen om byggprodukter syftar till att reparera och förbättra den inre marknaden för byggprodukter. Det kommer att skapa lika villkor för alla producenter, särskilt små och medelstora företag i alla medlemsstater. Tillverkarna blir tvungna att uppfylla fler skyldigheter för att få ut sina produkter på marknaden, men samtidigt kommer de att få fler affärsmöjligheter. Dessutom kommer medlemsstaterna att ges befogenhet att undanta vissa mikroföretag från skyldigheterna i förordningen om byggprodukter. Den avsedda planerade arbetsdelningen och den tekniska finjusteringen med förordningen om ekodesign för hållbara produkter kommer att undvika onödiga bördor för små och medelstora företag, mikroföretag och andra företag. En bättre fungerande inre marknad kommer att minska produktionskostnaderna och därmed priserna och ge byggföretagen tillgång till ett bredare produktutbud. På det hela taget kommer tillverkarna och ekosystemet inom byggsektorn att gynnas av översynen.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Utgångspunkten för indikatorerna på standardiseringsområdet är **antalet godtagbara tekniska dokument som ska anges som harmoniserade standarder** i EUT av det totala antalet harmoniserade standarder som lämnas in till kommissionen för angivande. Denna indikator gör det möjligt att beräkna procentandelen angivanden och att bättre övervaka och identifiera skälen till icke-angivanden eller till att angivande nekas om några fortfarande finns kvar. Dessutom är **den genomsnittliga längden på processen från att kommissionen utfärdar en begäran om standardisering till att CEN levererar förslag till standarder** viktig eftersom den kommer att göra det möjligt att bedöma om ett av de problem som identifierats av berörda parter i standardiseringsprocessen, nämligen standardiseringsprocessens utdragenhet, har lösts eller förbättrats. Denna indikator måste skilja mellan nyligen utarbetade harmoniserade standarder och ändrade och korrigerade harmoniserade standarder, vilka i allmänhet bör kräva mindre tid om standarderna regelbundet utvärderas i CEN och ändras när det behövs.

En annan outputindikator är **tillgången till miljöinformation och mängden miljö- och produktsäkerhetskrav** som ingår i de tekniska specifikationerna. Dessa kommer att öka i antal med tiden, vilket kommer att göra byggprodukterna och byggnadsverken säkrare och mer hållbara. Antalet tekniska specifikationer med miljöinformation och miljökrav (eller produktfamiljer som omfattas av dessa) och deras relativa betydelse för miljön är parametrar som hjälper till att utvärdera i vilken utsträckning miljöhänsynen har ökat till följd av detta förslag.

För att mäta en förbättrad marknadskontroll kommer kommissionen att samråda med medlemsstaterna. Ett framgångsrikt genomförande skulle först leda till att **fler byggprodukter som inte uppfyller kraven upptäcks** och sedan till en minskning av detta antal. En indikator för övervakning skulle kunna vara **nivån av förtroende**

bland ekonomiska aktörer, för vilket en utvärdering efter fyra till fem år skulle kunna ge information genom samråd med berörda parter.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1) Att åtgärda den bristande överensstämmelsen mellan de rättsliga kriterier som tillämpas av kommissionen och standardiseringsorgans förmåga att leverera begärd output. Att tillhandahålla ett alternativ närhelst standardiseringsprocessen inte levererar resultat. Att avhjälpa harmoniseringens ofullständiga karaktär.

2) Att minska de nationella handelshindren för produkter som omfattas av förordningen om byggprodukter. Att förbättra verkställigheten och marknadskontrollen. Att säkerställa tydlighet i bestämmelserna, särskilt i förenklingsbestämmelserna.

3) Att inkludera användning av digitala verktyg. Att inkludera hänvisningar till hållbarhetsprestanda. Att säkerställa säkerheten hos byggprodukter. Att inkludera produkter som inte omfattas av den nuvarande produktsäkerhetslagstiftningen, t.ex. 3D-printade produkter.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet i unionens intervention" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Den inre marknaden för byggprodukter uppnås inte genom förordningen om byggprodukter. På nationell nivå hindrar otillräcklig marknadskontroll och verkställighet eventuella fördelar när det gäller att öppna marknader och skapa lika villkor för konkurrenter från att förverkligas fullt ut. Dessutom är vissa bestämmelser i förordningen om byggprodukter inte tillräckligt tydliga eller skapar överlappningar, antingen inom förordningens egen ram eller mellan förordningen och annan EU-lagstiftning. Vidare finns det en oförmåga hos förordningen om byggprodukter att genomföra bredare politiska prioriteringar, i synnerhet den gröna och digitala omställningen.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Detta förslag förväntas förbättra den övergripande funktionen hos den inre marknaden för byggprodukter, särskilt genom att ta itu med de aktuella frågor som är relevanta för standardiseringssystemet och undanröja ytterligare handelshinder, såsom duplicering eller överlappning av regleringsbestämmelser på EU-nivå eller på nationell eller regional nivå. Detta skulle i sin tur öka rättssäkerheten och förutsägbarheten och förbättra de likvärdiga förutsättningarna för byggindustrin. Förtroendet för hela systemet skulle stärkas tack vare mer effektiviserade metoder för marknadskontroll i hela EU. Slutligen tar detta förslag upp byggprodukternas klimat- och miljöprestanda och cirkularitet, som endast kan hanteras på EU-nivå, där det gemensamma tekniska språket håller på att utvecklas.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Erfarenheten av förordningen om byggprodukter gav följande lärdomar:

- 1) Det finns ett behov av samstämmighet mellan de rättsliga kriterier som tillämpas och standardiseringsorgans förmåga att leverera begärda resultat.
- 2) Det finns ett behov av ett alternativ när standardiseringsprocessen inte levererar resultat.
- 3) Det bör säkerställas att bestämmelserna i förordningen är tydliga.
- 4) Förordningen bör kunna uppfylla bredare politiska prioriteringar.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Förslaget är förenligt med den nuvarande fleråriga budgetramen.

I förslaget fastställs harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter på den inre marknaden. På grund av dess komplexitet skulle en del av verksamheterna i teorin kunna delegeras till en extern byrå, men detta planeras för närvarande inte.

Vad gäller eventuella synergieffekter utlöser förslaget synergieffekter, i synnerhet med andra initiativ, bland annat förordningen om ekodesign för hållbara produkter.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Ej tillämpligt

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

Genomförande med en startperiod från 2024 och framåt (antagande och offentliggörande av förslaget osannolikt före 2025, men ett års ledtid för de viktigaste genomförandeakterna och delegerade akterna är ett minimum) följt av fullskalig verksamhet 2025 eller senare, beroende på tidpunkten för antagandet.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁵⁴

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Ej tillämpligt

⁵⁴ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Förordningen kan utvärderas regelbundet. Kommissionen kommer att lägga fram en rapport om genomförandet av den nya förordningen om byggprodukter tidigast åtta år efter dess ikraftträdande, så att resultaten och effekterna av översynen kan visa sig.

En sådan utvärderingsrapport bör särskilt bedöma den reviderade lagstiftningens ändamålsenlighet – med ett särskilt, men inte exklusivt, fokus på de frågor som omfattas av indikatorerna i del 1.4.4 – samt dess effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde.

Dessutom kan flera övervakningsåtgärder genomföras av kommissionen.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Förslaget reglerar endast saluföringen av byggprodukter, bland annat genom att införliva vissa miljöelement för att spegla förordningen om ekodesign för hållbara produkter. Det är alltså en klassisk typ av produktlagstiftning. Klassisk produktlagstiftning genomförs mestadels av kommissionen själv, eftersom de många rättsliga åtgärderna och frågorna knappast kan utkontrakteras till enheter som inte har några primära kunskaper om respektive lagstiftning. För vissa aspekter kan det dock vara nödvändigt eller åtminstone användbart att använda tjänsteleverantörer som valts ut genom offentliga upphandlingar. Det kan i synnerhet vara fallet för informationssystem som är nödvändiga för genomförandet.

Kommissionens vanliga mekanismer för gemensam kontroll, inklusive de som är tillämpliga på offentliga upphandlingar, bör gälla och kommer att vara tillräckliga. Det finns inget särskilt skäl för särskilda, avvikande genomförandemekanismer, betalningsmetoder och kontrollstrategier för finansiering.

Förslaget kommer dock att leda till en ökning av de personalresurser som behövs. Förslaget gör det möjligt att åtgärda de viktigaste bristerna i ramen för förordningen om byggprodukter, t.ex. standardisering, och fastställer miljö- och produktsäkerhetskraven oberoende av byggnadsverksrelaterad prestanda. Det skulle även på ett ändamålsenligt sätt ta itu med de mål som härrör från den nya industristrategin, standardiseringsstrategin, den europeiska gröna given, handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och andra relaterade initiativ i samband med byggprodukter. Dessa nya element kräver också en konsekvensmekanism för gränsöverskridande tillämpning av de nya skyldigheterna enligt denna förordning samt ett informations- och kommunikationssystem för insamling, behandling och lagring av information.

För att klara de nya uppgifterna är det nödvändigt att förse kommissionens avdelningar med lämpliga resurser. Genomförandet av förordningen beräknas kräva totalt 15 heltidsekvivalenter.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

För att minska den inneboende risken för intressekonflikter beträffande anmälda organ fastställs krav för anmälade myndigheter.

Kommissionen kommer att övervaka risken för bristande efterlevnad av förordningen genom det rapporteringssystem som kommissionen ska utveckla (en portal för varning om bristande efterlevnad).

Det finns ett tydligt behov av att förvalta budgeten på ett effektivt och ändamålsenligt sätt samt att förebygga bedrägerier och slöseri. Kontrollsystemet måste dock hitta en rimlig balans mellan att uppnå en godtagbar felfrekvens och den kontrollbörda som krävs.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

De åtgärder som fastställs för att bekämpa bedrägerier anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1077/2011, där följande föreskrivs:

1. I syfte att bekämpa bedrägeri, korruption och andra rättsstridiga handlingar ska förordning (EG) nr 1073/1999 gälla.
2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska utan dröjsmål utfärda lämpliga föreskrifter som gäller för alla anställda vid byrån.
3. I beslut om finansiering samt i de avtal om och instrument för genomförande som införts till följd av dessa beslut ska det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten och Olaf vid behov får utföra kontroller på plats hos dem som mottagit anslag från byråerna samt hos de tjänstemän som har fördelat dessa anslag.

I enlighet med denna bestämmelse fattade styrelsen för byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa den 28 juni 2012 ett beslut om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada unionens intressen.

Den strategi som GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag använder för att förebygga och upptäcka bedrägerier ska tillämpas.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetposter i den årliga budgetens utgiftsdel

Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Rubrik 1 Inre marknaden, innovation och digitalisering	Diff./Icke-diff. ⁵⁵	från Efta-länder ⁵⁶	från kandidatländer ⁵⁷	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1	03.010101 – Stödutgifter för programmet för den inre marknaden	Icke-diff.	JA	NEJ ⁶	NEJ ⁶	NEJ
1	03.020101 – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Diff.	JA	NEJ ⁵⁸	NEJ ⁶	NEJ

⁵⁵ Diff. = differentierade anslag/Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁵⁶ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁵⁷ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

⁵⁸ Diskussion pågår om potentiellt deltagande av kandidatländer och tredjeländer i denna budgetpost.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
---	----------	--

GD: Näringsliv			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027	TOTALT
○ Driftsanslag								
03.020101	Åtaganden	(1a)	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Betalningar	(2a)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	5,160
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁵⁹								
Budgetpost 03.010101		(3)	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Åtaganden	= 1a + 1b + 3	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Betalningar	= 2a + 2b + 3	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

⁵⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Betalningar	(5)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag under RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Betalningar	= 5 + 6	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av de budgetdata av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikten för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029	TOTALT
GD: Näringsliv									
☐ Personalresurser		1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
☐ Övriga administrativa utgifter		0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
Totalt GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Anslag	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029	TOTALT
TOTALA anslag	Åtaganden	2,109	2,109	2,109	1,952	1,952	1,638		11,989

under RUBRIKERN 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Betalningar								
---	-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. *Beräknad output som finansieras med driftsanslag*

Lagstiftningsförslaget syftar till att förbättra den inre marknaden för byggprodukter genom att ta itu med det tekniska harmoniseringssystemet, förbättra verkställigheten och marknadskontrollen, förenkla bestämmelserna för små och medelstora företag samt på det hela taget öka ramens rättsliga tydlighet. Det syftar även till att förbättra säkerheten hos byggprodukter och bidra till att minska den övergripande klimat- och miljöpåverkan av byggprodukter.

Initiativets resultat kan därför inte jämföras med produkter eller tjänster. Ingen kostnadsberäkning för dem kan därför lämnas.

3.2.3. *Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	---------------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
Övriga administrativa utgifter	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020

Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

Utanför RUBRIK 7⁶⁰ of the multiannual financial framework								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur	0	0	0	0	0	0		
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0	0	0	0	0	0		

TOTALT	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁶⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Beräknat personalbehov

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029
O Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	7	7	7	6	6	4	
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetpost (specificera)							
O Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁶¹							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz⁶²	– vid huvudkontoret						
	– vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetpost (specificera)							
TOTALT	7	7	7	6	6	4	

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	○ Leda processen för regelverket för förordningen om byggprodukter, samordna med CEN och EOTA, samarbeta med HAS-konsulter och konsulter för förordningen om byggprodukter, utveckla de delegerade akterna om klasser och tröskelvärden och system för bedömning och fortlöpande kontroll av prestanda. ○ Säkerställa att de 600 harmoniserade standarder (och kollaterala rättsakter) som utarbetats inom ramen för det tidigare direktivet om byggprodukter och förordningen om byggprodukter kommer att ses över och antas på nytt av CEN och omprövas av kommissionen med tanke på ett eventuellt angivande i EUT inom fem år. ○ Utarbetande och angivande av nya standarder. ○ Behandling av nya europeiska bedömningsdokument. ○ Fastställandet av ytterligare produktkrav och hållbarhetsaspekter för
--------------------------------------	--

⁶¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁶² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	byggprodukter som ska omfattas i relevanta standarder enligt förslaget kommer att leda till ytterligare arbetsbörda för att utarbeta de relevanta kommissionsrättsakterna (sektoriell enhet med stöd av det gemensamma forskningscentrumet) och kommer att innebära mer komplexa begäranden om standardisering och därefter måste standarder utarbetas och bedömas. ○ Utarbetande, från kommissionens sida, av tekniska specifikationer i fall relevanta harmoniserade standarder inte levereras av de europeiska standardiseringsorganisationerna. ○ Inrättande och underhåll av databasen eller systemet för förordningen om byggprodukter. ○ Behandling av klagomål genom portalen för varning om bristande efterlevnad. ○ Samordning av anmälda organ. ○ Analys av nationella bestämmelser för produkter som inte uppfyller kraven. ○ Genomförande av EU:s skyddsförfarande. ○ Antagande av delegerade akter om det minsta antal kontroller som marknadskontrollmyndigheterna ska utföra. ○ Utarbetande av årliga rapporter på grundval av detaljerade statistiska uppgifter om kontroller som utförts av marknadskontrollmyndigheter. ○ Insamling och utarbetande av tolkningsregler. ○ Tillhandahållande av utbildning till marknadskontrollmyndigheter, kontaktpunkter för byggprodukter, anmälda organ och andra relevanta myndigheter. ○ Stöd till internationellt samarbete (informationsutbyte om verkställighet, uppgifter om ekonomiska aktörer, standardiseringsverksamhet, regleringsfrågor, bedömnings- och provningsmetoder). ○ Organisera ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna om incitament för att främja hållbara produkter vid upphandling, offentliggöra resultaten av sådana utbyten och offentliggöra riktlinjer för att främja bredast möjliga användning av sådana incitament. ○ Förvaltning av projekt, tekniskt sekretariat, delegerad förordning kopplad till brandsäkerhet. ○ Förberedelse av briefings. ○ Övergripande samordning.
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetposter och motsvarande belopp. Bifoga en Excel-tabell om det gäller en större omfördelning.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetposter, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetposter i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁶³	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁶³ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

☐ Påverkan på egna medel

☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetpost i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget/initiativets inverkan på inkomsterna ⁶⁴						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetposter i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

⁶⁴ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

BILAGA
till FINANSIERINGSÖVERSIKTEN FÖR RÄTTSAKTEN

Benämning på förslaget/initiativet:

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av förordning (EU) nr 305/2011

Bilagan ska fogas till finansieringsöversikten under internremissen.

Tabellerna används som källa för tabellerna i finansieringsöversikten för rättsakten. De är uteslutande avsedda för internt bruk inom kommissionen.

1. KOSTNAD FÖR PERSONALBEHOVET

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

UBRIK 7 riga budgetramen		År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		År 2028		År 2029				
		Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	
tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)																
ifter ch ntor	Handläggare	7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628			
	Assisterer															
	Handläggare															
	Assisterer															
65																
02 02 nal – och ntoren	Kontraktsanställda															
	Nationella experter															
	Vikarier															
extern onens	Kontraktsanställda															
	Lokalanställda															
	Nationella experter															
	Vikarier															
	Unga experter som tjänstgör vid delegationerna															
er för																

⁶⁵ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]

RUBRIK		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628			
--------	--	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	--	--	--

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

för RUBRIK 7 Övriga budgetramen	År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		År 2028		År 2029					
	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag

Sammanfattning upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)

Indirekta 5	Handläggare															
	Direkta Assistenter															

67

Kontoret	Kontraktsanställda															
	Nationella experter															
	Vikarier															
Egenskaps funktioner	Kontraktsanställda															
	Lokalanställda															
	Nationella experter															
	Vikarier															
	Unga experter som tjänstgör vid delegationerna															
Andra	Kontraktsanställda															
	Nationella experter															
	Vikarier															

66 Ange relevant budgetpost eller specificera en annan vid behov. Om flera budgetposter berörs bör personalen differentieras för varje budgetpost som berörs.
67 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]

68 Ange relevant budgetpost eller specificera en annan vid behov. Om flera budgetposter berörs bör personalen differentieras för varje budgetpost som berörs.

för															
ör ser – IK 7															
surser den ramen)		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628		

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

2. KOSTNAD FÖR ÖVRIGA ADMINISTRATIVA UTGIFTER

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029		TOTALT
Vid huvudkontoret eller inom EU:s territorium:								
20 02 06 01 – Utgifter för tjänsteresor och representation								
20 02 06 02 – Kostnader för konferenser och möten	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
20 02 06 03 – Kommittéer ⁶⁹								
20 02 06 04 Studier och samråd								
20 04 – It-utgifter (gemensamma) ⁷⁰								
Andra budgetposter som inte gäller personalresurser (ange vilka om så behövs)								
Vid unionens delegationer								
20 02 07 01 – Kostnader för tjänsteresor, konferenser och representation								
20 02 07 02 – Vidareutbildning för anställda								
20 03 05 – Infrastruktur och logistik								
Andra budgetposter som inte gäller personalresurser (ange vilka om så behövs)								
Delsumma för övriga utgifter – RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020

⁶⁹ Ange typen av kommitté och vilken grupp den tillhör.

⁷⁰ Yttrande från GD DIGIT – IT Investments Team krävs (se *Guidelines on Financing of IT*, C(2020) 6126 final, 10.9.2020, s. 7).

De administrativa kostnaderna ska täckas genom anslag som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller som har omfördelats, om så krävs kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till befintliga begränsningar i fråga om budgetmedel.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	År N ⁷¹	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5	År N+7	Totalt
Utgifter för tekniskt och administrativt stöd (gäller ej extern personal) som finansieras från driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster):								
– vid huvudkontoret								
– vid unionens delegationer								
Andra administrativa utgifter för forskning								
It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter ⁷²								
It-utgifter inom operativa program som omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter ⁷³								
Andra budgetposter som inte gäller personalresurser (ange vilka om så behövs)								
Delsumma för övriga utgifter – Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Totala övriga administrativa utgifter (alla rubriker i den fleråriga budgetramen)								

⁷¹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma gäller för efterföljande år.

⁷² Yttrande från GD DIGIT – IT Investments Team krävs (se *Guidelines on Financing of IT*, C(2020) 6126 final, 10.9.2020, s. 7).

⁷³ Denna post inkluderar lokala administrativa system och bidrag till samfinansieringen av gemensamma it-system (se *Guidelines on Financing of IT*, C(2020) 6126 final, 10.9.2020).

3. TOTALA ADMINISTRATIVA KOSTNADER (ALLA RUBRIKER I DEN FLERÅRIGA BUDGETRAMEN)

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Sammanfattning	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Totalt
Rubrik 7 – Personalresurser	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628	5,809
Rubrik 7 – Övriga administrativa utgifter	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	1,020
Delsumma Rubrik 7	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829
Utanför Rubrik 7 – Personalresurser							
Utanför Rubrik 7 – Övriga administrativa utgifter							
Delsumma Övriga rubriker							
1. TOTALT	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829
2. RUBRIK 7 och utanför RUBRIK 7							

De administrativa kostnaderna ska täckas genom anslag som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller som har omfördelats, om så krävs kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till befintliga begränsningar i fråga om budgetmedel.

4. METOD FÖR BERÄKNING AV KOSTNADERNA

4.1. Personalresurser

I denna del beskrivs den beräkningsmetod som använts för uppskattning av personalbehovet (antaganden om arbetsbörda, inklusive specifika arbeten [arbetsbeskrivningar i Sysper 2], personalkategorier och motsvarande genomsnittliga kostnader).

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen

Obs: De genomsnittliga kostnaderna för varje personalkategori vid huvudkontoret finns på BudgWeb:
https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/SV/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

• Tjänstemän och tillfälligt anställda

- Genom översynen kommer tillämpningsområdet för förordningen om byggprodukter att utvidgas, både när det gäller de produkter som omfattas och kraven (t.ex. miljö-/hållbarhetskrav och säkerhetskrav). Det kommer att finnas fler harmoniserade standarder som kommer att vara mer komplexa. För harmoniserade standarder kommer bedömningen därför att innebära att samma resurser behövs som de europeiska bedömningsdokumenten behöver för närvarande, dvs. 2,5 arbetsdagar per harmoniserad standard.
- Med tanke på behovet av att se över ungefär 600 harmoniserade standarder inom fem år efter ikraftträdandet kan det antas att 120 standarder måste bedömas varje år, vilket multiplicerat med 2,5 arbetsdagar per bedömning motsvarar 300 arbetsdagar.
- Parallellt kommer regelverket för förordningen om byggprodukter och utarbetandet av nya begäranden om standardisering eller genomförandeakter att pågå. Regelverket kräver 1 heltidsekvivalent, vilket blir 220 arbetsdagar.
- Om vi antar att fem rättsakter ska utarbetas per år (nya begäranden om standardisering, delegerade akter eller genomförandeakter) och att det krävs en utarbetningstid på omkring 30 arbetsdagar per rättsakt blir det 150 arbetsdagar (inklusive stöd från en advokat som går mycket längre än det vanliga 0,2 heltidsekvivalenter).
- EOTA-rutten (europeiska bedömningsdokument) kommer att begränsas till produkter som inte alls omfattas av harmoniserade standarder. Det finns inga nya krav för de europeiska bedömningsdokumenten, vilket innebär att samma bedömningstid som för närvarande (2,5 arbetsdagar) kan antas för högst 30 europeiska bedömningsdokument per år. Det blir 75 arbetsdagar.
- I den nya förordningen om byggprodukter fastställs en rad ytterligare bestämmelser som kommer att kräva teknisk personal motsvarande 0,5 heltidsekvivalenter eller ungefär 110 arbetsdagar.

$300 + 220 + 150 + 75 + 110 = 855$ arbetsdagar. Detta med beaktande av den tidigare uppskattningen av resurser där en ingenjör motsvarande 0,66 heltidsekvivalenter används för teknisk harmonisering: $855 / (220 * 0,666) = 5$ heltidsekvivalenter (avrundat nedåt på grund av en eventuell omfördelning av uppgifterna inom det nuvarande teamet).

När det gäller rättsligt och administrativt stöd, och om vi antar ett engagemang av en ingenjör motsvarande 0,2 heltidsekvivalenter i varje verksamhet och cirka en heltidsekvivalent av en advokat efter de fem rättsakterna per år, behöver vi advokater motsvarande minst en heltidsekvivalent + en assistent för att samordna alla förfaranden.

Således totalt sju heltidsekvivalenter.

• Extern personal

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen
• Endast tjänster som finansieras via forskningsbudgeten
• Extern personal

4.2. Övriga administrativa utgifter

Ange vilken beräkningsmetod som använts för varje budgetpost.

Ange särskilt vilka antaganden de bygger på (antal möten per år, genomsnittliga kostnader etc.).

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen
Antalet möten efter förslagets ikraftträdande bör återspegla situationen för förordningen om byggprodukter före covid-19, dvs. enligt följande: - Rådgivande gruppen för förordningen om byggprodukter: två möten per år (i genomsnitt 54 deltagare med en genomsnittlig kostnad på 450 euro per deltagare), cirka 48 600 euro. - Ständiga bygghälsokommittén: två möten per år (i genomsnitt 54 deltagare med en genomsnittlig kostnad på 450 euro per deltagare), cirka 48 600 euro. - Styrguppen för regelverket för förordningen om byggprodukter: tre möten per år (i genomsnitt 54 deltagare med en genomsnittlig kostnad på 450 euro), cirka 73 000 euro. TOTALT: 170 000 euro

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen